

א' בטבת
5 בדצמבר

מספרנו
מה/5774

סווג: **בלתי מסווג**/פנימי/רגיש/מסווג

פרוטוקול

ישיבת מליאת המועצה ה- 10 במניין לשנת 2021

מיום שני, י"ט בכסלו תשפ"ב, 22.11.2021

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -

משתתפים:

	חברים:	מר יוסף ניסן	- ראש המועצה
		גב' ברוריה אליעז	- חברת מועצה וסגנית ראש המועצה
		עו"ד קובי נודלמן	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
		מר שלומי שטרית	- חבר מועצה וסגן ראש המועצה
		גב' רונית דמרי עייאש	- חברת מועצה
		גב' עדי זנד	- חברת מועצה
		מר כפיר מימון	- חבר מועצה
		פרופ' מתי ליפשיץ	- חבר מועצה
	חסר:	פרופ' עפר לוי	- חבר מועצה
	סגל:	עו"ד יגאל ברק-עופר	- יועץ משפטי
		גב' עדנה זטלאוי	- מזכירת המועצה
		רו"ח חגית מימון מגירה	- גזברית המועצה
		אינג' אלעד ארזי	- מהנדס המועצה
		גב' זהבה הראל	- מנהלת מחלקת חינוך
		מר לירון אביגזר	- ביטחון וקהילה
		רו"ח דורית כהן	- משרד רו"ח שכטר מאס קריספל

על סדר היום:

1. אישור פרוטוקולים:
 - 1.1 פרוטוקול ישיבה 8/21 מיום 19.9.21.
 - 1.2 פרוטוקול ישיבה ז' / 2021 מיום 5.10.21
 - 1.3 פרוטוקול ישיבה 9/21 מיום 5.10.21
2. דווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר).
3. מינוי ועדה לשימור אתרים.
4. חילופי גברי בפורומים השונים של המועצה.
5. דו"חות כספיים:
 - 5.1 דו"ח כספי ליום 31.3.21.
 - 5.2 דו"ח כספי ליום 30.6.21.
 - 5.3 דו"ח כספי ליום 30.9.21.
6. אישור תב"רים:
 - 6.1 תב"ר 404 יועצים לשרונים התב"ר אושר בישיבה 8/21 בתאריך 19.9.21 על סך 100,000 ₪, מהקרן לעבודות פיתוח, ביום 3.11.21 אישרתם הגדלה בסך 25,000 ₪ בווטסאפ. כעת נדרשת החלטה פורמלית מתועדת להגדלה זו, התב"ר עומד על סך 125,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.
 - 6.2 בישיבת המועצה מיום 18/4 אושר תב"ר 395 בדיקת עמודים ותאורה על סך 200,000 ₪. בשל טעות במספר מתבקש אישור מספר חדש לתב"ר זה – 406. חברי המועצה עודכנו על כך על ידי גזברית המועצה בוואטסאפ ביום 14.10.21.

7. תשובות לשאלות:

7.1 מתי ליפשיץ

מבקש לעלות שאילתה לראש המועצה ולראשי וועדת חינוך קובי וברוריה בנושא סחבת דיונים במועצה על חטיבת ביניים.
 (1) הרשאה לחטיבת ביניים שלב א ניתנה ב 5.4.2020 (סכום כ 11 מיליון)
 (2) הסכם עם האדריכל על 480 אלף שח היה בינואר 2020, כאשר כל חברי המועצה (להפתעתי) חתמו על תב"ר בס"כ 200 אלף
 (3) הרשאה שלב ב למקיף חדשני כפי שמנוסח במסמך משרד החינוך ניתן ב 8.3.20221 (סכום כ 8.6 מיליון).
 חלפו כמעט שנתיים שהנושא החשוב לא עלה לדיון במועצה ועכשיו שוב נדחה עד מרס 2021 לפי קובי נודלמן יו"ר וועדת חינוך.
 לאור הנ"ל אבקש התייחסות לסחבת מעבר לכל הגיון

7.2 כפיר מימון:

נושא התקשרות עם אדריכל בית הספר:
 1. אני מבקש שיוצג לחברי ההנהלה ההסכם שחתם עליו ראש המועצה
 2. אני מבקש חוות דעת של היועץ המשפטי אודות מנהל תקין בנושא הזה שראש המועצה חתם על התקשרות מחייבת בסך חצי מיליון שח בטרם קיבל אישור המועצה ובטרם נפתח תבר
 בנוסף שחוות הדעת תתייחס גם לחשיפה לתביעה מצד אדריכל כאשר מתקשרים איתו וראש המועצה אומר שלא ישלם עד שהתבר יאושר
 3.מדוע רחובות להבים חשוכים כבר שנה?
 4.מדוע יושב ראש המתנס התפטר?
 5.מה סטטוס משטח הרקורטן שראש המועצה התחייב להציב במסגרת תחנונויו לתמיכה בתקציב 2021?

בבקשה אשרי קבלה במייל והעברה לראש המועצה
 השאלות לפי סדר חשיבות וככל שיש הגבלה לכמות השאלות בבקשה שיענו לפי הסדר

7.3 שלומי טרית:

1. אבקש לדעת את מספר הילדים בגני הילדים ?
 2.מדוע עד לרגע זה למרות שישנן הרשאות ותוכניות היושבות במועצה מזה 3 שנים לא בוצע דבר להקמת גני הילדים?

לסעיף 1 - אישור פרוטוקולים

1.1	פרוטוקול ישיבה 8/21 מיום 19.9.21
1.2	פרוטוקול ישיבה ז' /2021 מיום 5.10.21
1.3	פרוטוקול ישיבה 9/21 מיום 5.10.21

מר יוסף ניסן: חברים ערב טוב לכולם, אני פותח את ישיבת מועצה העשירית לשנת 2021. סדר היום אישור פרוטוקולים, פרוטוקול ישיבה 8/21 מיום 19.9.21, פרוטוקול ישיבה ז' /2021 מיום 5.10.21 ופרוטוקול ישיבה 9/21 מיום 5.10.21. יש למישהו הערות? מי בעד? בעד אישור פרוטוקול.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה אישרה פה אחד את הפרוטוקולים כלהלן:

- 1.1. פרוטוקול ישיבה 8/21 מיום 19.9.21.
- 1.2. פרוטוקול ישיבה ז' / 2021 מיום 5.10.21
- 1.3. פרוטוקול ישיבה 9/21 מיום 5.10.21.

לסעיף 2 - דיווח ראש מועצה (כולל עבירות פע"ר).

מר יוסף ניסן: דיווח ראש מועצה כולל עבירות פע"ר. אגב אני מעדכן, חזרתי מפגישה -

מר שלומי שטרית: איפה הקב"ט איפה המבקר?

גב' עדנה זטלאוי: הקב"ט היום איננו, המבקר בחופשה.

גב' רונית ד. עייאש: איפה עפר?

מר יוסף ניסן: עפר גם חולה.

גב' עדנה זטלאוי: עפר הודיע שהוא לא יגיע.

מר יוסף ניסן: אני חוזר עכשיו מפגישה בכנסת עם שר המשפטים גדעון סער, בנושא החלת עונשי מינימום על כל אותן עבירות שקשורות בביטחון האישי, כולל מעצר עד תום ההליכים. יש כרגע מטרה בכנסת, וזה הולך לעבור בקריאה שלישית על אחזקת נשק, כל העבירות שקשורות באחזקת נשק, זה חלקי חילוף, זה סחר בנשק וכו', כמובן גם שימוש בנשק, גם עונשי מינימום, והכיוון הוא חיובי, וזה שעת כושר. אנחנו יודעים מה המצב כאן בדרום בכלל במדינה, וזה הזמן לעשות מעשה, ואני חושב שזה, גם חברי הכנסת יבינו את זה, אנחנו נעלה לכנסת, יהיה פורום של ראשי הרשויות מהדרום, נעלה לכנסת עד שנשיג את המטרה. וזה משהו שהוא מאוד מאוד חשוב לכולנו.

גב' רונית ד. עייאש: יש לי הערה רק לעניין הזה.

מר יוסף ניסן: רגע שנייה, אני אסיים את הזה. בנושא הנצחה, הנצחה גם של דני מלכה ז"ל וגם ציון אברהמי ז"ל, אנחנו נעביר תב"ר בישיבה הבאה, יש עלויות קטנות אבל הם עדיין עלויות, אנחנו צריכים לפתוח על זה תב"ר על הנצחה, יש כבר הסכמות גם עם המשפחה של ציון אברהמי, לאיזה גלעד ליד אולם הספורט, ואת כיכר הכניסה כמו שהחלטנו לזכרו של דני, זה משהו שייקרה בישיבה הבאה. יש כל מיני נושאים שאנחנו גם נוגעים בשאלות, אז נשאר את זה לשאלות. אני רוצה גם להודיע על עוד דבר, זכה כיועץ מדיה של המועצה בחור בשם מקסים אוקנין שליווה אותי בבחירות, אז הנה אני אומר לכם את זה לפני שיתחילו השאלות והלחשויים. הוא זכה היה מכרז, נתן הצעת מחיר ובסוף הוא זכה.

גב' רונית ד. עייאש: קודם כל הסכום שלו הוא לא למכרז.

גב' עדנה זטלאוי: לא היה מכרז, זה היו הצעות מחיר.

מר יוסף ניסן: לא מכרז, זה הצעות מחיר.

גב' רונית ד. עייאש: זה הצעות מחיר.

מר יוסף ניסן: זה סוג של מכרז.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא סוג של מכרז.

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: זה הצעות מחיר, אחד. שתיים, בוא לא נגיד שעושים-

מר יוסף ניסן: בסדר, אבל חכי רגע-

גב' רונית ד. עייאש: בחירות עכשיו שנתיים לפני.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי.

גב' רונית ד. עייאש: בוא נגיד שזה לא נעשה על ידי ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: טוב, אז בסדר. טוב ככה, דו"ח עבירות פע"ר, אני כבר אודיע לכם. אנחנו בעלייה כמו שכולנו יודעים, אומנם מתונה, אבל היא קורית. במיוחד על רקע השנה שעברה. בכל השנה שעברה היו 61 עבירות. והשנה אנחנו עומדים על 70 כרגע, במצב הנוכחי, בסדר? וזה כולל חודש, חלק מנובמבר, שזה כבר נכנס לסטטיסטיקה מה שיש לנו עד עכשיו.

גב' רונית ד. עייאש: ומה אתה עושה בעניין?

מר יוסף ניסן: מה אני עושה?

גב' רונית ד. עייאש: בשנה שעברה עפת על עצמך 40% ירידה. ועכשיו מה אתה עושה בעניין?

מר יוסף ניסן: קודם כל-

גב' רונית ד. עייאש: אחרי שעלינו בכמה אחוזים?

מר יוסף ניסן: קודם כל יש ועדת ביטחון, שאנחנו מעבירים את כל ההחלטות בוועדה עצמה.

גב' רונית ד. עייאש: יש לנו עלייה של 20%.

מר יוסף ניסן: את נותנת לי לענות, או שאת רוצה רק לדבר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, רק לציין לפרוטוקול את העלייה...

מר יוסף ניסן: קודם כל החלטנו שאנחנו מחלקים מדבקות כניסה, להקל על הכניסה של התושבים שלנו. כדי שלא יתעכבו בכניסות. ואז אפשר להתעכב יותר על אנשים שבאים מבחוץ. עד שלמעשה כולם גם ישימו מדבקות, כי הם יבינו שזה טוב להם, אנחנו שולחים בדואר לכל משפחה 2 מדבקות, ומי שירצה יותר גם יקבל. בנוסף קיבלתי הרבה פניות מתושבים לעשות איזה שהוא סוג של קבוצת רכישה שהמועצה תיזום ערכות מיגון ביתי שאנחנו מדברים על פרוז'קטורים עם חיישן, מערכת של

גלאים, מערכת מצלמות, וזה אני חושב משהו שקיבלתי הרבה תגובות חיוביות, נרשמו עד כה עשרות תושבים למיזם הזה. אנחנו בסוף נביא את ה-

גב' רונית ד. עייאש: איפה פורסם המידע הזה?

מר יוסף ניסן: פורסם בפייסבוק.

גב' רונית ד. עייאש: לא פורסם בפייסבוק.

גב' עדי זנד: יש כמה אנשים בודדים-

גב' רונית ד. עייאש: הודעות מהמועצה-

גב' עדי זנד: שאין להם פייסבוק, אפשר לדאוג גם להם?

מר יוסף ניסן: בוודאי זה מגיע, כל מי שנרשם-

גב' עדי זנד: איך?

מר יוסף ניסן: כל מי שנרשם אצלנו-

גב' עדי זנד: אבל אני ארשם אם אני לא נוגעת בפייסבוק.

מר יוסף ניסן: אז הוצאנו גם-

גב' עדי זנד: אז אני מבקשת.

מר יוסף ניסן: הוצאנו במדיה שפרסמנו לכולם שמי שאין לו פייסבוק יוכל להתקשר למועצה, ונרשמו גם כן עשרות תושבים. וככה אנחנו-

גב' עדי זנד: אני חושבת שקודם כל אם אפשר בבקשה שזה יופיע באתר המועצה-

מר יוסף ניסן: זה מופיע באתר המועצה.

גב' עדי זנד: באתר המועצה, לא בפייסבוק. ודבר שני למצוא את הדרך להגיע לאנשים שלא מחזיקים פייסבוק. ליד השולחן הזה אני יודעת על 2.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי טוב. זה חלק מהעניין. עכשיו אנחנו קולטים פקח נוסף, יש מכרז בדרך-

גב' עדנה זטלאוי: המכרז כבר הסתיים.

מר יוסף ניסן: לא, בדצמבר אנחנו יושבים בוועדת בחינה? בדצמבר ועדת בחינה. ויש כבר הסכמות עם המשטרה שיהיה פה שיטור משולב. יהיה שוטר שיישב ברכב יחד עם הפקח שלנו, וכמובן יגבירו את הנוכחות בשטח, ויתנו גם מענה בזמן מהיר לכל התראה.

מר כפיר מימון: הפקח נמצא רק ביום נכון.

מר יוסף ניסן: כן, אנחנו נעשה את זה גם משמרות ערב ולילה, זאת המטרה.

גב' רונית ד. עייאש: של מיי? איך? איך? הנה עדנה, עדנה עושה פרצופים של איך יכול להיות.

גב' עדי זנד: יש לנו מוטי לא?

מר יוסף ניסן: יש לנו.

גב' רונית ד. עייאש: איך יכול להיות? אל תנפנף.

מר יוסף ניסן: יהיה לנו את מוטי, הכוונה היא בהחלט לתת משמרות גם אחרי צהריים וגם ערב.

גב' רונית ד. עייאש: איך? איך? תסביר איך?

מר יוסף ניסן: מה זאת אומרת איך?

גב' רונית ד. עייאש: איך? מאיזה? כמה תקציב? כמה כסף? מאיפה אתה מוציא את הכסף הזה? זה לא-

מר יוסף ניסן: מה זאת אומרת-

גב' רונית ד. עייאש: זה לא מתוקצב בתקציב 2021. איך אתה עושה את כל הדברים האלה?

מר יוסף ניסן: אבל זה מתוקצב לשנה הבאה, איזה 2021? אנחנו באוקטובר, בנובמבר. אגב גם הפקח מתוקצב.

גב' רונית ד. עייאש: אבל שעות ומשמרות, 3 משמרות-

מר יוסף ניסן: אבל הפקח מתוקצב השנה, אז למה את אומרת איפה התקציב?

גב' רונית ד. עייאש: אבל ה-3 משמרות שאתה עושה הוא מתוקצב לתקצוב בוקר.

מר יוסף ניסן: מה זה קשור? מה זה קשור?

גב' רונית ד. עייאש: מה זה מה זה קשור יוסי. תקשיב לעצמך יוסי, כסף.

מר יוסף ניסן: תגידי את, באמת את רצינית? הפקח הזה מתוקצב לאורך כל השנה. עכשיו אנחנו בנובמבר והוא עוד לא נקלט. אז אני לא מבין אותך.

רו"ח דורית כהן: על איזה שנת תקציב את מדברת? תסבירי.

מר יוסף ניסן: לא, היא לא יודעת על מה היא מדברת.

רו"ח דורית כהן: על איזו שנת תקציב את מדברת?

מר יוסף ניסן: כרגיל נו.

רו"ח דורית כהן: 2021 שהסתיימה-

מר יוסף ניסן: כרגיל.

רו"ח דורית כהן: 2022? איזה?

גב' עדי זנד: אתה מצפה שאנשים-

רו"ח דורית כהן: לא סתם.

גב' עדי זנד: ידברו בנימוס בשולחן-

מר יוסף ניסן: לא נו באמת, זה רק אנטי, אנטי, אנטי.

גב' ברוריה אליעז: הנימוס צריך להתחיל ממוקום אחד, כדי לקבל נימוס ממוקום אחר. באמת הנימוס צריך להיות הדדי.

מר יוסף ניסן: לא, אין בעיה, אני רק שומע אנטי, אנטי, אנטי.

גב' רונית ד. עייאש: למה השוטר מתחלף? הוחלף, התחלף, בוא תן את האירועים האמיתיים שקורים...

מר יוסף ניסן: השוטר המקומי כל 10 שנים מתחלף, זה לא החלטה שלנו, זה החלטה של מפקד משטרת רהט. אז החליפו את השוטר בשוטרת, זה הכול. אבל זה לא קשור ל-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, שאלתי שאלה.

מר יוסף ניסן: זה לא קשור לשיטור הקהילתי.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא, שאלתי שאלה, זה לא קשור לשיטור-

מר יוסף ניסן: זה לא קשור לשיטור.

פרופ' מתי ליפשיץ: השוטר תהיה 3 משמרות?

מר יוסף ניסן: לא-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז איך השוטר יכול-

מר יוסף ניסן: השוטר מתפקד-

גב' ברוריה אליעז: על איזה נושא מדברים עכשיו?

מר יוסף ניסן: לא, יש 2 דברים שונים-

גב' ברוריה אליעז: אז למה הם מדברים על 2 דברים שונים?

מר יוסף ניסן: השוטר מחליפה את יהודה, והיא נותנת משמרות יום, כולל 2 משמרות לילה אמורה, במהלך השבוע, ועוד משמרת אחרי צהריים. אבל היא למשרה מלאה, זה 8 שעות ביממה, בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: יופי.

מר יוסף ניסן: זה שוטר.

גב' רונית ד. עייאש: מאיפה יבוא ה-2 משמרות הנוספות?

מר יוסף ניסן: הפרויקט של שיטור קהילתי זה פקח של המועצה יחד עם שוטר. הכוונה שלנו שהפקח יעשה גם משמרות ערב, שניתן את ההפרש בין השוטר-

פרופ' מתי ליפשיץ: יש מצב ששלושת המשמרות יהיו מאוישות על ידי הפקח בשוטר? לא. זה לא הגיוני, זה לא יכול להיות.

גב' רונית ד. עייאש: בטח שלא הגיוני, אתה צריך 3 אנשים.

מר יוסף ניסן: לא. השוטר נותן משמרת 1 ב-24 שעות, השוטר הקהילתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: ... משמרת 1, והפקח כמה נותן?

מר יוסף ניסן: הפקח יחד עם השוטר יתנו עוד משמרת.

מר שלומי שטרית: רונית, אני רוצה להגיד לכם שזה הכסף הקטן. יוסי מדבר לבנות פה בכלל מוקד ביישוב.

מר יוסף ניסן: יהיה מוקד רואה כן.

גב' רונית ד. עייאש: הוא לא דיבר, מה שהוא לא דיבר אני לא יודעת.

מר שלומי שטרית: זה הכסף הגדול, זה הכסף הקטן ה-

מר יוסף ניסן: חלק ממה שאנחנו עושים זה גם מוקד רואה שיהיה פה במועצה, הוא יישב במרכז ההפעלה זאת התוכנית, כבר הקציבו כסף לירון ודני עלו למשרד לביטחון פנים, והביאו 70,000 ₪ לטובת הקמת המוקד הרואה.

גב' רונית ד. עייאש: 70,000 ₪ עולה מוקד רואה?

מר יוסף ניסן: זו כבר בשורה. לא, זה עולה יותר.

מר שלומי שטרית: זה מיליונים.

גב' רונית ד. עייאש: מיליונים בדיוק.

מר יוסף ניסן: אנחנו נתקצב אותו.

גב' חגית מ. מימון: זה רק לתקציב 2021, בלי...

מר יוסף ניסן: נכון. אלה הדברים וכמובן גם השמירה בכניסות כמו שאתם

רואים, הקפדה יתירה, הנראות היא שונה לגמרי, ואני חושב שזה גם כן בשורה חיובית.

גב' רונית ד. עייאש: אותי לא עוצר אף אחד בכניסה.

מר יוסף ניסן: אני שומע תגובות חיוביות מאוד.

גב' ברוריה אליעז: תלוי מתי את נכנסת רונית.

גב' רונית ד. עייאש: בלילה.

מר שלומי שטרית: תלוי מי, תלוי מי.

מר יוסף ניסן: חברים-

גב' ברוריה אליעז: הוא אפילו מדבר כדי לראות-

גב' עדנה זטלאוי: הוא מבקש להוריד את החלון.

מר יוסף ניסן: הנושא הבא זה מינוי ועדה לשימור אתרים. אנחנו מחויבים על פי חוק למנות ועדה.

גב' עדנה זטלאוי: כתבתי לכם-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אנחנו בעניין הדיווח סליחה, יש לי כמה שאלות רק לדיווח שלך.

מר יוסף ניסן: אז-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אתה קפצת לנושא-

מר יוסף ניסן: אז אולי נמתין עם הזה, ואנחנו אחרי זה ניתן לך זמן לדבר?

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני רוצה, זה נושא דיווח.

גב' ליזט: ... מנהל פה ישיבה, מה זה לא?

גב' רונית ד. עייאש: סליחה?

מר כפיר מימון: גם את לא מנהלת את הישיבה.

גב' עדנה זטלאוי: ליזט בכל הכבוד הראוי לך אין אישור-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, אני חברת מועצה-

מר כפיר מימון: אנחנו שמחים שאת פה, אבל לא להתערב לנו בישיבה.

גב' עדנה זטלאוי: לך אין רשות דיבור ליזט.

גב' ברוריה אליעז: לאף אחד אין רשות. ותמיד מדברים עדנה.

גב' עדנה זטלאוי: סליחה, סליחה.

גב' ברוריה אליעז: עדנה תמיד דיברו כאן ודיברו-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל לא נותנים הנחיות-

גב' ברוריה אליעז: ... אז פתאום כיוון שהיא אומרת הערה, שדרך אגב באמת היא לעניין.

מר יוסף ניסן: כן. זה נכון.

מר כפיר מימון: מה היא קובעת-

גב' ברוריה אליעז: לא צריך להתנפל דווקא עליה.

גב' רונית ד. עייאש: מה קורה עם הרכבת? אני רוצה לקבל, פרסמת יש תביעה. הדיווח

האחרון שנמסר לשולחן המועצה שיש פה הכנסות צפויות של 900,000 ₪ ומשהו פוטנציאל הכנסות. פתאום לא דווח כלום לישיבת המועצה, ופתאום יוצא פוסט בפייסבוק תושבים יקרים יש מחלוקת משפטית-

מר יוסף ניסן: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: איך התהפכנו כמו שאומרים במערכון של הגשש, פעם הלירה הייתה, ככה עכשיו היא ככה. תסביר לי איך מ-970,000 ₪ נהיה תביעה משפטית.

מר שלומי שטרית: אני רק רוצה-

מר יוסף ניסן: שנייה שלומי, שלומי-

גב' רונית ד. עייאש: זה היום יום שלנו.

מר שלומי שטרית: אני רוצה לחזק-

מר יוסף ניסן: לא, לא, אין לך זכות דיבור כרגע, חכה.

גב' עדנה זטלאוי: זה לא בתביעה משפטית.

גב' ברוריה אליעז: תן לו לענות.

מר יוסף ניסן: תן לי לענות.

גב' רונית ד. עייאש: ככה הוא פרסם בפייסבוק.

מר שלומי שטרית: לדעתי אפשר, אבל אין בעיה.

מר יוסף ניסן: מה שקרה זה שהיו מספר פגישות עם רכבת ישראל, זה היה הסיכום במהלך הישיבות. הם גם הבינו שהם צריכים לשלם את זה, וכשבאנו בסופו של דבר לחתום, מהחשבות של המשרד התחילו להערים קשיים, זה הגיע למנכ"ל, המנכ"ל קיבל רגליים קרות ואמר אין הסכם, מה שיהיה בבית משפט. כבר-

גב' רונית ד. עייאש: אבל עדנה אומרת אין בית משפט.

גב' עדנה זטלאוי: זה בוועדת-

מר יוסף ניסן: זה בוועדת ערר, זה בדרך לבית משפט.

גב' עדנה זטלאוי: ועדת ערר זה גם שיפוטי.

מר יוסף ניסן: זה תהליך, זה תהליך שיפוטי לפני בית משפט, ככה זה עובד, בנושא ארנונה. ומה שקורה כרגע, כבר קיבלתי רינונים על כך, שהיה ובית המשפט יקבע שהם צריכים לשלם ארנונה, הם יגידו אנחנו לא צריכים את החניון הזה, ואנחנו סוגרים אותו. למה? כי זה יוצר להם בעיות בכל רחבי הארץ, זה המצב של הרכבת, בסדר? אז זה התהליך, מה לעשות.

גב' רונית ד. עייאש: אז למה הגענו לקצה ו-3 שנים לא פתרנו את זה קודם?

מר יוסף ניסן: מה זאת אומרת יש תהליך.

גב' רונית ד. עייאש: איזה תהליך, כמעט סגרת 970,000 ₪. איך הגענו למצב שעכשיו הם יסגרו רכבת שמשמשת את כל הנגב. מילא הייתה משמשת רק אותנו, אבל היא משמשת את כל הנגב, ותושבים שלנו צועדים חצי שעה בשביל להגיע לרכבת.

מר יוסף ניסן: זה נמצא כרגע בלשכת שרה, וגם היא מטפלת בעניין הזה, כולל היום שהייתי בכנסת, בסדר? הגעתי ללשכה של השרה בנושא הזה. בסופו של דבר-

גב' רונית ד. עייאש: אבל מה היא יכולה לעזור אם זה בערר?

מר יוסף ניסן: אפשר. אפשר.

גב' רונית ד. עייאש: יוסי אתה סותר את עצמך.

מר יוסף ניסן: אפשר, אפשר, אפשר להגיע להסדרים גם עכשיו, זה לא מונע

מאיתנו להגיע להסדר גם עכשיו, בסדר?

גב' עדי זנד: רגע אז יש תביעה או אין תביעה?

מר יוסף ניסן: כרגע זה הליך ערר, הם ערערו על הארנונה שקבענו להם, זה הכול.

גב' עדנה זטלאוי: זה תהליך משפטי שאם-

מר יוסף ניסן: זה התהליך.

גב' עדנה זטלאוי: ... וזה לא ימצא חן בעיניהם, הם יערערו למחוזי.

מר יוסף ניסן: כן שלומי, אנחנו איתך.

מר שלומי שטרית: יופי, יופי. אני פונה פה לגזברית ולגזברית הנוספת, זו שנה, זה חמור מאוד מאוד מאוד ש-3 שנים-

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

מר שלומי שטרית: אנחנו מכניסים כמיליון ₪ לתקציב, שהמיליון ₪ הזה לא עובר. 3 שנים.

מר יוסף ניסן: אתה מכיר את התקציב שלומי?

מר שלומי שטרית: בוודאי, 700,000 ₪ אנחנו-

מר יוסף ניסן: אז למה אתה אומר מיליון ₪?

גב' חגית מ. מימון: הורדנו ל-600,000 ₪.

מר שלומי שטרית: כמה?

מר יוסף ניסן: 600,000 ₪. למה אתה אומר מיליון ₪?

מר שלומי שטרית: 600,000 ₪.

גב' ברוריה אליעז: כי זה רק 40% יותר.

מר שלומי שטרית: אני אסביר לך גם למה אני אומר מיליון ₪. אני אסביר לך למה אני אומר מיליון ₪.

גב' רונית ד. עייאש: זה היה 700,000 ₪... ל-600,000 ₪.

מר שלומי שטרית: וגם 600,000 ₪ אנחנו מזלזלים שאנחנו משקרים ועובדים בכסף שהוא לא שלנו. עכשיו אני רוצה לומר לך לגבי הנושא של החניון. הנזק שאתה גרמת בזה שנטשת שם את הרכבת, ולא קיבלת, אתה ראית מה הולך שם? אתה יודע היום לתקן שם את העצים, לתקן שם את כל התשתיות התאורה, הכול שם שבור, הכול הרוס שם. מי יתקן את זה? זה 3 שנים שם מוזנח, זה דבר ראשון. דבר שני-

מר יוסף ניסן: אתה ראית תאורה שבורה?

מר שלומי שטרית: אני מבקש לאלתר לפתוח את החניון של הרכבת, ולהמשיך את ההליך בבית המשפט. למה על חשבון גב התושבים.

מר יוסף ניסן: הוא פתוח, החניון פתוח.

מר שלומי שטרית: לא, אתה פתחת אותו אתמול, פתח לך מוחמד ובערב הם יסגרו אותו. מספיק לעשות, אז אנחנו לא רוצה את השקרים האלה.

מר יוסף ניסן: אז הם לא סגרו אותו.

מר שלומי שטרית: אנחנו לא רוצים יותר לשקר את התושבים.

מר יוסף ניסן: אז מה אתה רוצה שנעשה?

מר שלומי שטרית: אני מציע ומבקש, מחר בבוקר לפתוח את החניון.

מר יוסף ניסן: פתחנו.

מר שלומי שטרית: את הכול.

מר יוסף ניסן: פתחנו, פתחנו.

מר שלומי שטרית: ולגשת להמשיך בבית משפט, למה על חשבון-

מר יוסף ניסן: נו זה בדיוק-

מר שלומי שטרית: לא, לא פתחת אתה משקר.

גב' רונית ד. עייאש: ... לנהל משא ומתן-

מר שלומי שטרית: אתה אתמול בלילה אמרת למוחמד לפתוח-

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי-

מר שלומי שטרית: את החניון.

מר יוסף ניסן: תפסיק עם המשקר לא משקר.

מר שלומי שטרית: ואתה לא פתחת, אתה פתחת?

מר יוסף ניסן: אז תפסיק עם זה.

מר שלומי שטרית: אתה פתחת בבריונות-

מר יוסף ניסן: תפסיק עם זה. תפסיק עם זה, כי אני אוציא אותך-

מר שלומי שטרית: בבריונות.

מר יוסף ניסן: אני אוציא אותך מהשיבה.

מר שלומי שטרית: אתה לא יכול להוציא אותי, כי אתה פתחת אותו בבריונות, והוא כל יום נסגר.
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: תדבר כמו בן אדם, שלומי כמו בן אדם, אנחנו בני אדם שלומי.

מר שלומי שטרית: אוקיי, אז בוא נדבר.

מר יוסף ניסן: אנחנו בני אדם, תדבר כמו בן אדם.

מר שלומי שטרית: יופי, אז בוא נדבר יפה.

מר יוסף ניסן: כן.

מר שלומי שטרית: בוא נפתח את החניון-

מר יוסף ניסן: איך לפתוח?

מר שלומי שטרית: אנחנו מחר תתקשר לרכבת, ותגיד להם: תקשיבו, בואו אנחנו מקבלים את זה, הכול טוב ויפה, נקבל, נפתח, נטפל, נציל את העצים שעוד קצת חיים שם, ונמשיך את ההליך בבית המשפט.

מר יוסף ניסן: עשיתי את זה, הם לא מוכנים.

מר שלומי שטרית: מה זה לא מוכנים.

מר יוסף ניסן: הלאה בואו נתקדם.

גב' עדי זנד: מה הם יעשו נגדך?

מר שלומי שטרית: למה הם לא מוכנים?

גב' עדי זנד: זה השטח שלך.

מר שלומי שטרית: אתה לא עושה שום דבר, אתה בבית משפט מולם. איפה הבעיה?

מר יוסף ניסן: מה זה קשור. אגב זה שהם סוגרים את החניון-

מר שלומי שטרית: אתה צריך לקבל את החניון הזה. בוא נקבל את החניון הזה כבר.
בוא נקבל אותו.

מר יוסף ניסן: ... בעלים של החניון.

מר שלומי שטרית: אי אפשר ככה להישאר כל החיים.

מר יוסף ניסן: שלומי, אי אפשר-

מר שלומי שטרית: לך תראה מה הולך שם. אי אפשר. אני גם אגיד לך יוסי תשמע,
מה שקורה-

עו"ד קובי נודלמן: איך תקבל אבל בלי הסכס.

מר שלומי שטרית: נקבל אין ברירה.

עו"ד קובי נודלמן: בלי הסכס?

מר שלומי שטרית: אין מה לקבל. אתה יודע מה קורה שם, מישהו עשה סיור בתחנת
רכבת? אתם ראיתם?

עו"ד קובי נודלמן: אבל אתה רוצה לקבל אחריות בלי הסכס.

מר שלומי שטרית: איזה אחריות, הכול...

מר יוסף ניסן: שלומי, שאתה אומר תאורה שבורה, שאתה אומר תאורה שבורה,

אז אתה לא מדבר לעניין.

מר שלומי שטרית: העצים שם, ראית עצים שם?

מר יוסף ניסן: אתה אומר אבל התאורה שבורה-

מר שלומי שטרית: אתה ראית מה קרה שם לכל העצים שם?

מר יוסף ניסן: ראיתי כן.

מר שלומי שטרית: יפה. לא כאב לך? התשתיות שם-

מר יוסף ניסן: הגננים שלנו נכנסו לפני שבועיים ועשו שמה סדר.

מר שלומי שטרית: מה הבעיה לפתוח את זה ובואו נמשיך להתדיין בבית משפט.

מר יוסף ניסן: אבל מי שצריך לפתוח זה הרכבת, נכון?

מר שלומי שטרית: אבל תיגש אליהם, תגיד להם אנחנו כרגע-

מר יוסף ניסן: אז ניגשתי, ניגשתי-

מר שלומי שטרית: סוגרים את הסיפור הזה.

מר יוסף ניסן: ניגשתי הם לא מוכנים.

מר שלומי שטרית: מה הם רוצים? בית משפט?

מר יוסף ניסן: כן.

מר שלומי שטרית: למה? על מה?

מר יוסף ניסן: זהו, הם אומרים שיש בית משפט.

מר שלומי שטרית: על מה הם רוצים בית משפט?

גב' ברוריה אליעז: הם מערערים -

מר שלומי שטרית: אני פונה ליועץ המשפטי, אני רוצה לשמוע באמת, מה קורה עם החניון. למה הם לא רוצים? אנחנו רוצים לפתוח את החניון ולהמשיך את ההליך בבית משפט, איפה הבעיה?

עו"ד יגאל ברק: אני אסביר. קודם כל מי שמחליט אם לפתוח או לפתוח זה הם. הם שמו את הבטונדות, והם אלה שמחליטים אם להשאיר אותם או לא להשאיר אותם. הם החליטו לשים את הבטונדות כי הם באים ואומרים מסיבות טקטיות של ההליך המשפטי, סיבות שלהם. הם באים ואומרים כל עוד אני חוסם את זה, אז החניון לא משמש לשום דבר, ולכן אני לא צריך לשלם עליו ארנונה. אנחנו אגב טוענים בדיוק הפוך, אנחנו אומרים עצם זה שאתם מרשים לעצמכם לחסום את החניון, זאת ההוכחה שאתם מחזיקים. כי הרי אם זה לא שלכם, איך אתם שמים שם בטונדות. אבל בכל מקרה זאת מחלוקת משפטית, וכל צד עושה במחלוקת הזאת מה שהוא רואה לנכון. אבל אין פה איזה עניין של קבלת האתר. זאת אומרת אנחנו טוענים שהם מחזיקים וזה לא משהו שאמור להשתנות או להיות אחרת, אז זה המצב.

מר שלומי שטרית: אז ככה זה יישאר -

עו"ד יגאל ברק: הם עושים מהלכים טקטיים בשביל לטעון שהם לא מחזיקים.

מר שלומי שטרית: זה הפתרון שלכם שנשאר כך? זה הפתרון?

עו"ד יגאל ברק: שוב, אני אומר מה הם עושים, זה הם עושים, זה לא בשליטה שלנו. הם עושים את זה כי זה מבחינתם מהלך טקטי להגיד אנחנו לא מחזיקים.

מר שלומי שטרית: תקשיבו, אנחנו ממשיכים את הדיון שלנו בבית משפט. פה אנחנו מקבלים את השטח, הם הרי רוצים שאנחנו נקבל את החניון, שנחתום להם שקיבלנו את החניון.

עו"ד יגאל ברק: זה לא עומד על הפרק.

מר שלומי שטרית: זה מה שהם רוצים.

מר יוסף ניסן: לא, זה לא נכון.

מר שלומי שטרית: אחרי 3 שנים-

גב' עדי זנד: אין הליך כזה, הם לא ביקשו שנחתום להם-

מר יוסף ניסן: שלומי זה לא נכון.

מר שלומי שטרית: הם לא רוצים לקבל-

עו"ד יגאל ברק: שלומי הם לא ביקשו שנחתום על...

מר יוסף ניסן: שלומי זה לא נכון.

מר שלומי שטרית: ... עוד יותר נזקים...

גב' רונית ד. עייאש: חגית, רק תזכרי לא להכניס את ה-600,000 ₪ בשנה הבאה, כדי שלא יהיה לנו-
(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: זה דבר חמור מאוד שהכנסתם את ה-600,000 ₪.

רו"ח דורית כהן: ... לפני שנה הייתה...

גב' רונית ד. עייאש: אבל 3 שנים-

רו"ח דורית כהן: זה קרה בשנה שעברה.

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו מכניסים-

מר יוסף ניסן: זה לא 3 שנים, זה שנתיים.

רו"ח דורית כהן: הייתה אפשרות לבחירה על השולחן.

גב' רונית ד. עייאש: זה 3 שנים.

מר יוסף ניסן: שנתיים.

רו"ח דורית כהן: ולכן זה נכנס למסגרת התקציב. בשנה הבאה יידון מחדש לפי הנתונים שיהיו.

עו"ד יגאל ברק: דרך אגב חשוב להדגיש שלפי החוק הרכבת אמורים, לא שהם עושים את זה, אבל הם אמורים בעיקרון קודם לשלם ואחר כך לדון בערר. בפועל הם לא משלמים, אבל החוק קובע שהם כן צריכים לשלם אגב.

מר שלומי שטרית: אתה יודע התושבים מקבלים דו"חות שם. מחנים שם מקבלים דו"חות.

גב' עדנה זטלאוי: באמת?

מר שלומי שטרית: כן.

רו"ח דורית כהן: ממי?

מר שלומי שטרית: התושבים... מקבלים דו"חות אדום לבן שם. אני לא מבין...

מר יוסף ניסן: יש עוד שאלה רונית, רונית, רונית-

מר שלומי שטרית: אני לא מבין את זה.

מר יוסף ניסן: עוד שאלה?
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי מדברים, שלומי מדברים פה. כן.

גב' עדי זנד: האם יש לנו אפשרות בינתיים, כל זמן שזה בעררים וכן הלאה, שתושבי להבים יקבלו עדיפות בחנייה החיצונית? זה לא יכול להיות שמגיעים מכל האזור תופסים את החניות, שהם החניות הפתוחות, ותושבי להבים הולכים ברגל.

מר יוסף ניסן: איך תשלטי בזה? לא הבנתי.

גב' עדי זנד: אולי עם תווי החנייה שלך עם תווי הכניסה.

עו"ד קובי נודלמן: ואז אם-

מר שלומי שטרית: לא, אנחנו לא קיבלנו את המקום שם.

גב' עדי זנד: לא, לא, אני לא מדברת על המקום.

גב' רונית ד. עייאש: היא מדברת... הוא מדבר על הקיים.

גב' עדי זנד: על הפתוח. אני שואלת אם יש לנו אפשרות, אני לא קובעת אני שואלת, האם יש לנו איזה שהיא אפשרות לייצר מצב שתושבי להבים שהם ה-

מר יוסף ניסן: יש שמה שטח פתוח.

גב' עדי זנד: עניין שלנו, יקבלו עדיפות בחנייה הזאתי הפתוחה, אני לא מדברת על החנייה-

עו"ד יגאל ברק: שוב, אני לא מכיר אפשרות חוקית לתת עדיפות בחנייה. מה שכן יכול להיות זה אם וכאשר תהיה חנייה כחול לבן בתשלום, והשילוט הזה יוסדר גם שם, ויהיה מצב שתושבי להבים פטורים מזה, אז הם יוכלו להחנות שם בחינם, אבל זה עדיין לא יפתור את העניין-

גב' רונית ד. עייאש: זו צורת החשיבה.

מר יוסף ניסן: לא רעיון טוב, לא רעיון טוב. כי אם אנחנו צובעים את זה בכחול לבן את החניון עכשיו, אנחנו לא נקבל על זה ארנונה. כרגע הם משלמים ארנונה על החניון הזה.

מר שלומי שטרית: בקיצור אז הם סוגרים, בוא אני אגיד לך למה הם סוגרים ולא רוצים לתת לך את זה.

מר יוסף ניסן: שלומי מיצינו.

מר שלומי שטרית: הם לא רוצים שאתה אחרי זה תדרוש 3 שנים ארנונה, אתה מבין?

מר יוסף ניסן: אני אדרוש את זה בכל מקרה.

מר שלומי שטרית: לא היה שימוש.

מר יוסף ניסן: אז אני אדרוש את זה בכל מקרה.

מר שלומי שטרית: היה סגור, לא תקבל ארנונה.

עו"ד קובי נודלמן: על הישן...

מר יוסף ניסן: ברור על הישן אנחנו מקבלים כסף.

גב' עדי זנד: אנחנו מקבלים כסף על הישן?

מר יוסף ניסן: כן, כן, כן.

עו"ד יגאל ברק: הטענה שלנו בדיוק הפוכה.

רו"ח דורית כהן: זו טענה משפטית.

עו"ד יגאל ברק: ... זה רק מראה שהם מחזיקים...

מר יוסף ניסן: בדיוק.

עו"ד יגאל ברק: אבל בסוף ועדת ערר תחליט.

מר שלומי שטרית: בוא תיקח את זה, אתה לא רוצה לקחת את החזקה.
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: טוב-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, עוד משהו בעניין הדיווח, שאתה לא מדווח, אז מן הראוי שכן נדון בזה. לקחת הבנתי שיש פה עוד הפעם בנושא הסעות, עוד חילופי גוורדיה, או תוספת גוורדיה ועוד תוספות ועוד חיזוקים, אז המשרה הופכת להיות משרה וחצי, ספר לנו על זה.

מר יוסף ניסן: כשזה ייקרה אני אודיע לך.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה?

מר יוסף ניסן: כשזה ייקרה אני אודיע לך.

גב' עדנה זטלאוי: אבל זה לא שייך.

גב' רונית ד. עייאש: מה זאת אומרת כשזה ייקרה? זה בתוכנית?

גב' ברוריה אליעז: מה שלי שלחתם זה היה סגן.

מר יוסף ניסן: כן נכון.

גב' עדנה זטלאוי: זה מה ששלחנו.

מר יוסף ניסן: זה זה. אבל אפשר רק-

גב' עדנה זטלאוי: אבל אנחנו לא במרחב תכנון, אנחנו ועדה מקומית.

מר יוסף ניסן: רק במרחב תכנון, ואנחנו ועדה מקומית אז אי אפשר, לפי זה.

גב' רונית ד. עייאש: תעשה... בחצי משרה.

מר יוסף ניסן: לא מה שאני רוצה, מה שאפשר.

גב' ברוריה אליעז: אז זה אתה רק יכול להיות.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' ברוריה אליעז: רק אתה יכול להיות.

מר יוסף ניסן: ... סגנית? סגנית.

גב' עדנה זטלאוי: מאמיליה הנה היועץ המשפטי שמה.

לסעיף 3 - מינוי ועדה לשימור אתרים.

מר יוסף ניסן: יגאל?

עו"ד יגאל ברק: כן.

מר יוסף ניסן: ועדה לשימור אתרים, אפשר למנות את ברוריה כסגנית?

גב' עדנה זטלאוי: תסתכל על התנאים.

עו"ד יגאל ברק: מה זה סגנית? סגנית יו"ר?

מר יוסף ניסן: כן.

גב' עדנה זטלאוי: כתוב או יו"ר הוועדה או יו"ר הוועדה -

מר יוסף ניסן: קודם כל האם אפשר למנות אותה כיו"ר, נתחיל בזה.

עו"ד יגאל ברק: מה שכתוב בחוק ככה. חוק התכנון והבנייה אומר שכל רשות מקומית תקים ועדה לשימור אתרים. רשות מקומית שהיא ועדה מקומית, שזה -

מר יוסף ניסן: זה אנחנו?

עו"ד יגאל ברק: אנחנו. כן, זה ראש הרשות או יו"ר ועדת המשנה לתכנון ובנייה. זאת אומרת שאם יש רשויות שבהם יש יו"ר ועדת תכנון ובנייה -

מר יוסף ניסן: בקיצור זה רק אני, זה רק אני יכול.

עו"ד יגאל ברק: ... בקיצור.

מר יוסף ניסן: רק אני.

גב' ברוריה אליעז: אז זה אתה.

מר יוסף ניסן: טוב. אוקיי, מינוי ועדה לשימור אתרים. אז אני לפי החוק צריך להיות יו"ר. עוד מישהו רוצה להתמנות?

גב' עדנה זטלאוי: צריכים להיות 3 חברים.

עו"ד יגאל ברק: 3 חברים.

גב' רונית ד. עייאש: לוועדות שלך אני לא מעוניינת.

מר יוסף ניסן: לא מעוניינת.

גב' רונית ד. עייאש: אחרי שעשית סיפור בוועדת הנצחה, אין סיכוי.

מר יוסף ניסן: לא משנה נו.

גב' עדנה זטלאוי: שזה יהיה זה, זה בלאו הכי הולך ביחד עם ועדת תכנון ובנייה. שזה יהיה חברים של ועדת המשנה.

גב' ברוריה אליעז: אני אבוא איתך.

מר יוסף ניסן: כן, אם נצטרך זה במסגרת הישיבה הזאת.

גב' ברוריה אליעז: ועדת שימור אם זה באמת עניין של לשמר ארכיאולוגיה שקיימת באיזה שהוא מקום, אז אני חושבת שזה יגיע-

גב' עדנה זטלאוי: לא, אנחנו מקימים אותה כדי שהוועדה-

מר יוסף ניסן: אנחנו מקימים את הוועדה. את רוצה להיות חברה?

גב' ברוריה אליעז: זה עניין מאוד ערכי.

מר יוסף ניסן: מצוין. אז ברוריה, קובי ואני זהו?

גב' עדנה זטלאוי: לא, עוד אחד.

מר יוסף ניסן: עוד אחד. עוד מישהו.

גב' עדנה זטלאוי: לא, אבל יש גם עובד הרשות.

עו"ד יגאל ברק: עובד זה מינוי של ראש המועצה, לא כתוב...
(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: מה זה?

עו"ד יגאל ברק: עובד הרשות...

גב' עדנה זטלאוי: הבנתי. ומי זה מי שמצוי בנושא שימור מבנים?

עו"ד יגאל ברק: זה מי שהמועצה ממנה, המועצה לשימור אתרים.

גב' עדנה זטלאוי: מי שמצוי בנושא שימור-

גב' ברוריה אליעז: הם ימנו, המועצה לשימור-

מר יוסף ניסן: אין לנו אחד כזה.

גב' עדנה זטלאוי: ... בידי מועצת הרשות.

מר יוסף ניסן: יש לנו אחד כזה? אין לנו.

גב' עדנה זטלאוי: אולי לבקש מ-

עו"ד יגאל ברק: ... ועדה יש חבר ועדה.

גב' עדנה זטלאוי: אולי לבקש מהמועצה לשימור אתרים נציג?

עו"ד יגאל ברק: כן, זה מה שכתוב.

גב' ברוריה אליעז: כן, כן.

עו"ד יגאל ברק: אבל הם מממנים אותו.

גב' ברוריה אליעז: הם ימנו.

מר יוסף ניסן: לא, הם ימליצו לנו בסדר אוקיי.

גב' עדנה זטלאוי: בסדר.

מר יוסף ניסן: רגע, אז אני, קובי וברוריה-

עו"ד יגאל ברק: לא, כתוב שייקבע על ידי מועצת הרשות.

מר יוסף ניסן: צריך עוד אחד?

גב' עדנה זטלאוי: עוד אחד.

מר יוסף ניסן: למה? איפה כתוב?

גב' עדנה זטלאוי: 3 חברים והיו"ר.

מר יוסף ניסן: לא, 3 חברים, לא כתוב-

גב' עדנה זטלאוי: הוא יהיה יו"ר וליד זה עוד 3 חברים.

מר יוסף ניסן: אז 3 חברים, יו"ר יכול להיות במסגרת החברים.

גב' עדנה זטלאוי: יוסי, יו"ר ועוד 3 חברים.

מר יוסף ניסן: עוד אחד עפר.

גב' עדנה זטלאוי: ועדה לשימור אתרים יוסי, קובי, ברוריה, עפר.

מר יוסף ניסן: מישהו זה? כפיר? מתי? לא. מי בעד? כולם.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד?

מר יוסף ניסן: פה אחד.

גב' רונית ד. עייאש: כן, כן.

גב' עדי זנד: כן, כן, בטח.

החלטה: מליאת המועצה החליטה פה אחד לאשר את החברים הבאים בועדה לשימור אתרים: יוסי ניסן יו"ר הוועדה, עו"ד קובי נודלמן, ברוריה אליעז ופרופ' עפר לוי חברים.

לסעיף 4 - חילופי גברי בפורומים השונים של המועצה.

מר יוסף ניסן: טוב חברים חילופי גברי בפורומים השונים של המועצה. קודם כל ועדת קהילה וועדת בריאות אלה לא ועדות חובה. הם צריכות להתכנס לפי החוק-

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

מר יוסף ניסן: אם... ועדות, לכן אנחנו צריכים אותם לפורומים.

גב' עדנה זטלאוי: אז אנחנו רוצים לבטל את-

מר יוסף ניסן: אז אנחנו מבטלים את 2 הוועדות ועושים אותם פורומים, זה קודם כל לפרוטוקול. עוד מעט נצביע על זה, נצביע על הכול.

גב' עדנה זטלאוי: בסדר, כן.

מר יוסף ניסן: והדבר השני זה ככה, לנציגים של המועצה במתנ"ס. עובדי מועצה זהבה ודני ביטון, ונציגי ציבור יהיו אהובית זלץ וניסן בגולה, אני ועפר כבר אושרנו. אז עכשיו אנחנו מאשרים את זהבה ודני, כי אלעד גם התפטר מהמתנ"ס.

גב' עדנה זטלאוי: רגע, זהבה מחליפה את בתיה במקום-

גב' עדי זנד: אלעד התפטרת? אלעד התפטרת?

גב' עדנה זטלאוי: במקום בתיה?

מר יוסף ניסן: מה?

עו"ד קובי נודלמן: זהבה.

גב' עדי זנד: התפטרת? אתה עושה עם הראש לא שומעים אותך בפרוטוקול.

גב' רונית ד. עייאש: כן.

מר אלעד ארזי: אני אומר כן, התפטרתי.

מר יוסף ניסן: זהבה ודני עובדי מועצה.

גב' עדנה זטלאוי: אז במקום בתיה ואלעד?

מר יוסף ניסן: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי בואו נהיה פיירים. אי אפשר להציג ולהגיד אלעד התפטר, זה נשמע כאילו שאלעד קם הכניס אגרוף על השולחן ואמר: אני מתפטר. זו לא המציאות.

גב' עדי זנד: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: נכון. בגלל זה השאלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אלעד סיים את תפקידו כי לא אפשרו לו להמשיך בתפקיד הזה.

מר יוסף ניסן: באיזה תפקיד?

פרופ' מתי ליפשיץ: זו האמת.

מר יוסף ניסן: באיזה תפקיד?

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה אמרת שאלעד התפטר מהמתנ"ס?

מר יוסף ניסן: כן, מחברות בהנהלת המתנ"ס.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אני חושב שזה לא נכון ולא פייר להציג את זה באופן הזה.

מר יוסף ניסן: הוא הגיש מכתב התפטרות.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה, תן לי לגמור את דבריי. זה נשמע כאילו שאלעד התעורר בוקר אחד והחליט שהוא עוזב את המתנ"ס, וקחו את זה ממני. והאמת היא אחרת. האמת שאלעד הגיש את מכתב ההתפטרות, כי ראש המועצה, ואני לא יודע אם יש עוד גורמים, לא אפשרו לו בצורה נכונה להמשיך בתפקיד הזה. אז קם הבחור והתפטר. צריך להציג את זה ככה, לא צריך להציג את זה, אלעד התפטר אז בואו נבחר את משה ואת יצחק. אז אני מבקש להיות פייר, לומר את האמת, שאלעד התפטר מתפקידו, כי לאלעד לא אפשרו להמשיך בתפקיד.

גב' רונית ד. עייאש: ולהעריך את העבודה שהוא עשה טרם התפטרותו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אני מבקש להציג את הדברים כך. זה בסדר, מותר לך כראש מועצה להחליט עם מי אתה רוצה לעבוד. אבל כן להציג את הדברים בצורה הוגנת ובצורה פיירית, זו הסיבה שאלעד התפטר. לא שום סיבה אחרת.

מר שלומי שטרית: ואני רוצה לומר עוד משהו -

מר יוסף ניסן: רגע דקה, דקה. אגב זה בהמשך להמלצה שלך, אמרת בזמנו אלעד תתעסק רק בהנדסה, את זוכרת? את זוכרת? אז עכשיו צריך להעריך אותו על העבודה?

גב' רונית ד. עייאש: מה אתה מגרגר... כשהוא היה מהנדס -

פרופ' מתי ליפשיץ: ... להגיד אנחנו גרמנו לאלעד לשלוח מכתב התפטרות.

גב' רונית ד. עייאש: כן בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה המשפט הנכון.

מר שלומי שטרית: רגע, אני רוצה להוסיף עוד לגבי ההליך התקין. אלעד נבחר פה -

גב' עדי זנד: נכון.

מר שלומי שטרית: על ידי חברי המועצה-

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מר שלומי שטרית: בהמלצתך ליו"ר המתנ"ס.

גב' רונית ד. עייאש: בדיוק.

מר שלומי שטרית: שהוא התפטר או פוטר הוא גם היה צריך לעבור פה שוב את ההליך, ולא מה שנכתב בפייסבוק וכל ההשמצות-

מר יוסף ניסן: זה לא נכון מה שאתה אומר.

מר שלומי שטרית: זה לא היה במקום.

מר יוסף ניסן: זה לא נכון מה שאתה אומר.

מר שלומי שטרית: אנחנו מגיעים לפייסבוק-

מר יוסף ניסן: זה לא נכון.

מר שלומי שטרית: להשמיץ אחד את השני יוסי-

מר יוסף ניסן: אבל זה לא נכון שלומי, אתה לא מכיר את הנתונים.

גב' רונית ד. עייאש: זה נכון-

מר שלומי שטרית: זה לא המקום יוסי.

מר יוסף ניסן: אבל אתה לא מכיר את הנתונים.

מר שלומי שטרית: את כתבת פוסט מכבד וכיבד אותך ובירך אותך, ואתה שלחת שם חצים, וזה לא יפה ולא מכבד אותך יוסי.

מר יוסף ניסן: טוב בסדר אוקיי, נו עוד פעם פוליטיקה, טוב.

מר שלומי שטרית: לא, זה לא פוליטיקה.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי.

מר שלומי שטרית: זה דברים שצריך ללמוד.

מר יוסף ניסן: 100%. אבל אתה צריך להבין שמי שבוחר את יו"ר הנהלת המתנ"ס, זה הנהלת המתנ"ס.

מר שלומי שטרית: נכון.

מר יוסף ניסן: ולא פה.

מר שלומי שטרית: אבל פה זה עבר. פה זה עבר, אנחנו לא הצבענו לו פה?

מר יוסף ניסן: אבל מי שקובע זה לא פה.

מר שלומי שטרית: לא, זה גם פה וגם שם.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שהמועצה משדרת להנהלת המתנ"ס, הנהלת המתנ"ס תקבל את זה. זה לא נכון גם במשפט הזה להסתתר מאחורי המילה הנהלת המתנ"ס. כי אם הנהלת המתנ"ס תדע שהמועצה בחרה באלעד להיות הראש, אז היא תקבל את זה. ברגע שמשדרים להנהלת המתנ"ס שאלעד "לא ראוי" לתפקיד שלו, אז היא לא תקבל את זה. למה לא לומר את האמת?

מר יוסף ניסן: אגב בהקשר הזה אלעד לא מונה להיות יו"ר הנהלת המתנ"ס מבחינה חוקית.

מר שלומי שטרית: משרד הפנים לא חתם לו?

מר אלעד ארזי: למה? למה?

מר שלומי שטרית: הוא לא חתם לאף אחד שם.

מר יוסף ניסן: כי אתה יודע את זה?

מר אלעד ארזי: למה?

מר שלומי שטרית: הוא לא חתם לאף אחד.

מר יוסף ניסן: אתה יודע.

מר אלעד ארזי: למה?

מר שלומי שטרית: גם לחברי המליאה הוא לא חתם.

מר יוסף ניסן: אני אסביר לכם, רגע תן לי להסביר.

מר אלעד ארזי: תענה למה.

מר יוסף ניסן: תן לי להסביר. כדי לאשר את יו"ר הנהלת המתנ"ס, יש ועדה במשרד הפנים שאמורה לאשר או חברות בהנהלת המתנ"ס או יו"ר. חוות הדעת שהגיעה היא הגיעה לאשר אותו כחבר הנהלת המתנ"ס ולא יו"ר, וזה נאמר לו.

מר אלעד ארזי: למה?

מר יוסף ניסן: את זה-

מר אלעד ארזי: אתה לא עונה על השאלה.

מר יוסף ניסן: כי חוות הדעת לא התאימה.

מר אלעד ארזי: למה?

מר יוסף ניסן: חוות הדעת לא התאימה.

מר אלעד ארזי: כי לא שלחת את חוות הדעת.

מר יוסף ניסן: לא אני שולח, יגאל שולח.

מר אלעד ארזי: למה? אתה היית צריך לדאוג שהוא ישלח, הוא עובד שלך. למה לא עשית את זה? תענה. אני שואל למה. עוד פעם, למה?

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי.

מר אלעד ארזי: למה?

מר יוסף ניסן: כשאני אתן לך זכות לדבר אז תדבר.

מר אלעד ארזי: תענה למה?

מר יוסף ניסן: מה שקרה-

מר אלעד ארזי: למה?

פרופ' מתי ליפשיץ: זכותך יוסי-

מר יוסף ניסן: מה שקרה-

פרופ' מתי ליפשיץ: זכותך לעבוד עם מי שאתה רוצה.

מר יוסף ניסן: שההליך החוקי לא הסתיים, לא הסתיים-

מר אלעד ארזי: למה?

מר יוסף ניסן: מה זה משנה?

מר אלעד ארזי: למה? בטח שזה משנה.

מר יוסף ניסן: מה זה משנה.

מר אלעד ארזי: זו המהות.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תשבשו את האמת.

מר אלעד ארזי: למה?

פרופ' מתי ליפשיץ: אלעד סיים את תפקידו, אני רוצה להגיד לכם את האמת. אלעד סיים את תפקידו והגיש מכתב התפטרות, כי אתם גרמתם לו לעשות את זה נקודה.

מר כפיר מימון: מי זה אתם? תגיד מתי מי זה אתם?

גב' עדי זנד: מי זה אתם? אתה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני אמרתי ראש המועצה-

מר כפיר מימון: ראש המועצה.

פרופ' מתי ליפשיץ: גרם לו לעשות את זה.

מר יוסף ניסן: אני עובד עם אנשי אמון.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה יכול-

מר יוסף ניסן: ברגע שאין אמון, אי אפשר לעבוד מה לעשות.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, אל תציג-

מר יוסף ניסן: זה המצב-

פרופ' מתי ליפשיץ: ... אמון-

מר יוסף ניסן: זה המצב.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם אתה רוצה אמון, אל תציג-

גב' עדי זנד: אם אנשי האמון שלכם לא אמינים עליכם, אז תפטר אותם.

פרופ' מתי ליפשיץ: אלעד התפטר. תגיד, אני גרמתי לו להתפטר.

מר יוסף ניסן: אני גרמתי לו, וההליך החוקי גם גרם לו להתפטר.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז כך תציג את זה. ובמקומו נכנסו 2 אחרים-

מר יוסף ניסן: זה לא משנה, כל עוד הוא לא אושר חוקית-

פרופ' מתי ליפשיץ: שהם עושי דברך.

מר יוסף ניסן: הוא לא יכול להציג את עצמו כיו"ר הנהלת המתנ"ס.

מר אלעד ארזי: לא נכון, יש חוות דעת משפטית של זה, למה אתה...

מר יוסף ניסן: אתה יודע את זה שזה לא נכון.

מר אלעד ארזי: יש חוות דעת-

מר יוסף ניסן: יש 3 חוות דעת.

מר אלעד ארזי: מי דאג לחוות הדעת הזאתי.

מר יוסף ניסן: יש 3 חוות דעת.

מר אלעד ארזי: יש חוות דעת, מי דאג לזה?

מר יוסף ניסן: יש 3 חוות דעת שאתה מכיר אותם.

מר אלעד ארזי: יש לי גם חוות דעת כאלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: הכוונה זה להגיד את האמת, הכוונה זה לא להכניס לאיזה ריב.

מר יוסף ניסן: בסדר אין בעיה.

מר אלעד ארזי: פוליטיקה קטנה כל הזמן.

פרופ' מתי ליפשיץ: יש פה בחור שהתפטר, כי אמרו לו, או הכשילו אותו בתפקיד שהוא נמצא בו.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי.

פרופ' מתי ליפשיץ: זו האמת.

מר יוסף ניסן: הוא הכשיל את עצמו אגב. הוא הכשיל את עצמו, הוא גרם לזה, הוא גרם לזה. כי אני נתתי לו.

מר כפיר מימון: אתה אף פעם אין לך אחריות.

מר יוסף ניסן: אני נתתי לו, אני נתתי לו, אני נתתי לו, זה אני.

גב' רונית ד. עייאש: ראש מועצה בלי אחריות.

מר יוסף ניסן: זה אני, אני נתתי לו, ואני גם לקחתי ממנו, כן זה נכון.

גב' עדי זנד: יוסי יש לי שאלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אתה מצייג את זה באופן תמים, אלעד הגיש התפטרות.

מר יוסף ניסן: אלעד גרם לפיטורים שלו, לעזיבה שלו, אלעד גרם לזה.

מר אלעד ארזי: למה? משהו מקצועית במתנ"ס לא היה טוב? אתה פגעת בתושבים.

מר יוסף ניסן: יחסי אמון.

מר אלעד ארזי: כי זה מה שמעניין אותך פוליטיקה, אתה פגעת בתושבים.

מר יוסף ניסן: אמינות, אמינות.

מר אלעד ארזי: זה מה שמעניין אותך. רק הפוליטיקה שלך.

מר יוסף ניסן: אנחנו מדברים על אמינות.

מר אלעד ארזי: לא התושבים מעניינים אותך, הפוליטיקה שלך.

מר יוסף ניסן: יושר ואמינות.

מר אלעד ארזי: אמינות שלך, שלך, הכול רק פוליטיקה קטנה.

מר יוסף ניסן: טוב הבנתי, הבנתי, אין לך זכות דיבור.

מר אלעד ארזי: כן, אין לי זכות דיבור.

מר יוסף ניסן: חברים אנחנו מתקדמים בסדר.

גב' עדי זנד: יוסי אני לא מבינה, אם מישהו שהוא משרת אמון שלך לא אמון עליך, אז איך אתם ממשיכים לעבוד ביחד?

מר יוסף ניסן: שאלה טובה. שאלה טובה.

גב' עדי זנד: אתה ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: שאלה טובה.

גב' עדי זנד: אני לא יודעת, אם מישהו אצלי ב-

גב' רונית ד. עייאש: והוא מהנדס המועצה.

גב' עדי זנד: אצלי בחברה אם מישהו שאני לא סומכת עליו, לא היה עובד יום אחד יותר.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק יוסי תענה לי משפט אחד, כי אני פתחתי את כל הוויכוח הזה. האם מה שאלעד עשה במתנ"ס כיו"ר המתנ"ס עד שהוא התפטר, כביכול הוא התפטר, אבל זה כביכול הדגש, האם משהו שהוא עשה היה לא טוב, משהו שהוא עשה היה אנטי, משהו שהוא עשה לא תרם לטובת להבים? האם אתה יכול להגיד את זה בריש גלויה שזה כך היה?

מר יוסף ניסן: אני בכלל לא נכנס לזה, הוא עשה דברים חיוביים וטובים, על זה אין ויכוח.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא-

מר שלומי שטרית: נו אז למה לפטר.

מר יוסף ניסן: על זה אין ויכוח. אבל ברגע שאין יחסי אמון ואין אמונה-

גב' רונית ד. עייאש: אז איך אתה מתפקד-

מר יוסף ניסן: אין מה לעשות, זה המצב.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, לא. הוא עדיין מהנדס המועצה, רגע, אם אין אמון, הוא

עדיין מהנדס המועצה, אם אין אמון אז גם כמהנדס המועצה אין אמון, מה עכשיו אתה-

מר יוסף ניסן: ברור, ברור-

גב' רונית ד. עייאש: עושה חלוקת יו"ר וחלוקת מהנדס.

מר יוסף ניסן: חברים-

גב' רונית ד. עייאש: רגע, רגע, אז אתה אומר שההנדסה-

מר יוסף ניסן: אבל אני סיימתי את הדיון הזה-

גב' רונית ד. עייאש: לא-

מר יוסף ניסן: הדיון הזה הסתיים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, הוא לא הסתיים.

מר יוסף ניסן: תעלי שאילתה, אני אענה לך בישיבה הבאה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, איך יתכן שאתה עובד עם מהנדס-

מר יוסף ניסן: אני ענית, אני כבר ענית.

גב' רונית ד. עייאש: האם אתה פוגע בתושבים בהנדסה, כי אתה לא מתקשר עם המהנדס?

מר יוסף ניסן: אני כבר ענית רונית.

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא ענית.

מר יוסף ניסן: את לא מנהלת את הדיון, אתה לא מבינה?

גב' רונית ד. עייאש: לא.

מר יוסף ניסן: את לא מבינה?

גב' רונית ד. עייאש: אתה לא ענית.

מר יוסף ניסן: אני לא חייב לענות לך.

גב' רונית ד. עייאש: אתה חייב לענות לי-

מר יוסף ניסן: לא, אני לא חייב לענות לך.

גב' רונית ד. עייאש: כי עלה לדיון נושא של אמון.

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי, תעלי שאילתה אני אענה לך. טוב חברים אנחנו עוברים לסעיף 5 דו"חות כספיים-

גב' רונית ד. עייאש: ... אנחנו מדברים על הנדסה. יש פה בן אדם שהוא אין לו אמון והוא מהנדס המועצה. איך זה מתנהג? כמה אתה פוגע בתושבים בחוסר אמון הזה?

מר יוסף ניסן: רגע ועדת ביטחון, סליחה צודקים. ועדת ביטחון אנחנו רוצים למנות את אמנון איצקוביץ' ואמיל ויצמן במקום ירון פינקו וברק צור. בסדר?

מר שלומי שטרית: אני רוצה לשאול כמה שאלות. עדנה, כמה חברים יש בוועדת ביטחון? אפשר לדעת? מישהו יודע?

גב' עדנה זטלאוי: אני חושבת שיש משהו כמו 15.

מר יוסף ניסן: כן, יש 15.

מר שלומי שטרית: 15, ועדה עם 15, אפשר לנהל ועדה? יוסי, אתה הורג אותנו עם המינויים האלה. יוסי אי אפשר.

מר יוסף ניסן: מה אתה רוצה עכשיו? מה אתה רוצה עכשיו?

מר שלומי שטרית: ישיבה לא יכולים לנהל 15. לא יכולים יוסי.

מר יוסף ניסן: כמה מגיעים לישיבה? ראית פעם 15.

גב' ברוריה אליעז: אף פעם לא באים כולם.

מר יוסף ניסן: אתה ראית פעם 15?

גב' עדי זנד: אז עדיף לעשות 5 שהם-

גב' רונית ד. עייאש: אז למה?

מר יוסף ניסן: כי ככה.

גב' רונית ד. עייאש: אז למה?

מר יוסף ניסן: ממנים 15 ובאים 5-6.

גב' רונית ד. עייאש: אתה קונה אותם בכבוד, נותן להם, מה למה 15? תעשה 5 שמגיעים.

מר יוסף ניסן: אז 5 מגיעים זה הכול.
(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: יוסי שלא ישמעו אותך, 5... זה לא קוורום.

פרופ' מתי ליפשיץ: גם לזה יש פתרון.

גב' רונית ד. עייאש: שמעתם את עדנה? תודה עדנה. אם 5 מגיעים-

פרופ' מתי ליפשיץ: אם 15 אנשים רשומים -

גב' רונית ד. עייאש: כן ככה, כן דפוק לה ברגל חזק, כדי -

מר יוסף ניסן: לא, מגיעים, יש קוורום אל תדאגי.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא.

פרופ' מתי ליפשיץ: יש לזה פתרון.

מר יוסף ניסן: רגע שנייה, ברוריה, ברוריה -

פרופ' מתי ליפשיץ: יש לזה פתרון.

מר שלומי שטרית: אי אפשר זה כל אחד רוצה...
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: רגע סליחה, סליחה רונית, ברוריה, כן מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אם 15 אנשים חברים בוועדה, ובאופן קבוע באים רק 6, אז אלה שלא באים לא צריכים להיות בוועדה.

מר יוסף ניסן: בישיבה האחרונה -

פרופ' מתי ליפשיץ: אז תהיה ועדה של 6.

מר יוסף ניסן: אני מסכים.

גב' רונית ד. עייאש: מתי יותר חמור מזה -

מר יוסף ניסן: בוועדה האחרונה היו 9.

גב' רונית ד. עייאש: 6 זה לא קוורום, לא יכולים להפעיל את הוועדה.

מר יוסף ניסן: אז הגיעו-

גב' רונית ד. עייאש: לא יכולים, הוא ממציא ועונה-

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי, אין בעיה, אנחנו מקיימים רק כשיש קוורום-

גב' רונית ד. עייאש: ...

מר יוסף ניסן: בישיבה האחרונה באו 8, וזה בסדר גמור, זה הכול.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל למה צריך אם יש 15 ו-2 סיימו את עבודתם בוועדה, למה אי אפשר להישאר עם 13? למה צריך להכניס עוד 2?

מר יוסף ניסן: כי יש 2 שרוצים להצטרף. יש 2 שרוצים להצטרף. מי שרוצה לתרום אהלן וסהלן, מה אני יכול להגיד לו לא?

גב' רונית ד. עייאש: ברור. הוא תושב...

מר יוסף ניסן: הוא גם קצין משטרה, גם קצין משטרה בדימוס, שהיה רב פקד.

גב' רונית ד. עייאש: אלוהים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז מה?

גב' רונית ד. עייאש: זה הכי חשוב, זה פתק, הוא רוצה, אני לא יכול לסרב.

מר יוסף ניסן: מה לעשות.

גב' רונית ד. עייאש: הוא יהיה ראש מועצה.

גב' עדי זנד: ... באופן וולונטרי בלי...

מר יוסף ניסן: טוב אנחנו מוציאים 2, אנחנו מוציאים 2 ומכניסים 2, בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: למה יוסי? למה?

פרופ' מתי ליפשיץ: מבחינתי לא בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: למה יוסי, למה?

פרופ' מתי ליפשיץ: אם עולה וזה הצבעה אני מתנגד.

מר יוסף ניסן: מתנגד אוקיי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז יכול להיות שאני מתנגד בודד, אבל אם תעלה את זה להצבעה, אל תגיד בסדר.

מר יוסף ניסן: אז אני מעלה את זה להצבעה.

פרופ' מתי ליפשיץ: תעלה את זה להצבעה, אני-

מר שלומי שטרית: מה...

מר יוסף ניסן: מעלים את אמנון איצקוביץ ואמיל ויצמן במקום ירון פינקו וברק צור שלא הגיעו לישיבות עד עכשיו, בסדר?

גב' ברוריה אליעז: אוקיי.

מר יוסף ניסן: מי בעד? מי נגד?

גב' עדנה זטלאוי: רגע, 4 בעד.

מר יוסף ניסן: 4 בעד. מי נגד?

גב' עדנה זטלאוי: 4 שקול.

מר יוסף ניסן: 4.

גב' רונית ד. עייאש: לא עובר, הלאה. לא עובר.

מר יוסף ניסן: 4 מול 4.

(מדברים יחד)

גב' עדנה זטלאוי: מה עם המתנ"ס?

מר יוסף ניסן: הצבענו, הצבענו ביחד על הכול.

גב' עדנה זטלאוי: מתי הצבענו?

גב' עדי זנד: על המתנ"ס? מה הצבענו על המתנ"ס?

מר יוסף ניסן: אמרתי המתנ"ס-

גב' רונית ד. עייאש: לא הצבענו.

מר יוסף ניסן: אוקיי, אז אני חוזר.

גב' עדנה זטלאוי: תצביע על הכול.

מר יוסף ניסן: זהבה ודני כעובדי מועצה-

עו"ד קובי נודלמן: ... לא עבר.

גב' עדנה זטלאוי: לא עבר.

גב' ברוריה אליעז: רגע, הוא קורא שוב.

גב' רונית ד. עייאש: לא עבר.

גב' עדנה זטלאוי: תיקו.

מר יוסף ניסן: זהבה ודני עובדי מועצה במתנ"ס.

גב' רונית ד. עייאש: אתה מוכן לעצור ולהגיד לנו מי כבר, לא מחליפים, מי כבר ואז את השינויים.

מר יוסף ניסן: אז אני אגיד לכם.

גב' רונית ד. עייאש: תודה.

מר יוסף ניסן: כרגע רותי רובין יוצאת, בגלל שהיא לא אושרה בוועדה היא יוצאת, במקומה יש את זהבה הראל ודני ביטון.

גב' עדנה זטלאוי: לא, במקומה יש את אהובית זלץ אני מבינה.

מר יוסף ניסן: יצאה חברה בסיעה...

גב' רונית ד. עייאש: הבנתי.

מר יוסף ניסן: ו-2 נציגי ציבור מטעם המועצה זה אהובית זלץ וניסן בגולה.

גב' רונית ד. עייאש: מי זה אהובית זלץ?

מר יוסף ניסן: אהובית זלץ תושבת היישוב, עובדת מדינה.

גב' עדנה זטלאוי: ניסן בגולה כבר אושר.

מר יוסף ניסן: וניסן בגולה-

גב' רונית ד. עייאש: ניסן בגולה הוא כבר נמצא.

מר יוסף ניסן: ניסן בגולה כבר נמצא, הוא לא אושר בוועדה האחרונה בגלל בעיה מגדרית של נשים בתוך הזה, ולכן הוספנו פה נשים, הוא יוגש עוד פעם לאישור, בסדר?

גב' ברוריה אליעז: אז צריך להצביע.

מר יוסף ניסן: כן, מי בעד?

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד. פה אחד למתנ"ס?

פרופ' מתי ליפשיץ: לא פה אחד, אני מתנגד.

גב' עדנה זטלאוי: אתה נגד?

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני רוצה לנמק את הנגד.

גב' ברוריה אליעז: אז מה יש לך?

פרופ' מתי ליפשיץ: אין לי שום דבר נגד 2 האנשים שאמורים להיכנס, להיפך, יש לי הערכה אליהם, ולא בגלל זה אני נגד. אני נגד על העיקרון בו נזרק החוצה מהנדס המועצה בתפקיד שלו כיו"ר המתנ"ס, זאת הסיבה. הקלות דעת הזו של לזרוק בן אדם, ולהכניס 2 אחרים, זה הנגד שלי ולא הנגד נגד השמות, שעכשיו הזכירו אותם שהם צריכים להיכנס.

מר יוסף ניסן: אגב הוא היה חבר הנהלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ושפרוטוקול יהיה רשום למה אני מתנגד.

מר יוסף ניסן: הוא היה חבר הנהלה, הוא לא היה יו"ר הנהלת המתנ"ס. זה יכול לעזור.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מתנגד לכל התהליך הזה, שזורקים בן אדם החוצה, ומכניסים בקלות כזו אחרים.

מר יוסף ניסן: טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא בגלל שיש לי משהו נגד האחרים.

מר יוסף ניסן: טוב.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז אני רק רוצה שבפרוטוקול זה יהיה רשום למה-

גב' רונית ד. עייאש: הוא שכנע אותי-

גב' עדנה זטלאוי: כפיר אתה...

גב' רונית ד. עייאש: אני גם נגד.

מר כפיר מימון: אני עם מתי.

גב' רונית ד. עייאש: גם אני.

גב' עדנה זטלאוי: אתה עם מתי.

גב' עדי זנד: גם אני.

מר יוסף ניסן: נו אז?

גב' עדנה זטלאוי: אז אנחנו עוד פעם תיקו.

מר יוסף ניסן: אוקיי. רק קחו בחשבון-

פרופ' מתי ליפשיץ: מה אומר תיקו?

גב' רונית ד. עייאש: שכנעת אותי מתי.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה אומר תיקון?

גב' רונית ד. עייאש: שזה לא עובר.

גב' עדנה זטלאוי: זה לא עובר.

רו"ח דורית כהן: אין... על המתנ"ס, מה יהיה?

מר יוסף ניסן: תיקון אומר שאין כרגע הנהלה למתנ"ס.

פרופ' מתי ליפשיץ: אוקיי.

מר יוסף ניסן: רק קחו בחשבון שהמועצה היא מועצה איתנה, כל עוד יש לה נציגים. אם לא יהיו לה נציגים, אנחנו לא יודעים אם היא מועצה איתנה-

פרופ' מתי ליפשיץ: המשחק פינג פונג-

רו"ח דורית כהן: כעיקרון הוא כבר התפטר, מה זה כבר...

פרופ' מתי ליפשיץ: לא מקובל משחק פינג פונג עם אנשים, לא מקובל.

מר יוסף ניסן: אבל צריך למנות, מה לעשות?

רו"ח דורית כהן: מה זה יועיל?

פרופ' מתי ליפשיץ: אז שתהיה מועצה לא יציבה, אולי היא לא ראוייה להיות יציבה.

מר יוסף ניסן: בסדר, זה משהו אחר.

גב' רונית ד. עייאש: אולי זה הזמן לשחרר את אי היציבות.

רו"ח דורית כהן: אבל מה עם המתנ"ס שדאגתם כל כך?

גב' רונית ד. עייאש: אני מאוד דואגת למתנ"ס.

רו"ח דורית כהן: אז מה קורה עם זה?

גב' רונית ד. עייאש: אז בואו נחזיר את האירוע, מה שהיה-

רו"ח דורית כהן: הבן אדם התפטר, את יכולה לאלץ אותו לחזור?

גב' עדי זנד: אפשר לשכנע אותו-
(מדברים יחד)

רו"ח דורית כהן: המתנ"ס צריך לעבוד.

מר יוסף ניסן: אגב לי אין בעיה, מה שתחליטו זה בסדר. אני אחיה עם זה, אין שום בעיה, רק קחו עוד פעם בחשבון שיש סיכוי שלא נהיה מועצה איתנה בגלל הסוגיה הזאת.

גב' רונית ד. עייאש: למה? מה ההקשר רק?

פרופ' מתי ליפשיץ: זו סוגיה שאי אפשר לחזור-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, מה ההקשר רק?

מר יוסף ניסן: ברגע שאין לנו נציגים בדירקטוריונים-

גב' עדנה זטלאוי: בטח.

מר יוסף ניסן: אז אנחנו לא מתפקדים כמו שצריך, וזה המצב.

גב' עדנה זטלאוי: היא לא ממנה את הנציגים לדירקטוריון.

גב' רונית ד. עייאש: אז בואו נחזיר. בואו שהוא יהיה חבר, הוא לא חייב להיות יו"ר, הוא יכול להיות חבר.

מר שלומי שטרית: כן, אז רגע, רגע יוסי, אז תספר לנו משרד הפנים הזמין אותך לשימוע, אם אנחנו נהיה מועצה איתנה או לא, ואתה הזכרת את האיתנה. למה הוא הזמין אותך לשימוע ולמה רוצים לקחת את האיתנה? תסבירו בבקשה, אם כבר העלית את זה -

מר יוסף ניסן: שלומי, אין לך כרגע זכות דיבור, ואם יש לך שאלה, תעלה שאילתה אני אענה לך.

מר שלומי שטרית: אני שואל אותך לגבי ה -

מר יוסף ניסן: אז שיהיה בישיבה הבאה...

גב' רונית ד. עייאש: לא, אמרת שימוע, אז הנה שימוע.

מר שלומי שטרית: רוצים לקחת לנו מועצה איתנה -

גב' רונית ד. עייאש: אמרת מועצה איתנה הנה שאלה בהקשר.

מר יוסף ניסן: עוד מעט, יש לנו עוד ישיבה, תעלה שאילתה אני אענה לך.

מר יוסף ניסן: טוב, אנחנו עוברים לנושאים הבאים, דו"חות כספיים.

מר שלומי שטרית: יוסי היה בשימוע, הוא מזכיר את זה.

גב' רונית ד. עייאש: זאת טקטיקה של...

מר שלומי שטרית: ... אני יודע שהיית בשימוע ורוצים לקחת לך את המועצה האיתנה.

מר יוסף ניסן: אני אענה לך בישיבה הבאה, תענה שאילתה אני אענה לך.

מר שלומי שטרית: אל תענה, אל תענה.

מר יוסף ניסן: יש לי תשובה טובה גם, אל תדאג.
(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: ... שאנחנו לא בסדר, שאנחנו אנטי, שאנחנו כל דבר נגד, תספר לתושבים... ותראה להם שאנחנו נגד.

מר יוסף ניסן: ביקשתי לבטל את ועדת בריאות ועדת תרבות-

גב' רונית ד. עייאש: היא ועדת חובה בריאות.

מר יוסף ניסן: לא, הם לא.

גב' עדנה זטלאוי: לא.

גב' רונית ד. עייאש: הא לא חובה? סליחה.

מר יוסף ניסן: יש למישהו התנגדות? אוקיי, אנחנו מבטלים את 2 הוועדות האלה.

גב' ברוריה אליעז: זה שהופכים-

גב' רונית ד. עייאש: למה מתי?

גב' עדי זנד: יש לי רק השגה אחת, אנחנו בתור יישוב קהילתי, נראה לי שלבטל את ועדת קהילה, זה קצת איזה מסר שעומד בסתירה על התפיסה...

מר יוסף ניסן: לא, זה פורום, אנחנו ממנים פורום זה בסדר. זה ימלא את אותה פונקציה.

גב' עדי זנד: כשאתה משנה סטטוס לדבר מסוים, אז המסר גם שאתה מעביר, שמהו לא מספיק חשוב הופך להיות פורום והוא לא ועדה, אז כנראה שזה לא מספיק חשוב-

מר יוסף ניסן: לא, עובדה שלא קיימנו את מספר הישיבות הנדרש.

גב' עדנה זטלאוי: זה מתנהג כמו פורום, זה לא מתנהג כמו ועדה.

מר יוסף ניסן: במקום שזה יופיע, זה יופיע אותו דבר. הפונקציה נשארת אותו דבר.

החלטה: מליאת המועצה החליטה פה אחד על ביטול הועדות בריאות ותרבות קהילה.

5. דו"חות כספיים:

5.1 דו"ח כספי ליום 31.3.21.

5.2 דו"ח כספי ליום 30.6.21.

5.3 דו"ח כספי ליום 30.9.21.

מר יוסף ניסן: טוב, דו"חות כספיים.

גב' חגית מ. מימון: דו"חות כספיים.

גב' רונית ד. עייאש: רגע לפני שאת מתחילה ברשותך. רק הערה קטנה במהות, לא בתוכן ולהסביר. אנחנו היום נובמבר, סוף נובמבר. דקה לתקציב חדש. מתכנס לשולחנו 3 דו"חות כספיים של רבעון ראשון, רבעון שני, רבעון שלישי, בפעם אחת יחידה. שנה שלמה עברה, לא ראינו רבעון ראשון, לא ראינו רבעון שני, לא ראינו רבעון שלישי ובום נוחת על השולחן. נראה לכם למישהו מכס, נראה לכם תהליך הגיוני אמיתי. ואני מבקשת פה לפרוטוקול לבקש שמבקר הפנים ייתן חוות דעת לדברים האלה, אחד. איך יכול להיות, לא נדון, לא הוסבר, לא בא, לא ועדת כספים-

גב' חגית מ. מימון: הייתה ועדת כספים.

גב' עדנה זטלאוי: הייתה.

גב' רונית ד. עייאש: הייתה יופי.

מר שלומי שטרית: הייתה פעמיים כל השנה.

גב' רונית ד. עייאש: הייתה פעמיים כל השנה.
(מדברים יחד)

רו"ח דורית כהן: כל רבעון.

מר יוסף ניסן: כל רבעון, והדו"חות אושרו בוועדת כספים.

גב' רונית ד. עייאש: סבבה...

מר יוסף ניסן: אגב יש לך שם נציגה, היא יכלה לתת לך את הנתונים.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת, אני יודעת. נציגה מהממת. איך אומרים תורמת-

מר יוסף ניסן: מה לא בסדר? כן רונית.

מר שלומי שטרית: הנציג שלי אמר שהוא חותמת גומי.

מר יוסף ניסן: במסגרת מה לא בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: במסגרת מה לא בסדר, איך יכול להיות שפעם אחת ששלושת הדו"חות נוחתים על השולחן.

מר יוסף ניסן: אבל יש לך נציגה בוועדת כספים-

גב' רונית ד. עייאש: אבל יש לי רו"ח-

מר יוסף ניסן: יכולת לקבל את הנתונים, זה עבר אישור.

גב' רונית ד. עייאש: לא.

מר יוסף ניסן: זה עבר אישור בוועדת כספים.

גב' רונית ד. עייאש: לא, זה חייב להיות נדון. למה אתה מביא את זה עכשיו?

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

גב' רונית ד. עייאש: למה אתה מביא את זה עכשיו?

מר יוסף ניסן: אין בעיה המבקר יבדוק, את יודעת להגיע אליו והוא יבדוק.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אם-

מר יוסף ניסן: מצוין.

גב' רונית ד. עייאש: זה לא חייב-

מר יוסף ניסן: בסדר אוקיי.

גב' רונית ד. עייאש: לבוא לפה, למה אתה מביא את זה? תישאר בוועדת כספים.

מר יוסף ניסן: אני מביא את זה עכשיו הכול בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: למה? הנה רו"ח פה, חייב לבוא לפה? תודה. תענו לי.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' רונית ד. עייאש: עכשיו, למה זה מגיע פעם אחת, שלושת הדו"חות בבת אחת, איך יכול להיות? חגית, איך יכול להיות?

מר יוסף ניסן: איפה הבעיה שלך? איפה הבעיה שלך? לא, בואו נשמע איפה הבעיה שלך? אם יש לך נציגה שיכלה לתת לך את הנתונים, וזה אושר בוועדת כספים, איפה הבעיה שלך?

גב' רונית ד. עייאש: שזה לא-

מר יוסף ניסן: הבנתי לא תקין, בסדר. לא תקין.

רו"ח דורית כהן: רונית בואי, צודקת-

מר יוסף ניסן: לא תקין, לא תקין.

רו"ח דורית כהן: היא לקחה את זה לתשומת ליבה, זה אמור להגיע-

גב' ברוריה אליעז: כדאי שהם ישמעו.

רו"ח דורית כהן: תוך חודשיים מתום הרבעון. זאת אומרת ספטמבר אנחנו בזמן, הייתה בעיה של רבעון ראשון ושני.

גב' רונית ד. עייאש: עונים לי תשובה סליחה.

מר יוסף ניסן: טוב, הלאה חברים.

רו"ח דורית כהן: אבל להבא-

גב' רונית ד. עייאש: שנייה אני רוצה עוד הפעם. סליחה דורית, מהתחלה את התשובה.

רו"ח דורית כהן: אני אומרת שאת צודקת, חודשיים מתום הרבעון צריך להגיע למועצה, למשרד הפנים זה עובר תוך 45 יום מתום הרבעון-

גב' רונית ד. עייאש: למה את לוחשת?

רו"ח דורית כהן: חנוקה.

גב' רונית ד. עייאש: ממה?

רו"ח דורית כהן: לחץ עבודה.

גב' רונית ד. עייאש: באמת?

רו"ח דורית כהן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: אוי ואבוי.

רו"ח דורית כהן: כרגע אין איחור ברבעון שלישי, ואני מציעה שתדונו בזה, כי שאר הרבעונים פחות רלוונטי, אבל לאשר אותם צריך לאשר אותם גם במועצה. היא הייתה בטוחה שהגישה, אני-

דוברת: לא, אני לא חושבת שצריך לדון בהם?

גב' רונית ד. עייאש: מה?

רו"ח דורית כהן: אני הייתי בטוחה שהגשנו.

גב' רונית ד. עייאש: חגית?

גב' חגית מ. מימון: אני טעיתי, טעיתי, עם רבעון ראשון טעיתי. גם הדיון עליו בוועדת כספים, לקח איזה חודשיים עד שהוא הגיע לזום, ועד שמצאנו תאריך לרבעון ראשון.

רו"ח דורית כהן: בכל מקרה היא לקחת לתשומת, בואי אנחנו לא זה, היא לקחת תשומת ליבה, וזה יבוצע.

מר יוסף ניסן: כן אבי מה?

מר אבי: אני רוצה להגיד לך שאני 35 שנה עבדתי בתעשייה... בתפקידי ניהול, וגם יותר, ומעולם לא ראיתי שככה מתנהל עסק. זה לא תרבות ניהול רבותיי. אתם רוצים אני אתן לכם הרצאה על תרבות ארגונית. 4 שעות הרצאה, אני מרצה גם באתגר. מה זה הדבר הזה? מה זה? ככה מתנהגים? מה קרה לכם?

גב' ברוריה אליעז: על מתנהגים אתה מדבר?

מר אבי: אני מדבר על עצם...

מר יוסף ניסן: אני מסכים איתך לגמרי, מסכים איתך לגמרי.

גב' חגית מ. מימון: הנתונים המצטברים לסוף רבעון שלישי זה אומר ל-30.9.21 זה עודף.

מר כפיר מימון: רק שנייה חגית, אתה ראית אבי אנחנו היינו שכנים גם בעבודה, אתה ראית פעם חברה שלא מגישה דו"חות כספיים בזמן? יש כזה דבר ששוכחים?

מר אבי: אני לא רוצה להיכנס-

גב' רונית ד. עייאש: אז למה אתה נכנס-

מר יוסף ניסן: טוב חברים, לא פתחנו דיון עכשיו רונית. רונית, לא פתחנו דיון.

גב' רונית ד. עייאש: אתה פתחת דיון.

מר יוסף ניסן: לא, לא פתחנו.

גב' רונית ד. עייאש: אפשר לדבר בצורה יפה, אפשר לקבל גם תשובות הגיונות, כשמקבל שטויות זה מה שמוציא-

מר שלומי שטרית: מה היה קורה לסמנכ"ל כספים-

גב' רונית ד. עייאש: זה בדיוק.

מר שלומי שטרית: שהוא לא היה מגיש את הדו"חות בזמן תגיד לי אבי.

גב' רונית ד. עייאש: 9 חודשים לא מקבלים תשובות? נשמע לך הגיוני?

מר שלומי שטרית: מה היה קורה לסמנכ"ל כספים בשכר, שלא היה מגיש את הדו"חות בזמן?

מר יוסף ניסן: טוב שלומי, שלומי, שלומי, תמשיכי, תמשיכי.

גב' חגית מ. מימון: הדו"ח מסתיים -

מר יוסף ניסן: חברים אתם מפריעים. רונית את מפריעה, רונית את מפריעה, די! שלומי.

גב' חגית מ. מימון: הדו"ח מסתיים בעודף של 170,000 ₪ -

מר כפיר מימון: מצטבר?

גב' רונית ד. עייאש: איזה? איזה חודש?

גב' חגית מ. מימון: 9-1, 30.9.21.

מר יוסף ניסן: 30.9.21 מסתיים בעודף של 170,000 ₪.

מר כפיר מימון: מה התחזית לסוף 2021?

גב' חגית מ. מימון: מאוזן.

גב' רונית ד. עייאש: רגע, יש לי כמה שאלות בעניין, בעניין דו"חות כספיים. 3 דברים, אחד מה קורה עם, האם כללת את הסיפור של החשבונות של דוד נופר, שהיא עפה באוויר באיזה שהיא צורה? איפה היא נכללת? איפה היא כתובה?

גב' חגית מ. מימון: קודם כל היא נכללת בתב"ר.

מר יוסף ניסן: היא בתב"ר, זה לא בתקציב בכלל.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת, אבל גם תב"ר זה חלק מהדו"ח הכספי.

מר יוסף ניסן: לא, זה לא חלק מהדו"ח הזה. אז אולי כדאי שתדעי -

גב' רונית ד. עייאש: אז איפה נכנס?

מר יוסף ניסן: אחרי 8 שנים שאת במועצה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, 25 שנה אני רו"ח-

מר יוסף ניסן: אחרי 8 שנים הגיע הזמן שתדעי.

גב' רונית ד. עייאש: 25 שנה והנה בא לי לשאול את השאלה. מה קורה עם החשבונית של דוד נופר, איפה היא בחשבונית הכללית של מועצת להבים?

מר יוסף ניסן: גם יש על זה שאילתה, אנחנו נענה.

גב' חגית מ. מימון: יש שאילתה, נענה על זה.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר.

מר יוסף ניסן: אנחנו נענה בזמן השאילתה.

גב' רונית ד. עייאש: יופי, אז רגע אז עוד שאלה סליחה.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: כל החובות של מאג. הרי את ענית לנו בוואטסאפ המועצה שיש חובות לשעות לפרויקטים מיוחדים, לכל הדברים האלה.

גב' חגית מ. מימון: הכול בתוך הדו"ח. גם חובות-

גב' רונית ד. עייאש: כל התוספות הנוספות שחייבים להם-

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: נכללים בתוך הדו"ח. תודה. ועוד שאלה, ואני אוסיף אותה ב-

גב' חגית מ. מימון: זה שזה לא משולם, זה לא אומר שזה לא בדו"ח.

גב' רונית ד. עייאש: לא, שאלתי אם זה בתוך האיזון-

גב' חגית מ. מימון: מופרש.

גב' רונית ד. עייאש: מופרש בדיוק.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: הכול בסדר. וכמה by the way מופרש? אם אפשר לקבל תשובה.

גב' חגית מ. מימון: ... כל החשבונות של שרונית 120,000 ₪ משהו כזה.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: כמה מופרש?

רו"ח דורית כהן: אי אפשר להגיד לך נתון-

גב' חגית מ. מימון: כן, אני לא זוכרת כרגע-

רו"ח דורית כהן: היא עשתה איתם התאמה.

מר יוסף ניסן: יש לך את הדו"ח, יש לך את הדו"ח.

רו"ח דורית כהן: אחד לאחד, אין לי פה פירוטים של הדו"ח, כדי להגיד מה יתרת החוב שלהם.

גב' רונית ד. עייאש: שאלתי שאלה, יוסי אני דנה בדו"ח. ביקשת דיון בדו"ח, אני קראתי אותו, אני מבקשת-

מר יוסף ניסן: זה מופיע לך בדו"ח.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת שאנחנו משלמים-

רו"ח דורית כהן: זו שאלה שאת צריכה לשאול לפני.

גב' רונית ד. עייאש: תשלום נוסף למאג עם סיום תפקידם, ובזה מסיימים את חובנו למאג.

גב' חגית מ. מימון: אם מגיעים איתם להחלטה שהם כן משלמים להם. כרגע יש מחלוקת על החשבונות האלה.

גב' רונית ד. עייאש: לא משנה, הפרשת את כל המחלוקת איתם.

גב' חגית מ. מימון: הפרשתי כן.

גב' עדנה זטלאוי: אז היא שמרה בצורה שמרנית.

גב' חגית מ. מימון: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר גמור, זה מה שרציתי.

גב' חגית מ. מימון: כל המחלוקת היא סביב 120,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: יופי.

גב' חגית מ. מימון: זהו?

גב' רונית ד. עייאש: עוד שאלה-

גב' חגית מ. מימון: מה שאתם שאלתם היה, מה שהיה בוואטסאפ היה על חשבונות משכ"ל שלא הגיעו בזמן.

גב' עדי זנד: לא, לא, אנחנו שאלנו... ואת ענית על העניין הזה, שהיו בקשות נוספות של ראש המועצה בתקופה מסוימת-

גב' רונית ד. עייאש: נכון.

גב' עדי זנד: ועל זה הדרישות שלהם.

מר יוסף ניסן: לא, זה לא מדויק.

גב' עדי זנד: הדרישות שלהם זה הנוספות.

מר יוסף ניסן: לא-

גב' רונית ד. עייאש: הכול כתוב.

גב' עדי זנד: התוספות.

מר יוסף ניסן: הם ביקשו כסף עבור סייר שרונית, שלא היה באותם חודשים, ועל זה יש מחלוקת זה הכול.

גב' רונית ד. עייאש: והסכום הזה מסתכם ב-120,000 ₪.

מר יוסף ניסן: זה לא משהו נוסף. 120,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: כן, כי נכון לוואטסאפ היה עוד חשבוניות של משכ"ל, זה הסתדר.

גב' עדי זנד: הם לא דרשו תוספת תגבור?

מר יוסף ניסן: לא, לא, לא.

מר שלומי שטרית: הם לא דורשים?

מר יוסף ניסן: לא, הם קיבלו את הכסף.

מר שלומי שטרית: מה קיבלו?

מר יוסף ניסן: ששש, רגע, רגע-

גב' עדי זנד: למה אתה אומר לי ששש?

מר יוסף ניסן: שנייה רגע, תני לי לענות, אבל תני לי לענות.

מר שלומי שטרית: ... על 384,000 ₪.

מר יוסף ניסן: אבל שלומי תן לי לענות-

גב' חגית מ. מימון: אני הסברתי לך שזה מחכים שמשכ"ל יאשר את זה.

מר יוסף ניסן: היה 300,000 ₪, שולם בסביבות 180,000 ₪, נשאר 120,000 ₪ מחלוקת, זהו. כל השאר שולם, בסדר?

גב' רונית ד. עייאש: רגע, עוד שאלה על הדו"חות.

מר יוסף ניסן: כן.

גב' רונית ד. עייאש: הכיכר המפורסמת בסוף הגן, שבוצע על ידי מבנה תעשייה.

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: הכסף בגינה איפה הוא? מה שולם?

גב' חגית מ. מימון: גם בתב"ר.

גב' רונית ד. עייאש: יש חוב? אני יודעת שזה תב"ר, עדיין אנחנו בנושאים של דו"חות כספיים-

גב' חגית מ. מימון: קודם כל אני בקשר עם מבנה תעשייה, יש שם איזה משהו סופי-

גב' רונית ד. עייאש: לא שומעת את התשובה, מהתחלה.

מר יוסף ניסן: העבודה לא הסתיימה.

גב' חגית מ. מימון: העבודה לא הסתיימה.

גב' רונית ד. עייאש: היא עונה. מה העבודה-

גב' חגית מ. מימון: השבוע הייתי בקשר עם מבנה תעשייה, העבודה לא הסתיימה, ברגע שהעבודה תסתיים מבנה תעשייה יאשר שזה הסתיים, ואז רמ"י יוציאו לנו חשבונית.

גב' עדי זנד: אז לא שילמנו.

גב' רונית ד. עייאש: לא הבנתי.

גב' חגית מ. מימון: לא, עוד לא שילמנו.

גב' רונית ד. עייאש: עוד הפעם, עוד הפעם.

גב' חגית מ. מימון: עוד לא שילמנו, גם הם לא הביאו לנו חשבונית, אז על מה אני אשלם.

גב' רונית ד. עייאש: עוד פעם את התשובה חגית.

גב' עדי זנד: הכסף אובטח?

גב' חגית מ. מימון: כן, שמרנו אותו בתב"ר, יש תב"ר שמובטח.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת.

גב' חגית מ. מימון: אם אתם זוכרים 600,000 ₪, 420,000 ₪ משרד התחבורה-

גב' רונית ד. עייאש: איך את יכולה לשלם לרמ"י בלי מכרז?

מר שלומי שטרית: מה זאת אומרת? ...?

גב' רונית ד. עייאש: כן, איך היה, איך את יכולה לשלם לרמ"י-

מר שלומי שטרית: ... 500,000 ₪.

עו"ד יגאל ברק: התקשרות עם משרדי ממשלה היא לא כפופה למכרזים.

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, לא שמעתי.

עו"ד יגאל ברק: התקשרות עם רשות ממשלתית כמו רמ"י לא כפופה למכרז.

מר שלומי שטרית: זה לא רמ"י, זה מבנה תעשייה.

גב' רונית ד. עייאש: זה מבנה תעשייה.

גב' חגית מ. מימון: לא, זה רמ"י.

עו"ד יגאל ברק: ההתקשרות שלנו היא לא עם מבנה תעשייה, היא עם רמ"י.

גב' חגית מ. מימון: רמ"י צריך להוציא לנו את החשבונית.

עו"ד יגאל ברק: המועצה אין לה הסכם ישירות מול מבנה תעשייה. ההסכם שלנו

הוא עם רמ"י. וההתקשרות עם רמ"י-

גב' רונית ד. עייאש: ומי ביצע את הכיכר?

מר שלומי שטרית: גם, גם -

עו"ד יגאל ברק: מבנה תעשייה.

גב' רונית ד. עייאש: שנייה שלומי, שאלה שאני שואלת, תן לי...

עו"ד יגאל ברק: להבנתי מבנה תעשייה נבחרו כדין על ידי רמ"י, ומבצעים עבורם עבודות. אבל ההתקשרות שלנו היא לא עם מבנה תעשייה.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת החשבונית תגיע עכשיו ממבנה תעשייה-

רו"ח דורית כהן: מרמ"י. מרמ"י.

גב' חגית מ. מימון: מבנה תעשייה ברגע שהוא יגיד שהוא סיים והוא יתקן את הכול-

מר שלומי שטרית: איפה ההסכם? אני יכול לראות את ההסכם?

גב' חגית מ. מימון: הוא יגיד לרמ"י-

עו"ד יגאל ברק: יש במועצה, אתה יכול...

גב' חגית מ. מימון: ואז הם ישלחו חשבונית ונשלם.

מר שלומי שטרית: מה?

מר יוסף ניסן: למה לא?

גב' רונית ד. עייאש: וכמה זה במסגרת התקציב?

גב' חגית מ. מימון: כן, זה לא חורג מה-600,000 ₪. עד כמה שאני יודעת, עוד לא ראיתי אותה. אבל עד כמה שאני יודעת זה לא חורג מה-600,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: אוקיי. זה היו השאלות לדו"חות.

מר יוסף ניסן: טוב, עוד משהו בנוגע לדו"חות?

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, את התשובה לכפיר שאנחנו מסיימים מאווננים-

גב' חגית מ. מימון: כן.

גב' רונית ד. עייאש: למרות הרכבת-

מר יוסף ניסן: למרות, למרות.

מר שלומי שטרית: זה בלי הרכבת.

גב' רונית ד. עייאש: בלי הרכבת ובלי הדיור המוגן.

גב' חגית מ. מימון: לא, הדיור המוגן נכון לכרגע שילמו...

רו"ח דורית כהן: אתה לא יכול לרשום הכנסה שלא התקבלה. הכנסה היא על בסיס מזומן.
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: יש למישהו עוד שאלה בנושא הדו"חות.

גב' חגית מ. מימון: שנייה, אפשר לראות פה גם ב-30.9.21 שבארנונה יש הבדל רק של 470,000 ש"ח, למרות כל המחלוקות, ולמרות הרכבת ולמרות עוד כמה עסקים שחייבים לנו, כל ההפרש הוא 470,000 ש"ח. זה אומר ההיפך שהצלחנו לגבות מתושבים אפילו יותר ממה-

גב' עדי זנד: אפשר לקבל את הנתונים לא רק על אחוז הגבייה-

גב' חגית מ. מימון: קודם כל אחוז הגבייה-

גב' עדי זנד: לא, אני מבקשת, רציתי לבקש את זה כבר קודם, אבל אני מבקשת לישיבה הבאה את כל דו"חות החייבים שלנו.

גב' חגית מ. מימון: בבקשה, הכנתי כבר להיום.

גב' עדי זנד: על ארנונה, בסדר גמור.

רו"ח דורית כהן: תני לה העתק.

גב' חגית מ. מימון: לא, זה עם שמות, אני רק רוצה להסביר.

גב' עדנה זטלאוי: לא, את לא יכולה להעביר.

גב' עדי זנד: את לא יכולה להציג לנו.

גב' חגית מ. מימון: אני לא יכולה עם שמות, בגלל זה אני אומרת.

גב' עדי זנד: לא ביקשתי שתיתני לנו שמות-

גב' חגית מ. מימון: אז בגלל זה אני אומרת, אני יכולה להסביר-

מר יוסף ניסן: היא מסבירה לך.

גב' חגית מ. מימון: אני יכולה להסביר לך את היתרה.

גב' עדי זנד: אנחנו מדברות, בסדר. אנחנו מדברות. ... את הגבייה ביחס לשנה שעברה ביחס מלפני שנתיים. כי הבנתי שבשנה שעברה הייתה לנו בעיה בגלל הקורונה. ולראות האם מי שלא משלם את הארנונה, וזה אני לא רוצה שתיתני לי שמות, אבל תבדקו, זה אנשים שיש להם איזה שהם בעיות של רווחה, או שלא. אם זה אנשים של רווחה-

גב' רונית ד. עייאש: זה היה מגיע לשולחנה-

גב' חגית מ. מימון: כן, אני הבנתי את כל השאלות שלה. קודם כל 2020 הסתיימה עם אחוז גבייה של 96%. שזה אחוז יפה לשנת קורונה.

גב' רונית ד. עייאש: כמה?

רו"ח דורית כהן: 96%. זה כבר הדו"ח המבוקר.

גב' חגית מ. מימון: זה יפה מאוד ויש כבר דו"ח מבוקר.

רו"ח דורית כהן: עוד לא מותר להפצה, אבל מבוקר.

גב' חגית מ. מימון: פה מה שאנחנו רואים זה 88% שזה מאוד -

רו"ח דורית כהן: מבוקר על ידי משרד הפנים, לא על ידי.

גב' חגית מ. מימון: רבעונים אי זוגיים, תמיד האחוז יורד, אפשר לראות את זה גם ברבעון אי זוגי של שנה שעבר, בגלל שאנשים משלמים בהוראות קבע, והוראת קבע של החודש השני לא נכנסה. עשיתי להיום דו"ח חייבים, שאם פה זה היה 3.4 מיליון ש, היום אנחנו פחות מ-2 מיליון ש. זה אומר שמעכשיו עד לתום השנה, בגלל שתלוש נובמבר דצמבר כבר יצא, מעכשיו עד לתום שנה, היתרה הזאת רק תלך ותרד. אני חושבת שאנחנו נגיע סביב גם ה-95%-96%, זאת הערכה שלי.

גב' רונית ד. עייאש: היינו 98%.

גב' חגית מ. מימון: ויש הרבה אכיפה. היינו ב-98% נכון. מספיק שיש לך אחד כמו הרכבת או מישוהו גדול, זה כבר מוריד לך.

גב' רונית ד. עייאש: ברור.

מר יוסף ניסן: טוב, חברים מי בעד אישור הדו"חות הכספיים?

גב' חגית מ. מימון: ראיתם ששלחתי...

גב' עדנה זטלאוי: זה דווקא מעלה את ה-

גב' עדי זנד: אבל הוא לא משלם.

גב' חגית מ. מימון: הוא לא משלם.

גב' עדי זנד: הוא חייב, הוא לא שילם.

מר יוסף ניסן: אישור הדו"חות הכספיים-

גב' עדנה זטלאוי: לא, זה לא, אין אישור-

רו"ח דורית כהן: לא?

גב' עדנה זטלאוי: זה דיון.

רו"ח דורית כהן: רק לידיעה.

גב' עדנה זטלאוי: רק דיון.

מר שלומי שטרית: הם לא יודעים כלום. דיון בדו"חות כספיים, לא מאשרים אותם.

לסעיף 6 - אישור תב"רים:

- 6.1 תב"ר 404 יועצים לשרונים התב"ר אושר בישיבה 8/21 בתאריך 19.9.21 על סך 100,000 ₪, מהקרן לעבודות פיתוח, ביום 3.11.21. אישרתם הגדלה בסך 25,000 ₪ בווטסאפ. כעת נדרשת החלטה פורמלית מתועדת להגדלה זו, התב"ר עומד על סך 125,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.
- 6.2 בישיבת המועצה מיום 18/4 אושר תב"ר 395 בדיקת עמודים ותאורה על סך 200,000 ₪. בשל טעות במספר מתבקש אישור מספר חדש לתב"ר זה - 406. חברי המועצה עודכנו על כך על ידי גזברית המועצה בוואטסאפ ביום 14.10.21.

מר יוסף ניסן: טוב אוקיי. אישור תב"רים. תב"ר 404 יועצים לשרונים, זה מה

ש-

- מר שלומי שטרית:** סליחה רגע, אני רוצה לבקש -
- מר יוסף ניסן:** רגע, רגע, אבל חכה, אבל לא סיימתי.
- מר שלומי שטרית:** אני שואל על התב"ר הזה.
- מר יוסף ניסן:** אבל אני לא סיימתי.
- מר שלומי שטרית:** זה הדבר הכי חשוב.
- מר יוסף ניסן:** אז רגע, אני אתן לך זכות דיבור, אתה תדבר.
- מר שלומי שטרית:** אין בעיה, תסיים.
- מר יוסף ניסן:** אבל דיברנו על זה 10 פעמים.
- מר שלומי שטרית:** תסיים, תסיים.
- מר יוסף ניסן:** יש לנו תב"ר שאישרנו פתיחה שלו של 100,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח, על היועצים שאנחנו לוקחים לשרונים.
- גב' עדנה זטלאוי:** גם אישרנו את ההגדלה.
- מר יוסף ניסן:** ואישרנו הגדלה בוואטסאפ -
- גב' עדנה זטלאוי:** בוואטסאפ.
- מר יוסף ניסן:** של 25,000 ₪.
- גב' עדנה זטלאוי:** עכשיו זה פורמלי ב -
- מר יוסף ניסן:** אנחנו צריכים לאשרר את הדבר הזה בישיבה.

גב' עדנה זטלאוי: נכון.

מר יוסף ניסן: מי בעד?

גב' עדנה זטלאוי: כן כולם, כולם, הם אישרו את זה.

מר יוסף ניסן: כולם.

גב' ברוריה אליעז: כבר ענינו בוואטסאפ.

גב' חגית מ. מימון: והיועצים עובדים.

מר שלומי שטרית: עכשיו אני רוצה-

גב' ברוריה אליעז: אישרנו בוואטסאפ.

גב' עדנה זטלאוי: נכון. אבל החלטה בוואטסאפ דורשת שתהיה החלטה במועצה אחרי זה.

מר שלומי שטרית: חברים, חברים, זה דבר שהוא בליבי, אז אני מבקש מכם עכשיו שתקשיבו-

גב' ברוריה אליעז: מה על זה? שהצבענו?

מר שלומי שטרית: כן, כן, אני רוצה שתעזרו... שתבינו מה קורה. ב-8.12 יש לנו להגיש את הערר, אוקיי?

מר יוסף ניסן: זה לא 8.12.

מר שלומי שטרית: ה-22.12 אנחנו מגישים את הערר. ב-22.12 אנחנו מגישים את הערר. השקענו כבר 125,000 ₪ ויועצים ועורכי דין וכאלה. החוצפנים האלה של רמ"י, ואני מקווה שראש המועצה לא עומד אחרי זה, לא מוכנים שאנחנו נגיע לוועדת הערר,

אלא בזום. אתה רוצה להסביר? אני אתן לך בבקשה. אתה רוצה להסביר? ועדת הערר, ועדת הערר מבקשת שאנחנו נגיע בזום. בלי יועץ משפטי שיבוא וידבר, בלי שנטען את הטענות שלנו. כבר בשלבים המתקדמים של החבריה שלנו, הם כבר זרקו אותנו מהמדרגות.

מר יוסף ניסן: שלומי זה לא נכון מה שאתה אומר.

מר שלומי שטרית: אז אני-

מר יוסף ניסן: אתה טועה ומטעה.

מר שלומי שטרית: אז יפה, אז סליחה, אדון אבי, פרופ' אבי גרוס אתה מוכן לקום ולהסביר בבקשה? תספר לנו לגבי העניין של הערר לגבי הזום, אנחנו רוצים להגיש ערר, רוצים לגשת לבית משפט עכשיו נגד ההחלטה של ועדת הערר, מכיוון שאנחנו-

גב' עדנה זטלאוי: אבי אבל בוא תתקרב לשולחן.

מר שלומי שטרית: מה התשובה? אנחנו הולכים ליפול בערר חברים. כבר בשלבים המתקדמים-

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי, שלומי-

מר שלומי שטרית: הם מפילים אותנו.

מר יוסף ניסן: שלומי-

מר שלומי שטרית: אני מבקש ללכת לבית משפט ולעכב אותם... לא ייתכן שאנחנו נעשה את זה בזום את ועדת הערר.

גב' עדנה זטלאוי: פרופ' אבי גרוס.

מר יוסף ניסן: אבי גרוס הוא האיש שנבחר ללוות את הוועדה.

גב' עדנה זטלאוי: את התהליך.

מר יוסף ניסן: את התהליך ואת היועצים.

מר שלומי שטרית: רצינו... עו"ד-

מר יוסף ניסן: תן לו לדבר.

פרופ' אבי גרוס: אני רק אסכם, אני אסכם את הדברים שאני יכול לסכם. יש דברים שאני לא יכול לסכם, משום שעובדים על כמה דברים, על כמה כיוונים.

מר יוסף ניסן: שלומי-

מר שלומי שטרית: מה זה קשור...

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי, שלומי אתה מפריע.

פרופ' אבי גרוס: אני אומר עובדים על כמה כיוונים מול הערר-

מר יוסף ניסן: שלומי תפסיק כבר נו באמת, תן קצת כבוד לאנשים.

מר שלומי שטרית: ... את האידיוט הזה.

מר יוסף ניסן: תן קצת כבוד לאנשים.

דובר: שפה...

פרופ' אבי גרוס: לא באתי לפה במטרה לדבר. מה שאני אומר זה אך ורק בתשובה למה שהעלית. ואני אומר דברים שאני לא רוצה להוציא, לא צריך להוציא בשלב הזה, אני לא מוציא. כי יש דברים שאנחנו עושים שעדיין לא לפרסום, אין לזה ערך. מול... אני רק אספר, הרי יש לנו את עו"ד ד"ר אמיר קמינצקי שמייצג אותנו.

מר שלומי שטרית: בהתנדבות.

פרופ' אבי גרוס: בהתנדבות. והוא מטפל ומטפל יפה מאוד, ואני חושב שכולנו יודעים שהוא עושה את זה בצורה סמכותית, שלא עשינו בכך טעות בכלל, בייחוד... רק שזה בחינם. רמ"י הם בסך הכול בשלב הזה, למרות שאנחנו מכירים אותם כארגון שהייתי אומר, אפילו לפרוטוקול, פועל בצורה אלימה מאוד מול הרשויות, מול הרשויות המקומיות בארץ בכלל. אבל בעניין הזה אני יכול לומר שהיו 2 בקשות שהגשנו, אמיר הגיש ולשניהם הם לא יצרו בעיה. הראשונה הייתה בעניין דחיית המועד מה-8.12 לתת לנו זמן כדי להתארגן עם הדו"חות, דו"חות תחבורה, כלכליים וכן הלאה. זה לוקח זמן. והם לא התנגדו. לאפשר לנו חודש חודשיים אפילו של איחור, לעומת זאת יו"ר הוועדה, ראוי שתדעו את שמו, כי אני חושב ששופטים וכאלה ששופטים בצורה שאנחנו לא מרוצים, רצוי שהציבור יידע את השם שלהם, השם שלו עו"ד בנימין זלמנוביץ', הוא לא תושב הדרום בכלל. תכף אני אסביר למה זה חשוב, ואומר מעניין. הוא התנגד. הוא התנגד לדחות הוא אומר משהו בסגנון, אתם יודעים מאוגוסט ואתם יודעים שהדבר הזה, למה לא התכוננתם. כאילו הוא מורה שגוער בתלמידים שלו. כמובן הוא היה יכול עם קצת נדיבות לב, הרי לקחנו עו"ד מיוחד באיחור כמובן, היו חגים, זה לא דבר שצריך, לאן ממהרים בכלל עם הדבר הזה, מה זה לא החלטה של מה בכך. מה מאחורי הפרגוד בעצם. אז דובר עם המזכירה למה הוא לא מוכן, הסתבר שקשה לוועדה הזאת לכתוב מחדש 600 זימונים חדשים. זאת אומרת אם דוחים את הוועדה, אז צריך גם לכתוב 600 זימונים, למזכירה אין זמן. אז זו הסיבה האמיתית שלא רצו לדחות. ואז פתאום יו"ר הוועדה לא היה נוח לו ב-8.12. ואז הוא אמר אני מעוניין לדחות, ואז כן, אז דחו את זה ל-22.12, ופתאום למזכירה יש זמן לכתוב את הזימונים, אז זה דבר אחד. אני אומר שוב, אני מנקה את רמ"י בעניין הזה, כמו גם בעניין הזום והזימון לזום.

מר שלומי שטרית: זה הוועדה אוקיי.

פרופ' אבי גרוס: כן. כמובן שאי שאפשר לזמן 600 איש, 600-800 איש, בוודאי לא בתקופת קורונה. וכך למועד הראשון כולם קיבלו זימון לזום. לעומת זאת, כאשר הגיעה הדחייה במועד, הסתבר שהוא רוצה, אותו זלמנוביץ, סליחה עו"ד זלמנוביץ רוצה לערוך את כל הדיון בזום. כלומר שלא תהיה אפשרות לעו"ד קמינצקי לבוא לטעון, והוא אומר אני לא מוכן, קמינצקי אומר: אני רוצה לבוא לטעון, זו זכות בסיסית שצריך להיות סיבה מאוד מאוד יוצאת דופן, כדי למנוע מבן אדם לטעון בצורה פרונטלית. התירוץ, אני לא אכנס לדקויות של ההחלטה שלו, היות ויש עוד 600 איש,

אי אפשר לדעת יבואו לא יבואו, ירצו לטעון לא ירצו לטעון, בסך הכול מי ביקש לטעון באופן פרונטלי, משיבה 1. היו 4 משיבים, משיבה 1, רצינו בן אדם אחד שיגיע לשם. אבל הוא מצא לנכון לדחות, שוב פעם רמ"י הסכימה, הסכימה לזום או לא לזום, הכול אותו דבר מבחינתם והמקלות שנתקעו בגלגלים בשלב הזה, עוד נראה מה יהיה. בשלב הזה הבקשה נדחתה, זה יהיה בזום, בינינו בשקט ולא לפרוטוקול, אפילו כן לפרוטוקול, המזכירה אמרה פשוט הוא לא נמצא בעיר. עו"ד זלמנוביץ קשה לו כנראה לבוא, הוא לא גר באזור הנגב, או משהו בסגנון הזה, ולכן זה יהיה בזום בשלב הזה, נראה מה יהיה עוד, זה עוד לא סופי. אז הוא אומר שזו החלטה דיונית, ויש פה בעיה עם ערכאה כל כך נמוכה שאין עם מי לדבר בכלל, אתה לא מגיש עתירה מול דבר כזה. אבל שוב, אני אומר את זה עכשיו, אנחנו עדיין עצבניים על הדבר הזה, כי זה עניין של יומיים שלושה מאז שקיבלנו-

מר שלומי שטרית: חברים-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה, יש לי שאלה עקרונית.

גב' ברוריה אליעז: תודה לאבי.

גב' רונית ד. עייאש: רגע יש לי שאלה עקרונית. מתי חברי המועצה הפורום המכובד הזה שמייצג והביע דעה, יראה טיוטה שהמועצה מגישה כערך.

מר יוסף ניסן: עובדים על זה.
(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: שאלתי מתי.

פרופ' אבי גרוס: תני לי רגע לסיים, אנחנו צריכים להגיש את זה 14 יום לפני מועד הדיון. כלומר 22.12 קחי 14 יום אחורה... להגיש את הדו"חות פלוס-

גב' ברוריה אליעז: עד ה-8.1.

פרופ' אבי גרוס: התגובה המנומקת של עורך הדיון.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת 8.12-

פרופ' אבי גרוס: בערך כן.

גב' רונית ד. עייאש: צריכים להגיש.

פרופ' אבי גרוס: נכון.

גב' רונית ד. עייאש: מתי אנחנו נקבל את זה. 8.12 זה אוטוטו.

פרופ' אבי גרוס: כן.

מר שלומי שטרית: 22.12.

גב' רונית ד. עייאש: 22.12 צריכים לתת להם.

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: לא, 14 יום לפני. 14 יום לפני.

גב' רונית ד. עייאש: זה מה שאמרתי.

מר שלומי שטרית: אז רגע בואו נעבור לנושא החשוב ביותר כרגע.

גב' רונית ד. עייאש: מתי מקבלים אנחנו טיוטה.

מר שלומי שטרית: אנחנו נקבל.

פרופ' אבי גרוס: קודם כל אנחנו צריכים לקבל-

גב' רונית ד. עייאש: לא, אני אומרת כי גם לנו יש-

פרופ' אבי גרוס: שמעתי 3 פעמים את השאלה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, יש לנו טענות נוספות. זהו.

פרופ' אבי גרוס: את רוצה עוד זמן לשאול את אותה שאלה? אוקיי תודה. את הדו"חות אנחנו נקבל טיוטה של הדו"חות המקצועי על התחבורה ועל הכלכלה, נקבל אני מקווה בשבוע הבא. ואז אנחנו עובדים על הטיוטות האלה, כדי שיתאימו לצרכינו. כלומר אנחנו צריכים שיועץ התחבורה יאמר, לא יאמר שזה פנטסטי, אלא שבלתי אפשרי. רגע אחד, אז זה ייקח עוד שבוע, זה יהיה ממש ממש קרוב, אולי סוף החודש הזה, אני חושב שאז יהיה לנו את הדו"חות, ועוד יומיים שלושה ארבעה צריך לנסח את התגובה. ואז יהיה לנו את יתר הדברים.

גב' רונית ד. עייאש: אני רוצה להעיר, כל הרעיון זה לא הדקדוק בתעבורה, כי הערך המוסף שלי בתעבורה יותר מהיועץ יהיה קטן. אבל ארגומנטים אחרים כמו למשל, שלא ציינת כרגע, ביטחון, הגדלה וכן הלאה. זה דברים שחשוב לנו להביא את העימות הזה ולהוסיף אותם כארגומנטים נוספים למסמך הזה לדוגמא.

פרופ' אבי גרוס: יכול להיות.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר? זאת אומרת לא רק להתרכז ב-2 ארגומנטים שדנים בהם.

פרופ' אבי גרוס: אני מציע קודם כל נתחיל עם זה שתני קצת אמון לאנשים-

גב' רונית ד. עייאש: חד וחלק.

פרופ' אבי גרוס: ... תני קצת אמון באנשים שעוסקים בזה, כי הסתבר לי בזמן האחרון שאלה שעובדים בהתנדבות...

גב' רונית ד. עייאש: גם אנחנו דרך אגב בהתנדבות.

פרופ' אבי גרוס: אוקיי, אז-

גב' רונית ד. עייאש: אם נתת פרגון אז עד הסוף.

מר יוסף ניסן: הוא לא התכוון אליך.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר?

מר יוסף ניסן: הוא לא התכוון אליך.

גב' רונית ד. עייאש: אז עד הסוף. לא, זה ברור שאתה לא התכוונת. אבל הוא יצא לו הוכחה, אז יאללה בוא נעיף-

פרופ' אבי גרוס: אני אנסח את זה מחדש, אני מצאתי שחלק מהאנשים שעובדים בהתנדבות, עושים את העבודה הכי טובה, והם היחידים שלא ישנים בלילות.

גב' רונית ד. עייאש: מעולה.

פרופ' אבי גרוס: בגלל הבעיה הזאת, כי זו הבעיה הכי חשובה של היישוב הזה.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אנחנו גם רוצים להיות חלק בזה, כי זה...

מר יוסף ניסן: טוב חברים-

מר שלומי שטרית: אז רגע, לא, לא, לא-

מר יוסף ניסן: מה שאנחנו נעשה-

מר שלומי שטרית: לא, לא, לא-

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, שלומי, שלומי, אין לך זכות דיבור עכשיו.

מר שלומי שטרית: תדבר, אחרי זה אני אדבר.

מר יוסף ניסן: אתה תרים את היד, אני אתן לך זכות דיבור.

מר שלומי שטרית: אני מרים את היד.

מר יוסף ניסן: אז חכה אני אתן לך לדבר.

מר שלומי שטרית: עכשיו אני מרים את היד ואומר לך -

מר יוסף ניסן: רגע לא, אני לא נתתי לך לדבר.

מר שלומי שטרית: אתה לא צריך לתת לי זכות דיבור.

מר יוסף ניסן: לא, אני כן צריך לתת לך. אני כן צריך לתת לך, אתה מתבלבל.

מר שלומי שטרית: אני צריך את הערר.

מר יוסף ניסן: אתה אולי מתבלבל.

מר שלומי שטרית: לא מתבלבל יוסי.

מר יוסף ניסן: אבי, מה שאני אומר שאנחנו נעשה התייעצות, אבי?

מר שלומי שטרית: לא, לא, עם חברי המועצה פה התייעצות, אני לא מאמין, אני רוצה פה שתהיה החלטה.

מר יוסף ניסן: אנחנו נעשה התייעצות בינינו יחד עם עורך הדין, נראה מה הכי נכון לעשות, נערב את חברי המועצה ונקבל החלטה.

מר שלומי שטרית: לא, לא, אני רוצה פה לקבל החלטה, בזום אנחנו הולכים לבית משפט. בזום אנחנו לא מגיעים, כי אנחנו יודעים גם שאנחנו נופלים.

מר יוסף ניסן: שמעתי.

מר שלומי שטרית: מה שמעתי? מה שמעתי?

מר יוסף ניסן: אתה מדבר לא לעניין.

מר שלומי שטרית: מה שמעת?

מר יוסף ניסן: אתה מדבר לא לעניין.

מר שלומי שטרית: אנחנו רוצים להגיש ערר נגד ההחלטה.

מר יוסף ניסן: בסדר אמרתי, אמרתי אנחנו נעשה התייעצות, נערב את חברי המועצה ונקבל החלטה. זה הכול. לא אתה מקבל את ההחלטה.

מר שלומי שטרית: אבל צריך להעביר כסף לעורך דין שם.

מר יוסף ניסן: בסדר. תודה, אבי תודה.

גב' רונית ד. עייאש: בואו נשים זימון יוסי, בואו נשים זימון ביומנים כבר עכשיו לתחילת דצמבר לדון בערר.

מר יוסף ניסן: בסדר, כשנקבל את הנתונים-

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא צריך לקבל, שים ביומן בלי נתונים, זה רק זימון.

מר יוסף ניסן: אנחנו נקבע יומיים לפני ההגשה, ב-6 לחודש.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא, לא.

גב' עדי זנד: אין לך זמן להגיב.

גב' עדנה זטלאוי: ב-7.12... יום לפני ההגשה.

מר יוסף ניסן: בסדר ב-6 נעביר נו. ב-6.12 אנחנו נעביר, עד ה-6.12 נעביר.

גב' עדי זנד: לאן תעביר?

מר יוסף ניסן: לחברי המועצה את הדו"חות.

גב' עדי זנד: אבל למה? אתה לא רוצה שאנשים באמת יתייחסו?

מר יוסף ניסן: אבל אין מה לעשות, אנחנו בלחץ של זמן, הוא הסביר לך. ננסה לעשות השתדלות לפני זה, אבל זה הדד ליין.

פרופ' אבי גרוס: אני רוצה להוסיף עוד דבר אחד ברשותכם. המון מאמצים והמון כסף נכנס לתוך העניין הזה. לא רק שאין שום ביטחון שזה לא יצליח, אלא כמעט יש ביטחון שזה לא יצליח. זאת אומרת שהמדינה, אם המדינה תתעקש בעניין הזה, כפי שראיתם איפה עומד ראש עיר של ראש הוועדה ומזכירה כבר כמעט בעצמה כתבה את פסק הדין, אז יכול להיות מאוד שאנחנו נפסיד בערר הזה. רמ"י ידעו היטב לפני כן שהם הולכים עכשיו למאבק של 6, 7, 8 שנים. וזה יהיה עיקר, בסופו של דבר עיקר הנשק שלנו לעניין הזה. בסופו של דבר המדינה יש לה פחות, זה לא מאבק קיומי בשביל המדינה, כמו שזה מאבק קיומי בשבילנו. בשבילם זה כסף, בשבילנו זה השרידות של המקום הזה.

מר יוסף ניסן: אוקיי תודה אבי.

מר שלומי שטרית: צריך לדחות את זה בבית משפט.

גב' רונית ד. עייאש: 5.12.21.

החלטה: מליאת המועצה החליטה פה אחד לאשר תב"ר 404 יועצים לשרונים התב"ר אושר בישיבה 8/21 בתאריך 19.9.21 על סך 100,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח. ביום 3.11.21 אישרו חברי המועצה הגדלה בסך 25,000 ₪ בווטסאפ. כעת ניתנת ההחלטה הפורמלית להגדלה זו, התב"ר לאחר ההגדלה עומד על סך 125,000 ₪ מהקרן לעבודות פיתוח.

מר יוסף ניסן: חברים אנחנו עוברים לתשובות לשאלות. לפני זה -

גב' חגית מ. מימון: התב"ר השני...

מר יוסף ניסן: אוקיי סליחה. יש לנו, סליחה חברים, שלומי. סעיף 6.2 אישרנו תב"ר מספר 395 על סך 200,000 ₪-

גב' חגית מ. מימון: צריך להחליף אותו ל-406.

מר יוסף ניסן: צריך להחליף אותו עם 406.

מר כפיר מימון: רק רגע יש לי שאלות. אני זוכר את התב"ר הזה, הוא היה לבדיקת עמודים, הוא לא היה...

מר יוסף ניסן: בדיקת עמודי תאורה.

גב' עדנה זטלאוי: היה לבדיקת עמודי תאורה.

מר כפיר מימון: ... לבדוק את התאורה, בדיקת עמודים ותאורה.

מר יוסף ניסן: עמודי תאורה הכוונה.

מר כפיר מימון: עמודי תאורה אוקיי. אני רק רוצה לוודא שכל העניין שאחר כך-

גב' עדנה זטלאוי: בדיקת עמודים.

מר כפיר מימון: נגיע אליו עם החושך-

גב' עדנה זטלאוי: בדיקת עמודים בעקבות אותו עמוד שנפל ואמרו שצריך ללכת ולבדוק אחרים.

מר כפיר מימון: זה לא הולכים לתקן פה מנורות.

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא, ממש לא, ממש לא.

מר כפיר מימון: אוקיי.

מר יוסף ניסן: טוב. אז כולם בעד? זה רק שינוי מספר.

גב' עדנה זטלאוי: פה אחד.

מר יוסף ניסן: כן.

החלטה: מליאת המועצה אישרה פה אחד שינוי מספר התב"ר בדיקת עמודים 395 למספר חדש 406 בשל טעות.

לסעיף 7 - תשובות לשאלות.

מר יוסף ניסן: תשובות לשאלות. מתי ליפשיץ מבקש להעלות שאילתה לראש המועצה ולראשי ועדת חינוך, רגע דקה לפני זה אני רוצה לתת לזהבה להציג את הנושא של ה-

גב' זהבה הראל: בא לכם לשמוע חינוך?

גב' עדי זנד: בטח תמיד.

גב' זהבה הראל: אז יאללה. בואו נעשה חינוך קצת. אני רוצה להציג כמה דברים שבתוכם יש גם תשובות לדעתי לשאלות שנשאלו, ואם לא אז אנחנו נעשה השלמה. אני רוצה רגע, למי שלא מכיר אותי אני זהבה הראל, אני נמצאת כאן בתפקיד שלי חודש וקצת, ועשיתי הרבה מאוד שיעורי בית על כל מה שנקרא תחזית בינוי מוסדות חינוך. אבל אני לא רוצה לדבר על בינוי, לפני שאני מדברת מספר משפטים על חזון בעצם. מה אנחנו רוצים שיקרה ביישוב שלנו בתחום החינוך. בסדר? אז ממש במילים קצרות. אז אני רוצה לומר קודם כל בואו נזכור שאנחנו נמצאים במציאות שהיא מציאות כל כך דינמית, כל כך משתנה, ובתוך המציאות הזאת אנחנו קודם כל צריכים לשאול את עצמנו לאיזה בוגר אנחנו מכוונים. מה התוצר הסופי, סליחה שאני משתמשת בביטוי הזה, שאלו אנחנו רוצים להגיע? כולנו יודעים שבמציאות שיש לנו היום, הידע, בשביל זה לא צריך בית ספר. כל ילד היום יודע לעשות עם הפלאפון תיק תיק וכל ידע יכול להגיע אליו. ולכן המיקוד שלנו צריך יותר מיומנויות, יותר ערכים להיות בני אדם ויותר כישורי חיים. זה קודם כל בעיניי זה מטרת העל. ציונים, הישגים, חשוב מאוד מאוד, אני אדבר גם על זה, אבל זה קודם כל. אז זה דבר אחד.

- פרופ' מתי ליפשיץ:** אני חושב שצריך ידע יותר מחינוך.
- גב' זהבה הראל:** אני חושבת שצריך ידע, אבל בשביל זה לא צריך בית ספר, אני יודעת שהיית ציני, אבל אני חושבת שהמטרה העיקרית שלנו-
- פרופ' מתי ליפשיץ:** הדיון הבא זה האם להמשיך את בית הספר היסודי כן או לא.
- גב' זהבה הראל:** אני מבטיחה שאני אתייחס לזה.
- מר שלומי שטרית:** תתחיל את הגנים קודם כל, 3 שנים-
- גב' זהבה הראל:** גם לזה אני אתייחס.
- מר שלומי שטרית:** ... ולא התחילו את הגנים. קודם כל את הגנים שיתחילו.
- גב' זהבה הראל:** אבל מה אני בלי מצגת לא שווה כלום.
- מר שלומי שטרית:** חייבים להתחיל את הגנים זהבה, זה הדבר הראשון, גנים. ילד פה...
- גב' זהבה הראל:** אני מבטיחה שאתייחס לזה.
- מר שלומי שטרית:** בבאר שבע 25 ילדים.
- גב' זהבה הראל:** לא נכון.
- מר שלומי שטרית:** 26.
- גב' זהבה הראל:** לא נכון. בבאר שבע-
- מר שלומי שטרית:** בלהבים 31.

גב' זהבה הראל: טוב, אז אני אגיד למי שלא מכיר אותי, אני הגעתי לכאן ללהבים לתפקיד לפני חודש ומשהו, אחרי 8 שנים כראש מינהל חינוך בבאר שבע. אני מכירה את המציאות של באר שבע על בוריה. רוב הגנים בבאר שבע הם 35 ילדים. תשאל אותי אם זה תקין לא, ואני אתייחס לזה.

(מדברים ביחד)

גב' זהבה הראל: אני לא דיברתי על האינטרנט. אני דיברתי על זה שהמטרה המרכזית בעיניי, מן הסתם התפיסה שאני מציגה היא מבוססת גם על התפיסות החינוכיות שלי. ואני אומרת שהעיקר במערכת החינוך היום זה חינוך ערכי להיות בני אדם, אנחנו רואים כמה זה חשוב, זה כישורי חיים ומיומנויות. זה לא אומר שלא צריך לגעת בידע.

מהקהל: נכון.

גב' זהבה הראל: פעם המורה היה בא, מעביר את הידע, כי הוא היה בעל הידע. היום זה הפך להיות...

מהקהל: בדיוק האינטרנט זה אסון לאומי, בינלאומי, בגלל שיש שם מכל וכל. ואתה לא יודע להבחין, מי שמחפש מידע, ואני גם כן קשור עם חינוך די הרבה, בעיקר חינוך טכנולוגי. יש ים של הטעיות. אני יכול לשבת...

גב' זהבה הראל: אתה יכול-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רוצה להגיד לך משהו-

גב' זהבה הראל: אתה יכול לומר-

פרופ' מתי ליפשיץ: הילדים שלי והנכדים שלי בלי האינטרנט לא היו מגיעים להישגים שלהם.

מהקהל: אני לא פוסל את ההישגים-

גב' זהבה הראל: זה בדיוק מה שבאתי להגיד, יש לזה יתרונות.

גב' עדי זנד: בואו אני אספר לכם סיפור נחמד... היינו בכפר סבא היו שם רעמים וברקים מאוד מאוד חזקים, יום שישי בערב. עומד הנכד שלנו שהוא בכיתה ה' נועם, ואנחנו רואים אותו מסתכל על הברקים ומתחיל לספור 1, 2, 3, 4, עד 20. צביקה שואל אותו: למה אתה סופר? הוא אומר: כדי לחשב מה המרחק, לפי הרעש של הרעם אני אחשב מה המרחק. אומר לו צביקה: אוקיי, איך אתה מחשב? מה מהירות האור. אומר לו: אני לא בטוח, אני זוכר משהו 300, הוא אומר לו: אוקיי, לך לזה תחפש בגוגל מה מהירות האור, כדי שתוכל לראות ולעשות את החישוב. וזה בעצם מה שאנחנו רוצים שיקרה לילדים, שהם ידעו איפה לחפש את התשובה למה שמעניין אותם.

גב' עדנה זטלאוי: שקודם כל יהיו סקרנים.

גב' עדי זנד: אותו דבר איך חינכת את הילדים שלך לא לעשות דברים מסוימים, חינוך. צריכה נבונה, מה מותר ומה אסור, גבולות של כן ולא.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה אני רק רוצה לשאול את יוסי משהו, אני מאוד מעריך את החזון ומעוניין לשמוע את זהבה. אבל איך זה קשור לשאילתה שאני-

גב' זהבה הראל: אני אתייחס, אני אתייחס. אני אתייחס-

גב' עדי זנד: זהבה מקסימום... לך את המצגת וזהו.

גב' זהבה הראל: בבקשה, טיפה סבלנות.

פרופ' מתי ליפשיץ: יש פה דברים שנתיים לפני שאת הגעת.

גב' זהבה הראל: אני אתייחס.

גב' עדנה זטלאוי: חיכתה כל כך יפה עד עכשיו.

גב' זהבה הראל: אני אתייחס שנייה.

מר יוסף ניסן: אני מבטיח לך שכל מה שלא תשמע ממנה, תשמע ממני.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, לא, העלינו פה איזה שהיא שאילתה, איך הגענו לחזון החינוך?
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: יש התייחסות על זה. אגב זה בסדר, זה דיווח ביניים על ההתפתחות ב-2 הישיבות שהיו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל לא ביקשתי בשאילתה דיווח ביניים. ביקשתי שאילתה על דברים שקרו שנתיים לפני שזהבה הגיעה.

מר יוסף ניסן: 100%.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז איך הגענו פתאום להרצאה על חזון מתוך השאילתה שלי? אני לא מבין את זה.

מר יוסף ניסן: לא, זה חלק מהדיווח שלי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא מבין את זה.

מר יוסף ניסן: טוב-

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא ביקשתי חזון בשאילתה שלי.

מר יוסף ניסן: זהבה בואי תמשיכי עם זה. תמשיכי עם ה-

גב' עדנה זטלאוי: תן לה עוד 2 דקות יוסי.

גב' זהבה הראל: אני רציתי להציג את הנתונים, על מה מתבססים הנתונים, מה הצפי של מספרי תלמידים.

מר יוסף ניסן: הבנתי אוקיי.

גב' זהבה הראל: אני לא יכולה ככה.

מר יוסף ניסן: אז בואי נעצור את זה ונדחה לישיבה הבאה זהבה.

גב' עדנה זטלאוי: לא, לא.

גב' זהבה הראל: אני את החלק הזה אעשה ממש ממש מהר, כי גם ככה הייתה לנו הפסקה. אז דיברנו על יותר מיומנויות, ערכים וכישורי חיים. אני חושבת שחינוך זה חינוך זה חינוך, ולכן אנחנו מדברים על רצפים חינוכיים, לא מסתכלים רק על הגן לחוד, על היסודי לחוד. אלא אנחנו אומרים גן עד י"ב ועד בכלל, היום אנחנו מדברים באגף הצעירים בכל הפעילות שאנחנו עושים באגף הצעירים. ולא רק לאורך אלא גם לרוחב. החיבורים בין המערך הפורמלי לבלתי פורמלי, תזכרו את זה, כי הוא מתחבר אחר כך לדברים האחרים. אנחנו צוותי החינוך הם לא המחנכים היחידים. אנחנו היום מבינים יותר ויותר שכל הגורמים המחנכים משפיעים על ההתפתחות האישית של הילד של הנער של הנערה. אנחנו מדברים גם על המדריכים הבלתי פורמליים, גם על צוותי החינוך, וגם על ההורים, שהם מאוד מאוד משמעותיים בהתייחסות שלנו למערכת החינוך. הגיל הרך, זה התשתית זה הבסיס למערכת החינוך. לא הצבת את התשתית טוב, אתה יכול לעשות הרבה מאוד עבודה, אבל זה יושב על תשתית רעועה, ולכן תכף תראו מה אני אומרת על גני הילדים. תפקיד מערכת החינוך זה לזהות את נקודות החוזק של הילדים של בני הנוער, כדי לאפשר לכל אחד להתפתח בתחום החוזק שלו. אנחנו לא מדברים רק על מתמטיקה אנגלית וכו', שזה מאוד חשוב. הכישורים שלנו כבני אדם הם רבים ומגוונים, תפקיד המערכת לאפשר לזהות את הכישורים האלה, כדי להביא כל אחד למסלול ההצטיינות שלו. עוד דבר חשוב, אנחנו בעידן של הקורונה, אנחנו כאילו חיים לצד הקורונה, והקורונה ככה מידי פעם מציצה אלינו. צריכה להיות לנו היכולת בכל המערכות, בטח במערכת החינוך, איך אתה מנצל את הקורונה כהזדמנות ולא כמקור לנפילה. בואי נמשיך הלאה. ומתוך זה מה אני אומרת כמנהלת שגייסו אותי להגיע לכאן. אז אני אומרת התפקיד שלי פה, קודם כל נעשה מתוך אמונה עמוקה ומוטיבציה שצריך וניתן להעניק לילדים, לבנות ולבני הנוער את הטוב ביותר. זה כדי לממש את הכישורים שלהם, למצות את יכולותיהם, ולהצטיין בתחומים המעניינים אותם, הכול על בסיס התפיסה והחזון שאמרתי קודם. אז איזה בעצם מטרות נגזרות מהדבר הזה הכי קצר? קודם כל קידום הישגים במובנם הרחב. גם תלמיד שמגיע להיות שחקן תאטרון, הוא תלמיד בוגר שלנו שהצליח. וגם אם הוא

מצליח במחול, וגם אם הוא מצטיין בספורט, וגם אם הוא מצטיין במתמטיקה ובלמודי חלל בכל התחומים. והתפקיד שלנו להתייחס לתחומים השונים. שיפור ושדרוג תשתית של הפרט ושל המוסד החינוך, בכל אגפי הגיל, הן בהיבט הפיזי והן בהיבט הפדגוגי, שהם שלובים אלה באלה. העמקת הקשר ושיתופי הפעולה בין היחידות השונות של המועצה, זה לא מובן מאליו לעבוד ביחד. אם לא נעבוד, לא נצליח להשיג את המטרות. ואני שמת לי, אני, ואני רואה את זה גם אצל החברים שלי והחברות שלי, שמנו לנו את זה כמטרה. כמובן העמקת שיתופי הפעולה עם ההורים. בדיוק היום דיברנו עם מנהלת בית הספר, נפגשנו הנהלת בית הספר במרכז הורות ומשפחה. והיא אמרה כמות המשאבים והשעות שאנחנו משקיעים בשיח עם ההורים, היא פשוט ענקית. השאלה אם אנחנו עושים נכון, מכוונים נכון, אבל ההורים הם שותפים וצריך להשקיע בהם. שדרוג ושיפור השירות בכל המעגלים, גם פנימה וגם החוצה. יש לנו הרבה עבודה לעשות בתחום השירות. אנחנו צריכים לתת תחושה אמיתית לציבור שלנו, לתושבים שלנו, שאנחנו באים לשרת אותם. הכיסא שקיבלנו הוא כדי לשרת את התושבים. כל אחד בתחום שלו, החלק הזה בעיניי הוא מאוד מאוד משמעותי. הרחבת היכולת להתנהל לצד הקורונה ולאפשר רצף לימודי, זה לא שלי, זו מטרה שהמדינה הציבה לעצמה. יש לנו ממונה קורונה גם בגנים, גם בבית ספר יסודי. שהם הגיעו, זה מתוקצב על ידי המדינה. ובעצם כל הרעיון של כיתה ירוקה זה איך אתה גורם, מאפשר לתלמידים להמשיך ללמוד גם אם יש לנו מקרה קורונה. איך אתה עושה את זה הכי מהר. אחת המטרות המרכזית ששמנו לנו לעצמנו, זה עידוד יוזמות חינוכיות לימודיות במגמה להרחיב ולהעשיר את הידע ואת המיומנויות. מערכת החינוך לא יכולה להישאר רק עם מה שיש לנו. אנחנו עכשיו הוספנו רובוטיקה. אנחנו הבאנו, שכבר בעצם מגני הטרום לגני החובה ועד כיתה ו', זה תכנית העשרה שהכנסנו עכשיו. תכניות שהכנסנו לבלתי פורמלי, כרגע אנחנו מביאים גם את תנועת "אחריי" לתוך המקום הזה. אני בקשר עם הנושא של לימודי חלל. אנחנו עכשיו מכניסים דרך דגל החינוך, גם אסטרונומיה גם אנגלית, גם מנהיגות מדעית שתבוא לעשות פעילות. כל הדברים האלה, שצריכים להינתן לאוכלוסיית התלמידים שלנו, זה בעצם בא לחשוף אותם לתחומים השונים, ויש עוד הרבה מאוד תכניות, בדיוק מהמקום של לחשוף, להעשיר, להרחיב את הידע. הטמעת מרכז הורות ומשפחה. עוד לפני בואי, הוקם מרכז הורות ומשפחה. קודם כל זה מצוין. זה מקום שאתה יכול לעשות שם הרבה מאוד עבודה בתחום של הורות, הורים, קהילה. הקונספט נקבע על ידי צוותים שישבו וחשבו, ואנחנו כל הזמן משדרגים את זה. היום היינו עם הנהלת בית ספר שם. אנחנו נהיה עם הנהגות ההורים שם. אנחנו נהיה עם הגננות שם. כדי לחשוב מה עוד צריך לעשות עם ההורים ועם הקהילה, כדי לעבוד ביחד עם מערכת החינוך. שדרוג מערך ההסעות. יש לנו כוונה להביא פלטפורמה

טכנולוגית. יש מה לעשות בתחום ההישגים. יש לנו עבודה לעשות שם, וצריך לשים את זה על השולחן. עכשיו מפה איך אנחנו מגיעים לנושא של הבינוי ולאן פנינו בתחום הזה. אז קודם כל אני חושבת שאת הנתונים האלה אתם יודעים טוב ממני. בדיקת צורכי בינוי מוסדות חינוך לכלל היישוב, על פי הנתונים שיש לנו כאן. כמה יחידות דיור יש. וכל מה שאני מציגה כרגע, אני מציגה על פי הצפי קדימה. כי כשאתה מתכנן מוסדות חינוך, אתה לא מתכנן אותם לשנה הבאה, ורק ל-3 השנים הבאות, אלא אתה צריך לראות קדימה. ולכן כל הנתונים המספריים הם באים על הבסיס הזה, לא לקחנו בחשבון את שכונת שרונים, בסדר?

גב' עדי זנד: וטוב שכך.

גב' זהבה הראל: וטוב שכך אני רואה. אז אנחנו מדברים בנקודה, שאם אנחנו מתייחסים לכלל יחידות הדיור, אנחנו מדברים על 2,220 יחידות דיור. מה שאני מציגה כאן זה בעצם האופן שבו משרד החינוך בוחן ובודק, הנוסחה שעל פיה הוא אומר יש הצדקה או אין הצדקה לבנות בית ספר, לבנות גן או לבנות וכו'. אז מספר יחידות הדיור כפול 3.5 שזה גודל של משק בית כפול 2.2%, שזה נותן לנו כמה ילדים יש בכל שנתון, אז אנחנו מדברים על 171 תלמידים, גודל שנתון ממוצע על פי מספר יחידות הדיור שמוצג כאן. אז אנחנו מדברים על גני ילדים, אם אנחנו לוקחים בחשבון מגיל 4 עד גיל 6, 171 בכל שכבת גיל. סך הכול 513 ילדי גן. אם אנחנו הולכים על פי החלוקה של 32 ילדים בכל גן, שלא לשם אנחנו מכוונים, וגם על זה אני מדבר-

גב' רונית ד. עייאש: סליחה ה-3.5 זה ילדים לבית?

גב' זהבה הראל: כן, זה הממוצע שהמשרד משתמש בו.

גב' רונית ד. עייאש: ילדים לבית.

גב' עדי זנד: ילדים לבית?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' עדי זנד: לא, מה פתאום נפשות.

גב' זהבה הראל: לא, זה מספר -

גב' עדנה זטלאוי: לא, נפשות.

גב' זהבה הראל: זה מספר הנפשות -

גב' עדי זנד: אנחנו 2 בבית, אתם 5 בבית.

מר יוסף ניסן: לא, אבל זה כפול 2.2%, כדי להגיע לשנתון.

גב' זהבה הראל: 3.5 זה גודל משק בית.

גב' עדי זנד: משק בית.

גב' עדנה זטלאוי: כולל הורים.

גב' זהבה הראל: 2.2% זה אחוזי שנתון של קבוצת גיל.

גב' חגית מ. מימון: זה כולל הורים.

גב' רונית ד. עייאש: זאת אומרת... לילדים בא ב-2.2%. זה מה שרציתי.

גב' חגית מ. מימון: 3.5 כולל הורים.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר.

גב' עדי זנד: 3.5 זה כולל הורים.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר, רציתי לדעת.

גב' זהבה הראל: בית ספר יסודי, בעצם אנחנו מדברים על 6 שכבות -

גב' עדנה זטלאוי: לא, את לא סיימת. זאת אומרת לפי מספר הילדים את נדרשת

לאיזה 16 גנים.

גב' זהבה הראל: כן.

גב' עדנה זטלאוי: מתי שהוא, בעוד כמה שנים.

גב' זהבה הראל: נכון.

גב' עדנה זטלאוי: כשנסיים את האכלוס של שרונית.

גב' זהבה הראל: נכון.

גב' עדנה זטלאוי: ואנחנו רחוקים משם.

גב' זהבה הראל: ולכן אנחנו לא נבנה עכשיו עוד 8 גנים, אנחנו נבנה בהדרגה. כרגע אנחנו מדברים על 4 גנים.

גב' עדנה זטלאוי: את מדברת על 32 ילד בגן.

גב' זהבה הראל: כשאנחנו מכוונים-

גב' עדנה זטלאוי: ואני שמעתי על מספרים הרבה יותר נמוכים.

גב' זהבה הראל: אנחנו מדברים על 32 ילדים בגן, על פי זה עשינו את החישוב. כאן בלהבים אנחנו מכוונים, תכף אני אגיע לזה, ל-25 ילדים בגן ולא יותר. אם אנחנו מדברים על חינוך איכותי, משם זה מתחיל. אתה לא יכול לתת את המקסימום שיש לך לתת ל-35 ילדים או ל-32 ילדים.

גב' עדי זנד: זהבה סליחה, כמה ילדים יש לנו היום בשכבת גיל?

גב' רונית ד. עייאש: 120.

גב' עדנה זטלאוי: לא בכולם.

גב' זהבה הראל: כאן בבית ספר?

גב' עדנה זטלאוי: לא בכלום, 100.

עו"ד קובי נודלמן: בין 100 ל-120.

גב' עדנה זטלאוי: יש איזה כמה שכבות של 4-

גב' זהבה הראל: יש לנו כאן בבית ספר יסודי, חלק מהשכבות הם 3 כיתות בשכבה. חלק מהשכבות עם 4 כיתות בשכבה. ומספרי הילדים-

גב' עדי זנד: הקטנים בטח... 4.

גב' זהבה הראל: בכל כיתה הם מספרי ילדים שונים מכיתה לכיתה.

גב' עדי זנד: בשכבות הצעירות יש לנו 4?

גב' זהבה הראל: יש כאלה ויש כאלה, אבל-

גב' עדי זנד: אין גידול כזה שאת רואה שבצעירים יש יותר שכבות?

גב' זהבה הראל: השכבות היותר נמוכות הם 4 כיתות בשכבה-

גב' עדי זנד: כן בדיוק, זה מה שאני אומרת.

גב' זהבה הראל: ואם אנחנו נלך קדימה, אנחנו מדברים על 6 כיתות בשכבה, בסדר? עכשיו בית ספר להבים פה בנוי בפרוגרמה של 4 כיתות לשכבה, בסדר? אם אנחנו מדברים על צפי של 6 כיתות בשכבה. אתם הרי מתארים לעצמכם שאי אנחנו לא רוצים בתי ספר יסודיים מאוד גדולים.

גב' רונית ד. עייאש: כבר יש לנו אחד.

גב' זהבה הראל: מכל מיני סיבות. ו-ב' גם אין מקום כאן להגדיל אותו, אבל נדבר על זה. ותכף נתייחס גם לעל יסודי, שבסופו של דבר לכמה תלמידים אנחנו מגיעים בשכבה, ולכן מה אנחנו צריכים לעשות מבחינת בינוי. אז נתחיל עם גני ילדים. מה הסטטוס שלנו כרגע. יש תכנון של גני ילדים, בקריית החינוך המתוכננת שכל זה נעשה הרבה לפניי, זה לא שלי, לא לוקחת על זה אחריות, לוקחת על זה אחריות היום, אבל זה לא משהו אני עשיתי, אני מציגה סטטוס איפה אנחנו נמצאים היום. יש לנו הרשאה ממשרד החינוך לבנייה, 4 כיתות גן.

גב' עדי זנד: בקריה החדשה.

גב' זהבה הראל: ... אצלנו, כן.

גב' עדי זנד: בנוסף למה שיש לנו פה.

גב' זהבה הראל: בנוסף למה שיש לנו, לא רק פה, מה שיש לנו...

גב' עדי זנד: מה שיש לנו קיים.

גב' זהבה הראל: כן.

גב' עדי זנד: בנוסף לקיים.

גב' זהבה הראל: הרעיון הוא שהגנים האלה יהיו חלק מקרית חינוך שתוכננה. כמו שאמרתי קודם אני חושבת, כמובן בתיאום עם כולם, אנחנו מדברים על 25 ילדים בגן. זאת אומרת שאנחנו צריכים עוד הרבה מאוד מבנים של גנים. אני רוצה גם להגיד עוד משהו בעניין הזה, ברגע שאתה בונה מספר גדול של גנים, אנחנו גם צריכים ללכת למקום שבו אנחנו מדברים על גנים ייחודיים. לא כל הגנים שלנו צריכים להיראות אותו דבר. אנחנו יכולים לדבר על גן של אומנות, ואני לא יודעת אם אתם יודעים, במצפה רמון יש גן יער, שכל הגן מבוסס על כך שהוא בטבע, וילדי הגן חוקרים את הטבע. אנחנו יכולים לתת צבעים שונים לגנים, לא כל הגנים שלנו צריכים להיראות אותו דבר. ואני אגיד גם עוד משהו, כאן בלהבים גני החובה כולם הם בתוך בית ספר. זאת אומרת שהם חט"צ. זאת אומרת שאין לנו גנים אוטונומיים, גני חובה שהם אוטונומיים. ואני אומרת לכם, כאן כולנו התרגלנו לדבר הזה, אבל לא כל ילד מתאים

לחט"צ, אוקיי? אז מה הסטטוס כרגע? שבעצם אנחנו נמצאים, ההרשאות היו מזמן.

מר שלומי שטרית: לפני 3 שנים.

גב' זהבה הראל: אנחנו פנינו למשרד החינוך. משרד החינוך אישר לנו הארכת תוקף של ההרשאות. זאת אומרת בעצם אנחנו יכולים להתחיל לבנות את הגנים. מתחילת הדרך, כלומר היתר וכל מה שנדרש.

גב' רונית ד. עייאש: יש תכנון כבר.

גב' זהבה הראל: התכנון קיים -
(מדברים יחד)

גב' זהבה הראל: אפילו היו מספר שיחות, וגם אני וגם חגית לא רק אנחנו, דיברנו עם דוד נופר, וגם דוד נופר מבין ויודע והסכים שאנחנו נלך לאט לאט. נתחיל עם הגנים, ותכף תראו גם מבחינת התשלום לדוד נופר, לא רצה להיכנס לתשלומים לא כמה מה, אבל הוא כן, אני דיברתי איתו גם וגם חגית ביחד. הוא כן מוכן לקבל את התשלומים בהתאם להתקדמות שלנו. גם זה כבר נעשה. ואני מאוד מאוד מקווה, תכננו לספטמבר 2022 שיהיו לנו כבר ארבעת הגנים האלה. אחרת אנחנו לא נצליח להגיע ליעד של 25 ילדים בגן. ואנחנו צריכים -

גב' רונית ד. עייאש: כמה כסף יש ממשרד החינוך?

גב' זהבה הראל: יש לנו 2 -

מר יוסף ניסן: 1.5 מיליון ש"ח לכל 2 גנים.

מר כפיר מימון: למה זה לא בוצע עד היום?

מר יוסף ניסן: כי לא היה צורך.

מר כפיר מימון: היה, יש 32 ילדים בגן.

גב' רונית ד. עייאש: בטח שזה היה. ראש המועצה התחלף וראש המועצה הנוכחי החליט שלא לממש תכנית.

מר כפיר מימון: לא, שנייה, שנייה, אבל השאלה זה. אם אני מבין-

גב' זהבה הראל: אני-

מר כפיר מימון: לא שנייה, אני אגיד רגע, תני לי גם, אני עדיין פה-

גב' זהבה הראל: לא, אני אשמח.

מר כפיר מימון: אז זהו, אני גם עדיין פה.

גב' זהבה הראל: כן בבקשה.

מר כפיר מימון: אז ראש המועצה מבחינתו 32 תלמידים זה אומר, ילדים בגן זה אין צורך, אני חולק על זה. אני חושב שהיה צריך לעשות את זה, שנייה, שנייה, תני לי רק ברשותך-

גב' זהבה הראל: כן, כן.

מר כפיר מימון: אני חושב שהיה צריך לעשות את זה ממזמן. ראש המועצה היה צריך לעשות, הוא נרדם בשמירה. בטח שהיה תקציב, בטח שהיה שעות, בטח שהיה תכנון. פשוט נרדם בשמירה. לא היה לו שום אגינדה חינוכית שום כלום. אני שמח שהגעת והנעת את הדבר הזה...

גב' זהבה הראל: אני רוצה לענות ברשותך.

מר כפיר מימון: לא, זו לא הייתה שאלה.

מר יוסף ניסן: אגב רגע-

גב' זהבה הראל: אמרת תני לי לשאול.

מר כפיר מימון: לא, אני לא שאלתי, אני אמרתי.

מר יוסף ניסן: אני רוצה להתייחס, אני רוצה להתייחס. מה שקרה זה ש-, קודם כל כדי להוריד ל-25 ילדים, זה לא הוקוס פוקוס יש עלויות שיחולו על המועצה.

גב' זהבה הראל: ברור.

מר יוסף ניסן: זה לא משהו שעכשיו ממציאים מהשמיים ויש מי שישלם. וכמובן תגייד לי, תביא תקציבים מבחוץ נכון?

גב' עדי זנד: או על מה אתה מוותר, אולי קצת-

מר שלומי שטרית: מה זה קשור? מה זה קשור?

מר יוסף ניסן: אז לפני שאתה אומר אמירות חסרות תוכן ומהות-

מר שלומי שטרית: מה קשור?

מר יוסף ניסן: ושאתה לא מבין בהם-

מר כפיר מימון: מבחינתך להביא כסף מבחוץ זה חסר תוכן, אז אתה לא מבין מה התוכן בכלל.

מר יוסף ניסן: לא, זה לא קשור. בוא תראה לי ראש רשות שמביא כסף לגני ילדים, להוריד את מספר הילדים. אז קודם כל תראה לי דוגמא-

מר כפיר מימון: אני לא צריך להביא לך דוגמאות יוסי, אתה צריך-

מר יוסף ניסן: אז אל תמציא המצאות. אל תמציא המצאות.

מר כפיר מימון: ... חינוך ל-25 תלמידים ...

מר יוסף ניסן: מה שאתה עושה, אתה ממציא המצאות, אתה אומר שראש המועצה-

מר כפיר מימון: אני לא צריך להביא לך דוגמאות.

מר יוסף ניסן: אין לך בכלל מושג על מה אתה מדבר.

מר כפיר מימון: אתה צריך לייצר פה מערכת חינוך.

מר יוסף ניסן: אבל בסדר. אתה בא רק ממקום של אנטי, זה בסדר.

גב' זהבה הראל: אבל אני רוצה להגיד משהו-

מר כפיר מימון: אתה נרדמת בשמירה. אתה נרדמת בשמירה. יש היום 32 תלמידים, אתה נרדמת בשמירה.

מר יוסף ניסן: בסדר.

מר כפיר מימון: עובדתית, עובדתית, זה העובדות. אתה לא יכול להתווכח עם העובדות.

גב' זהבה הראל: כפיר נעים מאוד, אני פוגשת אותך בפעם הראשונה. אבל אני רוצה להגיד לך 2 דברים, מבלי להיכנס לדיון שהיה עכשיו. אי ההחלטה שלנו, ההחלטה שלנו, ההחלטה שהתקבלה פה בלהבים לשבץ 25 ילדים בכל כיתת גן, זאת החלטה שלנו. לא על פי זה נקבע הצורך במשרד החינוך, חשוב לזכור את זה, בסדר?

מר כפיר מימון: אני לא מדבר על הצורך של משרד החינוך. זה הצורך שלנו.

גב' זהבה הראל: רגע שנייה-

מר כפיר מימון: בחינוך איכותי.

מר יוסף ניסן: אבל מי קובע את הצורך?

גב' זהבה הראל: אבל יוסי תן לי רגע. אבל רגע, רגע בבקשה. לפני שמקבלים הרשאה, משרד החינוך צריך להכיר בצורך. מוגשת בקשה, משרד החינוך צריך להכיר בצורך. משרד החינוך הכיר בצורך, ולראייה קיבלנו הרשאות. צריך גם לקחת בחשבון שההרשאות האלה אין בהם, הכסף הזה לא מספיק לבנות-

גב' עדנה זטלאוי: הם לא 100% ההוצאה.

גב' זהבה הראל: 4 גנים, אנחנו נצטרך, הרשות תצטרך להוסיף לכל כיתת גן סכום מסוים של כסף, אף רשות לא בונה רק בהרשאות מוסדות חינוך. אין דבר כזה, תמיד צריך-

מר כפיר מימון: וכל מה שאת אומרת עדיין לא משנה את העובדה-

גב' זהבה הראל: לא אמרתי משנה, רציתי להשלים-

מר כפיר מימון: שהיה טוב לבנות את הגנים האלה שעה אחת קודם, וראש המועצה נרדם.

גב' עדי זנד: את ההרשאות לגנים התקבלו כבר לפני 3 שנים.

עו"ד קובי נודלמן: זה לא תקציב קטן.

גב' זהבה הראל: יוסי יש פה עוד שאלה-

מר כפיר מימון: זה לא עלה בכלל הנושא הזה, לא עלה בכלל-

מר יוסף ניסן: עזבי, עזבי, הוא לא צריך לדבר.

מר שלומי שטרית: הוא לא ידע מזה.

גב' עדי זנד: למה...

- גב' זהבה הראל:** אני לא מנהלת לו את הישיבה.
- מר יוסף ניסן:** זה רק אנטי, נו מה, שמענו.
- גב' עדי זנד:** אבל למה אתה נותן לאחרים לדבר.
- מר יוסף ניסן:** קודם תסיימי, חכה, אני מנהל את הישיבה. אני מנהל את הישיבה, תסיימי את הדברים.
- מר כפיר מימון:** אתה פשוט לא מקשיב.
- מר יוסף ניסן:** תסיימי את הדברים.
- מר כפיר מימון:** ואתה מזלזל בחברי מועצה.
- מר יוסף ניסן:** אבל אין לך זכות דיבור, אבל אין לך זכות דיבור-
- מר אלי לוי:** כפיר סליחה-
- מר יוסף ניסן:** לא, אין לך זכות דיבור. אתה באת מהבית, אז תשב.
- מר אלי לוי:** אז אני מבקש-
- מר יוסף ניסן:** לא, אתה לא תדבר עכשיו. אתה לא תדבר עכשיו-
- מר אלי לוי:** זהבה, 25 ילדים-
- מר יוסף ניסן:** אתה לא תדבר עכשיו, כי אין לך זכות דיבור אבל, אני לא נתתי לך זכות דיבור, אתה לא תדבר עכשיו-
- מר אלי לוי:** ... שזה עולה סבסוד של-
- מר יוסף ניסן:** אף אחד לא ישמע אותך, כי אף אחד לא ישמע אותך-

- מר כפיר מימון:** דווקא שומעים.
- מר יוסף ניסן:** אף אחד לא ישמע אותך.
- מר אלי לוי:** בשוטף, 120,00 ש"ח... בשוטף.
- מר יוסף ניסן:** אני מבקש ממך לצאת החוצה-
- מר אלי לוי:** דבר שני-
- מר יוסף ניסן:** אני מבקש ממך לצאת החוצה. שמעת אותי?
- מר אלי לוי:** זהבה-
- מר יוסף ניסן:** לצאת החוצה.
- מר אלי לוי:** תתבייש לך.
(מדברים יחד)
- מר יוסף ניסן:** זה לא משנה מה שהוא אומר, זה כבר לא רלוונטי, הוא לא קיבל זכות דיבור והוא לא יתערב. אתה לא תדבר עכשיו.
- מר כפיר מימון:** אתה צריך להתבייש.
- גב' רונית ד. עייאש:** תתבייש, ראש מועצה 17 שנה-
- מר יוסף ניסן:** הא אתה עכשיו חבר שלו, הבנתי אותך.
- מר כפיר מימון:** אתה צריך להתבייש.
- גב' רונית ד. עייאש:** ממש.

מר יוסף ניסן: זהבה.

גב' רונית ד. עייאש: באמת תתבייש, 18 שנה ראש מועצה -

מר יוסף ניסן: שקט, שמענו אותך, שמענו אותך.

גב' רונית ד. עייאש: איזה התנהגות.

גב' זהבה הראל: בית ספר יסודי.

גב' רונית ד. עייאש: פשוט.

מר אלי לוי: אני מכבד...

מר יוסף ניסן: אף אחד לא ידבר כאן שהוא לא צריך לדבר, אף אחד לא ידבר כאן. קדימה.

מר שלומי שטרית: הא... ממך.

מר יוסף ניסן: אף אחד לא ידבר.

מר שלומי שטרית: אתה אל תנהל ככה את הישיבה פה.

מר יוסף ניסן: שלומי, אתה לא חייב להיות פה.

מר שלומי שטרית: אז תדבר בכבוד לאנשים פה.

מר יוסף ניסן: אתה לא חייב להיות פה. עכשיו -

מר שלומי שטרית: גם אתה לא חייב להיות פה. תדבר בכבוד לאנשים.

גב' ברוריה אליעז: אתה דיברת בכבוד שלומי?

גב' זהבה הראל: בית ספר יסודי-

גב' ברוריה אליעז: תיתן לה להמשיך.

גב' זהבה הראל: בית ספר יסודי. גם לבית ספר יסודי יש תכנון. גם לבית הספר היסודי מי שתכנן זה אדריכל דוד נופר. גם הוא מהווה חלק מאותה קריית חינוך שתוכננה דאז.

מר אלי לוי: זה יצא למכרז.

מר יוסף ניסן: עוד הפעם? אתה מפריע.

גב' זהבה הראל: רגע, אמרתי לכם קודם שעל פי הנוסחה של משרד החינוך, היינו צריכים לפחות עוד כיתה אחת לשכבה. ובעצם אם אנחנו נסתכל על פי הצפי של מקסימום יחידות דיור, אנחנו בשיא נהיה עם 1,050 תלמידים לגיל יסודי. ולכן, הרעיון הוא לבנות, יש צורך גדול לבנות בית ספר יסודי נוסף. הסטטוס במשרד החינוך כרגע, למרות שנעשתה הרבה מאוד עבודה, ואפילו משרד החינוך נתן מה שנקרא תקציב לתכנון, קדם תקציב לתכנון.

גב' חגית מ. מימון: הקדמת-

גב' זהבה הראל: ולכן זה תוכנן, ויש אפילו מכתב שמדבר על זה, שלאור העובדה שנותנים לנו תקציב לתכנון, אז יאשרו לנו ההרשאה לבית ספר יסודי. כרגע-

מר אלי לוי: מי חתום על המכתב הזה?

גב' זהבה הראל: כרגע הסטטוס הוא-

מר אלי לוי: חשב...

מר יוסף ניסן: כשאתה היית ראש רשות לא נתת לאף אחד לדבר. מעניין עכשיו זה אחרת הא?

מר אלי לוי: תאמרי...

מר יוסף ניסן: אתה לא נתת לאף אחד לדבר. אתה, אתה לא נתת לאף אחד לדבר.

גב' זהבה הראל: משרד החינוך-

מר אלי לוי: שתגיד שראש המועצה דחה את זה.

מר יוסף ניסן: כן בסדר.

מר אלי לוי: בלי תכנון בלי כלום.

גב' זהבה הראל: נכון לרגע זה-

מר יוסף ניסן: עזוב נו.

גב' זהבה הראל: נכון לרגע זה הסטטוס של בית ספר יסודי בפעם הקודמת, בפעם האחרונה הסטטוס הוא אין הכרה בצורך.

גב' עדי זנד: למה?

גב' זהבה הראל: אנחנו צריכים, מהסיבות שמשרד החינוך קיבל החלטה. אנחנו כרגע גם הוצאנו מכתב, גם הנדסה מגישים בקשה מנומקת נוספת למה באופן ודאי אנחנו צריכים בית ספר יסודי נוסף, ואם חשבתם שלא צריך, אז איך זה שנתת לנו תקציב לתכנון. כלומר יש לנו את כל הסיבות איך לשכנע את משרד החינוך להכיר בצורך ולתת לנו הרשאה לבניית בית ספר יסודי, וזה השלב הבא בבניית מוסדות חינוך, גנים ובית ספר יסודי. אני מאוד מאוד מקווה שנצליח אפילו קבענו פגישה במשרד החינוך, שלא נסתפק רק במיילים ובוואטסאפים, אלא גם לבוא ולשכנע אותם, כי זה must. אנחנו חייבים לבנות בית ספר יסודי נוסף. עכשיו אני לא אכנס למה ומדוע היתרונות וחסרונות, אני חושבת שזה מאוד מאוד ברור שנדרש ללהבים בית ספר יסודי נוסף. אני רק רוצה להגיד מילה לעניין הזה, שאם יהיו 2 בתי ספר אז איך נעשה ומי ילך לפה-

גב' רונית ד. עייאש: עשינו תהליך שלם עם יעקב הכט, אני הייתי יו"ר ועדת חינוך.

מר יוסף ניסן: תנו, אז שמענו את זה.

גב' רונית ד. עייאש: יש פרוטוקול מלא-

מר שלומי שטרית: תן לאנשים לדבר.

גב' רונית ד. עייאש: עם כל המחשבה הזאת.

גב' זהבה הראל: אוקיי.

גב' רונית ד. עייאש: עשינו, חבל להמציא את הגלגל-

גב' זהבה הראל: אנחנו לא ממציאים.

גב' רונית ד. עייאש: תסתכלו על החומרים. הדיון הזה נעשה.

מר יוסף ניסן: רונית, בואי-

גב' זהבה הראל: אנחנו לא ממציאים גלגל-

מר יוסף ניסן: תנו לה לסיים רגע.

גב' רונית ד. עייאש: חבל שאת... את הכול, חבל.

גב' זהבה הראל: אז אנחנו, לא הייתה הרשאה לבית ספר יסודי-

מר שלומי שטרית: הייתה הרשאה לבית ספר יסודי.

מר יוסף ניסן: לא הייתה חברים.

גב' זהבה הראל: אין הרשאה לבית ספר-

מר יוסף ניסן: חברים אתם מפריעים. אתם מפריעים.

גב' רונית ד. עייאש: עובדה שתכננו.

גב' זהבה הראל: אוקיי-

מר יוסף ניסן: תכננו בלי הרשאה ממשרד החינוך, הגיע הזמן שתדעי.

גב' רונית ד. עייאש: היה מכתב של החשב הכללי.

מר יוסף ניסן: לא היה.

(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: היה מכתב של החשב.

גב' עדי זנד: עדנה הייתה הרשאה?

גב' זהבה הראל: לא, לא, לא.

גב' עדי זנד: היה מכתב?

מר יוסף ניסן: חברים-

גב' רונית ד. עייאש: כן.

גב' עדי זנד: ומה היה במכתב?

מר יוסף ניסן: את מוכנה לתת לה לסיים? עדי, עדי-

גב' זהבה הראל: אבל אני רק אגיד את העובדות-

גב' רונית ד. עייאש: אלה עובדות.

גב' זהבה הראל: אני אגיד את העובדות. אני גם אמרתי-

מר יוסף ניסן: זהבה, זהבה, אני מבקש שתסיימי את הדברים שלך, אל תתייחסי כרגע, בסוף ניתן לכל אחד לשאול שאלה זה בסדר.

גב' זהבה הראל: טוב. אז בואו נמשיך הלאה. אנחנו מדברים עכשיו על מה התחזית לגבי חטיבת ביניים ובית ספר על יסודי. אז קודם כל נכון לרגע זה מוסעים כל יום לאשל הנשיא 640 תלמידים. אני אקדים ואומר שסוגיית חטיבת הביניים חטיבה צומחת, זו סוגיה שכרגע נמצאת בדיון בוועדות. לא התקבלה החלטה שמחר בבוקר מקימים חטיבת ביניים, יש דיון על הדבר הזה, יש דעות לכאן, יש דעות לשם, ואני כרגע מציגה איפה הדברים עומדים כרגע בדיונים, בסדר? לא התקבלה החלטה-

פרופ' מתי ליפשיץ: איפה... הדיונים?

גב' זהבה הראל: על זה.

גב' עדנה זטלאוי: בוועדות החינוך.

גב' זהבה הראל: ממילא-

פרופ' מתי ליפשיץ: בוועדת החינוך שלנו?

גב' עדנה זטלאוי: גם של ה-

פרופ' מתי ליפשיץ: ... נחזור לשאילתה שלי... בסדר?

גב' עדנה זטלאוי: של 2 הוועדות של החינוך.

גב' זהבה הראל: אז אני רק אסיים-

פרופ' מתי ליפשיץ: שום דבר פה לא קשור לשאילתה שלי, שום דבר.

גב' זהבה הראל: אני רק אסיים את זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מכבד את מה שאת אומרת, וזה חשוב. אבל אני לא יודע איך יוסי הגיע להרצאה הזאת-

מר יוסף ניסן: אז בסדר אני אענה לך, אני אענה לך על השאלתה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מתוך שאלתות...

מר יוסף ניסן: אבל אני אענה לך על השאלתה, אני אענה לך.

פרופ' מתי ליפשיץ: אל תענה לי, תיתן לי קודם להגיד מה כתבתי.

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

פרופ' מתי ליפשיץ: מה שאתה אומר מטעה. ולכן אני מבקש, אני לא מבין איך הבאת הרצאה על חזון והיא חשובה, בעיתוי של השאלתה שלי.

מר יוסף ניסן: זה לא העיתוי של השאלתה, זה בלי שום קשר לשאלתה. עזוב, זה בלי שום קשר. אני אענה לך.

גב' זהבה הראל: אז אני אגיד ככה-

פרופ' מתי ליפשיץ: הגענו לסעיף לשאלתה?

מר יוסף ניסן: לפני השאלתה אמרתי שהיא תיתן לנו סקירה, ואחרי זה אני אענה לך. אני אענה לך.

גב' זהבה הראל: אז ככה, יש לנו 640 תלמידים-

גב' עדנה זטלאוי: זה לא על האגינדה, זה דיווח של ראש המועצה.

מר יוסף ניסן: רגע, רגע.

גב' זהבה הראל: יש לנו 640 תלמידים שאנחנו מסייעים לאשל הנשיא. הם מחולקים כך שיש לנו 322 תלמידי חטיבת ביניים ו-318 תלמידי תיכון. הנתון העתידי על פי יחידות הדיור שציינתי בהתחלה, שאנחנו באיזה שהוא שלב כשכל יחידות הדיור יאוכלסו, נצטרך לשלוח לאשל הנשיא 1,026 תלמידים. היום סך הכול התלמידים, היום באשל הנשיא כולל להבים, לא רק להבים, זה 1,069 תלמידים. אז תחשבו איזה חלק משמעותי אנחנו מהווים מתיכון אשל הנשיא, בסדר? מה הסטטוס-

גב' רונית ד. עייאש: רגע, היה ונשאר. תמיד היינו חלק משמעותי.

גב' זהבה הראל: לא, בלעדינו אין זכות-

גב' רונית ד. עייאש: ברור, היה ונשאר, הוא לא השתנה בפרופורציה. זה היה ונשאר.

גב' זהבה הראל: אוקיי-

גב' רונית ד. עייאש: היו לנו שנים-

מר יוסף ניסן: רונית, אבל תני לה לסיים. רונית, תני לה לסיים. את הנתון שאת אומרת כולנו מבינים. לא צריך באמצע, תני לה לסיים.

גב' זהבה הראל: יש תכנון לבית ספר-

גב' רונית ד. עייאש: הוא רוצה להיות המנהיג-

גב' ברוריה אליעז: די, די, די.

גב' זהבה הראל: יש תכנון לבית ספר תיכון חטיבת ביניים צומחת. התכנון הוא על כל התיכון 24 כיתות, 4 כיתות בשכבה. זה התכנון הקיים של דוד נופר, בסדר? התכנון העתידי מחייב 6 כיתות בשכבה. התיכון המתוכנן לפי המספרים שכאן ציינתי, התיכון המתוכנן הוא ל-4 כיתות בשכבה. התכנון הוא תכנון חדשני, ירוק, עם עלויות מאוד גבוהות. אבל לשמחתנו הוא תכנון מודולרי. זאת אומרת אתה לא חייב עכשיו לבנות את

כל החלקים החדשניים וכו', אתה יכול להסתפק בתכנון שהוא פחות מזה, וכאן אני רוצה להגיד עוד משהו. אלה הסכומים של ההרשאות, כולם כבר יודעים אותם. יש לשלב א' ולשלב ב', שלב ג' עדיין אין לנו הרשאה. התיכון נבנה לפי שלבים בכל מקום, לא רק בלהבים. ההרשאות האלה לא מכסות את העלות כפי שהתיכון תוכנן.

מר יוסף ניסן: לא, כבר בשלב הזה יש הבדל של 3 מיליון ש"ח.

גב' זהבה הראל: חסר-

גב' ברוריה אליעז: אי אפשר לדעת על מה מוותרים. השאלה על מה, היא אמרה דבר מאוד עקרוני, מודולריות.

גב' זהבה הראל: א' מודולריות, ב' גם אם זה לא היה תיכון ירוק חדשני, אף פעם ההרשאות של משרד החינוך לא מספיקות לבניית מוסד חינוכי. תמיד הרשויות מוסיפות כסף. צריך לדעת את זה.

גב' רונית ד. עייאש: זהבה, אם-

גב' ברוריה אליעז: הלאה, הלאה.

מר יוסף ניסן: תני לה לסיים אבל רונית, רונית-
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: רונית, תני לה לסיים, אלוהים ישמור.

גב' זהבה הראל: אני רוצה להגיד-

גב' חגית מ. מימון: לא נלקחה...

גב' רונית ד. עייאש: לא נלקחה.

גב' זהבה הראל: אני רוצה להגיד, אני רוצה להגיד שיש משמעות למבנה חדשני. אבל יש משמעות אולי אפילו יותר גדולה לפדגוגיה חדשנית. בדרך כלל המבנה משרת

את הפדגוגיה ולא להיפך, בסדר?

מר כפיר מימון: במקרה שלנו אבל זהבה-

מר יוסף ניסן: חכה, תן לה לסיים, היא תענה אחרי זה על שאלות אם יש לכם.

גב' זהבה הראל: עכשיו בעצם מה החלופות הקיימות? החלופות הקיימות חטיבת ביניים בלהבים, תיכון ימשיך להיות באשל הנשיא, אפשרות נוספת חטיבת ביניים צומחת, שאנחנו מדברים בסופו של דבר בתמונה העתידית תיכון מכיתה ז' ועד י"ב מקיף כאן בלהבים.

גב' ברוריה אליעז: או רצף כמו שאמרת מגן עד י"ב.

גב' זהבה הראל: ברור, כי את זה יש לנו פה. אנחנו כאן לצורך ועדת חינוך, לאור העובדה שוועדות החינוך המשותפות, שהם בזה דנות ביחד, חשוב להגיד שיש קולות לפה, ויש קולות לפה, יש יתרונות ויש חסרונות לשני הצדדים, ובסופו של דבר צריכה להתקבל החלטה. ותמיד שיש החלטה יש לה מחירים כאלה ומחירים כאלה, ואין אמת מוחלטת. אין פה אמיתות מוחלטות בחינוך. חושבים שמקבלים את ההחלטה הנכונה ביותר. אז נסתכל על היתרונות למה צריך שיהיה תיכון כאן בלהבים, אז קודם כל נתחיל מהחיסרון. יש האומרים הילדים של להבים חיים בבועה. ולכן צריך לתת להם לצאת החוצה. כנגד, כולכם יודעים שאוכלוסיית להבים הופכת להיות יותר ויותר מגוונת. ואם נקים 2 בתי ספר יסודיים, אז האינטגרציה תהיה בין 2 בתי הספר היסודיים, שעלו לבית הספר התיכון. אמר מי שאמר: מה על 120 תלמידים בשכבה תצליחו להקים מגמות? כן. 120 בשכבה אפשר להציע מגוון של מגמות. אני מכירה את זה מאוד מקרוב. עכשיו, ברגע שהילדים שלנו נוסעים החוצה יוצאים מהיישוב, צריך להבין משהו בשייכות ליישוב נפגם. והמושג של חינוך זה חינוך זה חינוך, חיבור של פורמלי לבלתי פורמלי, הוא הופך להיות מאתגר. אני כבר חשה את זה. כי קשה לסנכרן את כל המערכת, כשחלק גדול מהאוכלוסייה נמצאת בחוץ. כמובן שאנחנו יכולים לבנות, וכבר תוכנן את מבנה החינוך הכי חדשני, הכי יפה, עם פדגוגיה חדשנית, שהיא מוטת עתיד מה היום צריך, כפי שאמרנו בתפיסת העולם. הנושא של ההיסעים, עלות ההיסעים היום עומדת על 2,031 ₪ לתלמיד לשנה, 640 תלמידים, 1.3 מיליון ₪. היום המועצה כאן הרשות המקומית משקיעה בהיסעים. אם יהיה כאן תיכון, המועצה לא תצטרך להשקיע? ועוד איך תצטרך להשקיע. ולא רק שתצטרך להשקיע, אני הבטחתי

לוועדות החינוך, וכבר יש לי את זה, אבל הבטחתי לוועדות אז אני קודם מציגה להם. יש לנו עלות של כמה עולה להחזיק חטיבת ביניים, כמה זה עולה למועצה, וכמה זה עולה למועצה להחזיק חטיבת ביניים ותיכון, יש לי את המספרים, והם יוצגו. אבל אני יכולה להגיד לכם שזה כל כך שונה מרשות לרשות, אני בדקתי עם הרבה מאוד רשויות, יש רשויות שמשקיעות 300 ₪ לתלמיד בתיכון, ויש כאלה שמשקיעות 10,000 ₪ בתיכון. תלוי מה אתה רוצה ולאן אתה מכוון. אבל אם יש לנו בית ספר תיכון, אנחנו כמועצה נצטרך להשקיע, זה ברור לכולנו. וכיום הילדים נוסעים לאשל הנשיא, אנחנו לא משקיעים בהם, אנחנו לא משלמים לא אגרת חוץ, חוץ מהנסיעות שאמרת, וגם זאת עובדה. הנושא של סכנה בכבישים, שזה משהו שעולה כל הזמן, שהילדים שלנו נמצאים על הכבישים הרבה זמן, והם גם משקיעים הרבה מאוד זמן בזמן הנסיעה. יוצאים מהבית, מחכים להסעה, חוזרים, מחכים להסעה, כל סוגיית ההיסעים היא סוגיה שצריך לראות אותה. ואם הילדים בסוף יהיו אצלנו, אז יהיה לנו עומס בתוך היישוב עצמו, גם את זה צריך לראות. זאת אומרת אני כל הזמן מציגה גם פה וגם פה. אם אנחנו מקימים בית ספר תיכון, אז צריך גם במועצה מנגנון שמנהל בית ספר תיכון, צריך להרחיב את המנגנון הרשותי, וגם את זה צריך לראות. ואני שאלתי שאלה מאוד פשוטה, שצריך לשאול אותה, ובזה אני מסיימת. עובדתית לעומר יש בית ספר תיכון, למיתר יש בית ספר תיכון, מבואות הנגב בית ספר תיכון. אם זה כל כך רע, אז למה כולם עושים את זה? אנחנו צריכים לשאול את עצמנו. תודה רבה על ההקשבה.

מר יוסף ניסן: יש למישהו שאלות בנושא הזה?

גב' ברוריה אליעז: היה מעלף כל הכבוד.

מר יוסף ניסן: יש למישהו שאלות?

פרופ' מתי ליפשיץ: אני מבקש לחזור לשאלתה שלי, כי מזה יצאנו להרצאה של זהבה. קודם כל זהבה תודה רבה, את נתת לנו פה נקודות מאוד, הארת אותנו בצורה חשובה, אז תודה רבה. אני רוצה שתבינו, השאלות שאני שואל, זה לא אנטי יו"ר ועדת חינוך, זה לא אנטי יו"ר המועצה, יש לה מגמה אחת. ותכף אני אציין את הדברים. יש לה מגמה במשך שנתיים לסחבת על הדיון של חברי המועצה לגבי עתיד החינוך של ילדי להבים. ואני אתן לכם תחנות דרך של השנתיים האלה, שלא עשינו פעם אחת דיון מעמיק במועצה, ובסוגריים או לא בסוגריים אני רוצה להגיד, שחברי המועצה בקדנציה הנוכחית יש להם אחריות גם על מה שמתנהל כרגע, כולל יו"ר

המועצה, ויש לה אחריות גם מה יקרה אחרי שהמועצה תסיים את תפקידה ותבוא מועצה אחרת. אנחנו קובעים את העתיד לילדי היישוב. וזאת המגמה של השאילתה שלי, השורה התחתונה שאני מקדים אותה זה להגיע לדיון מעמיק בכל הסוגיות האלה אצל חברי המועצה שזה לא התקיים עד עכשיו. ואני רוצה להביא תחנות דרך מה קרה עד עכשיו. בינואר 2020 לפני שנתיים, אנחנו עוד מעט בינואר 2022, נכתב הסכם עם האדריכל לגבי תכנית לבתי ספר על יסודי וכו', עברו שנתיים. היה תב"ר של 200,000 ש, שלהפתעתי הרבה, אני לא הייתי אז בפגישה, אבל להפתעתי הרבה, ופה יש לי משהו נגד כל חברי המועצה, אני לא הולך נגד יוסי או נגד קובי או נגד ברוריה או מישהו אחר. כל חברי המועצה הצביעו פה אחד בעד התב"ר של 200,000 ש. על מה היה התב"ר שהם הצביעו לשער בכניסה ללהבים? כולם ידעו על מה הם מצביעים, ואני מופתע שכולם הצביעו, ואחר כך העלו את זה ל-480,000 ש, כמעט 500,000 ש. גם מאז עבר זמן.

גב' רונית ד. עייאש: לא העלו את זה. לא העלו את זה.

פרופ' מתי ליפשיץ: 200,000 ש לא מספיק.

גב' רונית ד. עייאש: אבל זה לא משנה...

פרופ' מתי ליפשיץ: נכון, לא הייתה הצבעה, אבל אחר כך הסתבר ש-200,000 ש לא מספיק.

דובר: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: רבותיי 200,000 ש לא הספיק, 480,000 ש או משהו כזה היה צריך. ב-5.4.2020 הייתה הרשאה שאת הראית אותה לחטיבת ביניים, אני קראתי את ההרשאה, זה מה שכתוב בהרשאה על 11,294,316 ש. עברה שנה וחצי מאז, ועדיין המועצה לא דנה. ב-8.3.2021 הייתה הרשאה, לא משנה במושגים, אבל היה כתוב למקיף חדשני. מקיף חדשני זה צעד אחד מעל החטיבה. בסכום של 8,631,000 ש. כמה זמן עבר מה-8.3.2021, אנחנו נכנסים עוד מעט ל-2022. במילים אחרות, שנתיים עברו מאז שהועלה הרעיון פעם ראשונה והאדריכל עשה תכניות, ואפילו לא פעם אחת ישבנו אנחנו חברי המועצה לדון בנושא הזה של עתיד החינוך, וכל הנתונים שאת מביאה כרגע זהבה, הדיון הזה לא התחיל עם בואך, את מאירה לנו המון דברים והם חשובים. אבל כל מה שאני קורא מילא עבר שנתיים ולא דנו. ועכשיו אני שומע גם ממך, וגם קובי

שאמר את זה או הגיב על זה בוואטסאפ שאני ביקשתי והוא הגיב, אנחנו עדיין דנים בוועדת חינוך. אתם כבר דנים, ועדת חינוך לא נולדה כשאת הגעת.

גב' זהבה הראל: ברור.

פרופ' מתי ליפשיץ: ועדת חינוך כבר הייתה צריכה לדון על זה, קובי יענה לי על זה. אבל ועדת חינוך הייתה צריכה כבר לדון על זה במשך שנתיים ימים, וזה לא הגיע אלינו לדיון. כל פעם להגיד לי מה בוער, ועברו שנתיים, ועכשיו זהבה את מציינת זה בדיונים בוועדת חינוך. אני רואה את עצמי עוד שנה יושב פה, שנתיים נגמר הסיפור, אבל עוד שנה אני רואה את עצמי יושב פה, ועדיין דן, אנחנו נמצאים בדיונים. איך יתכן שנתיים עברו מהרגע שכל הנושא הזה הועלה. מהרגע שקיבלנו הרשאות, פעם אחת פה כל חברי המועצה לא התעמקו ולא דנו על הנושא הזה, לפחות דיון ראשוני מעמיק כמו שצריך. היו כל מיני הצבעות, אבל אני לא זוכר דיון מעמיק על כל מיני נקודות וסוגיות שאת מעלה, והכרנו בחלקם, בחלקם הכרנו אותם גם קודם. אז מה אני קורא פה? אני לא הולך לבכות על החלב הזה שנשפך, אני לא רוצה הסברים למה שנתיים לא דנו. מה שאני רוצה לבקש פה זה שיש דיונים בוועדת חינוך, תזדרזו עם הדיונים-

גב' זהבה הראל: הקצנו לזה זמן.

פרופ' מתי ליפשיץ: רק רגע זהבה עוד משפט.

גב' זהבה הראל: אז הקצנו לזה זמן.

פרופ' מתי ליפשיץ: עוד משפט ואני מוכן לשמוע את ההרצאה הזו עוד פעם. ואני אומר ברצינות, מה שאני מבקש זה לא רק למה שנתיים אנחנו לא דנים על זה ושיתנו לי הסברים כרגע. אני מבקש שהדיונים שאתם צריכים לעשות בוועדת חינוך, אנא תעשו את זה בשצף קצב, ככה אני מכיר את העבודה.

גב' זהבה הראל: אני רק משפט אגיד על זה-

פרופ' מתי ליפשיץ: ככה אני מכיר את העבודה, עובדים מהרגע לרגע, מהיום למחר. ולא אנחנו עושים דיונים דיפוזיים. זה לא קיים-

גב' זהבה הראל: אז רק תשובה.

פרופ' מתי ליפשיץ: ואני מסיים זהבה, ותביאו את הדיון שלכם במהרה בימינו ולא במרץ, כמו שקובי כתב בוואטסאפ, לא במרץ. אלא תביאו את זה לדיון מעמיק ראשון לפחות לחברי המועצה.

גב' זהבה הראל: אני רק רוצה להגיד משפט אחד, נכון קובי אמר לך, אנחנו החלטנו בוועדת החינוך שאנחנו באמת עד חודש מרץ חייבים לקבל כבר החלטה, טובה יותר טובה פחות חייבים להתקדם.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, תשבו יום יום.

גב' זהבה הראל: אני דיברתי רק על ועדות חינוך.

פרופ' מתי ליפשיץ: ככה אנחנו עובדים לפתור בעיות, אנחנו עובדים 24/7. אז אני לא מבקש שתשבו 24/7, אני רגיל, אני מגיע ממקום שעובדים 24/7 לפתור בעיה.

גב' זהבה הראל: אוקיי.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני לא מבין למה במערכת אחת אפשר לעשות את זה, ובמערכת אחרת זה דיפוזי, חודש מרץ, אפריל יותר טוב תשמעי בקולי, יש יותר זמן לדון. אבל פברואר זה עוד יותר טוב. ולזה אני רוצה להגיע, זו מטרת כל המטרה של השאילתה. המטרה שלי לא לבכות על החלב שלא דנו, או לקבל הסברים. כרגע הגעת את תורמת למערכת, תגמרו במהרה את הדיונים, תביאו את זה לדיון במועצה.

מר יוסף ניסן: מתי קודם כל מה שאתה אומר יש בזה דברי אמת והם נכונים. יחד עם זאת, יש פה תהליך שאנחנו עוברים אותו פעם ראשונה כולנו, אף פעם לא בנינו פה בית ספר, בטח לא אני. יש פה מורכבויות שהחלטנו לשתף גם את ועד ההורים, אגב הוועדה העל יסודית המליצה כן ללכת על זה. ואז עלו מהשטח עוד קולות, של ועדת החינוך היסודית, יש לזה גם השלכות, או הורים שרצו להשתתף בתהליך הזה. חילופי מנהלת מחלקת חינוך, שגם היא ביקשה להיות חלק מהתהליך -

עו"ד קובי נודלמן: סליחה היא לא ביקשה -

מר יוסף ניסן: לא, זה הגיוני ונכון. התהליך-

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה שנתיים זה 360 יום בשנה כפול 2.

גב' רונית ד. עייאש: זה בדיוק, זה לא חודש.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אני מסכים. אגב גם אם יעברו שנתיים עדיין הדילמות יישארו אותן דילמות.

פרופ' מתי ליפשיץ: אנחנו לא דנו במועצה, הרי כל אחד זה ראש פה, כל אחד יש לו-

מר יוסף ניסן: אבל מתי, אבל רגע, רגע, שנייה, בסופו של דבר כמו כל דבר שאנחנו מקבלים פה במליאה, אנחנו מקבלים את המלצת הוועדה, ואז אנחנו מקבלים פה את ההחלטה, ככה זה עובד. ככה זה עבד בכל התחומים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז יוסי אני לא מבקש, אני לא בא פה להאשים אף אחד ששנתיים לא ישבנו, זה מפריע לי. אבל אני לא בא להאשים, אני רק רוצה לבקש, וזה הנטו של הדברים שלי. אני רוצה לבקש שתשבו על זה יום ועוד יום כדי לגמור ולהביא את זה אלינו לדיון. ואם אפשר לפני מרץ, זה יהיה יותר נכון אם זה יהיה לפני מרץ, כי זה כבר נגרר שנתיים.

מר יוסף ניסן: אגב זהבה היא כבר כאן חודש וקצת, והתקיימו 2 דיונים כבר של 2 הוועדות עצמן יחד עם נציגות ההורים.

מר שלומי שטרית: מתי, ב-3 שנים האלה אנחנו דנו רק לגבי בית ספר תיכון.

מר יוסף ניסן: כן עדי.

גב' עדי זנד: קודם כל זהבה ברוכה הבאה, ותודה רבה על הסקירה מאוד עניינית, מאוד מקצועית. קודם כל תודה רבה על הסקירה מאוד עניינית מקצועית שמאירה נקודות של באמת נתונים. קודם כל לפני שמתחילים שיש נתונים, שידועים מה

הנתונים לפני שמקבלים החלטות. ואני מאחלת לך המון בהצלחה, אנחנו מכירות המון שנים.

גב' זהבה הראל: תודה רבה.

גב' עדי זנד: המון המון בהצלחה.

גב' זהבה הראל: תודה רבה.

גב' עדי זנד: הדבר שאני רוצה להתייחס אליו, אני רוצה להתייחס לסדר דברים כמו שאני חושבת שהוא צריך להתקיים. אני חושבת שצריכים להתקיים 3 שלבים. וזה בהמשך לדברים שאמר מתי. הצוות המקצועי צריך, תפקיד אנשי המקצוע זה להביא נתונים והצעות והמלצות. להביא אותם בפני חברי המועצה. חברי המועצה צריכים לנהל דיון ולהוביל מדיניות. זאת אומרת לא לעשות הצבעה, אלא לנהל דיון פתוח ענייני כשהנתונים מול עינינו, כשההמלצות של הוועדה מול עינינו, לקיים דיון ענייני מעמיק, לא על הדרך ב-00:00 בלילה אלא רצוי קצת יותר. אני בטוחה שיש פה לא מעט סוגיות. וכמו שאמרת יוסי, בסוף תמיד יהיו דילמות על השולחן, ונצטרך להכריע וכל בחירה יהיה ויתור על משהו אחר. אבל צריך להתקיים דיון. ובסופו של הדיון ובסופה של ההחלטה על מדיניות, כי זה תפקיד המועצה. צריך לחזור חזרה אל אנשי המקצוע לביצוע. בעיניי זה המהלך הנכון לעשותו. אני חוששת מאוד שמרץ זה מאוחר. כי אם אתם מדברים על גני ילדים בספטמבר 2022, רגע-

גב' זהבה הראל: מרץ זה לא התייחס לגני הילדים.

גב' עדי זנד: הקשבתי בסבלנות רגע, אני אומרת אם נכנסים למהלך איזה שהוא של ביצוע, ומדברים שהשלב הראשון בביצוע יהיה גני הילדים, שמיועדים לספטמבר 2022. זאת אומרת אנחנו כבר מתחילים לעשות לפני שקיבלנו החלטות לגבי מדיניות, אין מדיניות.

גב' זהבה הראל: אני רק אדייק את הנתונים שאני הבאתי. לגבי גני הילדים אין מחלוקת, אין מחלוקת על גני הילדים.

גב' עדי זנד: אז למה זה לא הובא לפה-

גב' זהבה הראל: אני לא יודעת-
(מדברים יחד)

גב' זהבה הראל: שנייה, שנייה, אני לא דנתי-

פרופ' מתי ליפשיץ: זהבה ועדת חינוך היא ועדה של המועצה, האם חברי המועצה דנו על גני הילדים?

גב' זהבה הראל: לא, אני אגיד, אני חושבת-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז מה זה...

גב' זהבה הראל: אני חושבת שגם קובי וגם נדמה לי חגית-

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, אבל חברי המועצה צריכים להחליט שאין עוררין, לא הוועדה. הוועדה ממליצה כמו שנאמר פה.

גב' רונית ד. עייאש: גם לא ראש המועצה, המועצה צריכה להחליט.

גב' זהבה הראל: אני רק אגיד, ניסיתי לומר וואוו, אני ניסיתי לומר שהדיונים והמחלוקות הם לגבי חטיבת הביניים והתיכון. עכשיו לגבי כל שאר הדברים, הנתונים הובאו כאן, תחליטו מתי אתם רוצים לקיים דיון, אני כאשת מקצוע-

פרופ' מתי ליפשיץ: מי יחליט? כפיר ואני?

גב' זהבה הראל: אני כאשת מקצוע חושבת שהגנים נדרשים לנו-

פרופ' מתי ליפשיץ: יפה...
(מדברים יחד)

עו"ד קובי נודלמן: רגע שנייה רגע-

גב' עדי זנד: רגע שנייה -

עו"ד קובי נודלמן: לא, גם אני שנייה אמרתי, שנייה בסדר, אז שנייה גם.

גב' עדי זנד: שנייה.

עו"ד קובי נודלמן: שנייה, נמשיך עם השנייה. זהבה דיברה על... של הגנים שאנחנו רוצים. מתקיים גם דיון גם על סוגי הגנים, היא הציגה אופציות כחלופות, זה עדיין לא כל האופציות הקיימות. אנחנו רגע מדברים על זה, וזה כן יבוא כבר מהר, זה לא יהיה במרץ, זה יגיע לפה. כל מה שנוכל לשחרר מהר אנחנו נשחרר. ואגב לגבי מרץ, מרץ זה המסגרת ויכול להיות שבאמת נקדים לפני, אם אנחנו נצליח להגיע להבנות, ונגמור את האירוע, ונמצא את התקציבים שדיברנו בישיבה האחרונה, אז יכול להיות שאנחנו נביא לכם המלצות לפה כבר בעוד חודש. אבל כן היה חשוב לנו לתחום מלכתחילה, כי ידענו שנכנסים לתהליך, דרך אגב שגם ההורים בתוך היישוב הזה יש להם מה להגיד, והם לא רוצים לעשות את זה על רגל אחת, וגם הם רוצים, ועשינו, וזהבה הביאה אנשי מקצוע שישימו לנו מה קורה במקומות אחרים, ויש עוד כמה סיורים שקרו. בסוף אנחנו רוצים לקבל את ההחלטה הכי נכונה בזמן הכי קצר כמו שאתה אומר, ולנסות להביא את זה לביצוע, זה התהליך. אין לנו רצון למשוך את זה. עכשיו לגבי ההערה של שנתיים שלוש, אני לא מכיר, עם כל הכבוד לכולם, את כל הנושא של ההרשאות שהתקבלו פה לפני שנתיים ושלוש, אף אחד לא שם לא לי ולא לברוריה את הדבר הזה על השולחן. ולכן גם לא דנו בזה לפני שנתיים ושלוש. כשזה התחיל להתחמם וזה הגיע גם לגזרה שלי, ישר התערבנו קבענו ועדות והתחלנו לרוץ. להגיד לך שזה מושלם וזה היה בזמן? לא. לא. אבל גם לנו לא הראו את כל הנתונים.

גב' ברוריה אליעז: הסברנו את זה.

גב' רונית ד. עייאש: יש אחריות לראש המועצה לעשות את זה עם אנשי הצוות המקצועי.

עו"ד קובי נודלמן: בסדר, אז יכול להיות -

מר יוסף ניסן: בכל מקרה זה יגיע לשולחן לפתוח תב"ר.

עו"ד קובי נודלמן: נכון, נכון.
(מדברים יחד)

גב' עדי זנד: רגע, אתה הופך את הכול לטכני ואני מדברת על מהות.

עו"ד קובי נודלמן: זה לא טכני.

גב' עדי זנד: תגיד לי, זכותך כראש מועצה להגיד תפקידכם זה רק להרים את האצבע.

עו"ד קובי נודלמן: ממש לא.

גב' עדי זנד: אם תפקידנו זה רק להרים את האצבע ימינה ושמאלה-

מר יוסף ניסן: ממש לא.

גב' עדי זנד: רגע שנייה, אם תפקידנו-

מר שלומי שטרית: אל תגיד לי לא, אל תגיד לי לא.

גב' עדי זנד: אם תפקידנו זה להוביל מדיניות כנבחרי ציבור, אז בוא תן לנו את ההזדמנות לנהל דיון, ולא להגיד הגנים הוחלטו. הגנים לא הוחלטו, הגנים הובאה עכשיו הצעה לגנים-

מר יוסף ניסן: מי שמחליט בסוף זה השולחן הזה, עוד פעם-

מר שלומי שטרית: בוא נחליט שאת התקציב נדחה עד חודש מרץ. יש לנו זמן עוד חצי שנה, בואו נחליט-

עו"ד קובי נודלמן: שלומי, אין לנו זמן לעוד חצי שנה.
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: עדי, בסופו של דבר כמו שכבר דיברנו על זה, הוועדות ידונו

ימליצו, המליאה תחליט, ככה זה עובד.

גב' עדי זנד: יהיה דיון?

מר יוסף ניסן: בוודאי, בוודאי.

גב' עדי זנד: אוקיי. יש בספטמבר-

מר יוסף ניסן: ככה זה עובד.

גב' עדי זנד: עכשיו אני הולכת לחשיבה פרויקטנית-

מר יוסף ניסן: ככה זה עובד.

גב' עדי זנד: ספטמבר 2022 ירדו 4 גנים חדשים. בשביל שיהיו 4 גנים חדשים-

גב' עדנה זטלאוי: צריך לצאת למכרז בעוד חודש.

גב' עדי זנד: שיהיה להם מאפיינים כאלה ואחרים גן יער, גן ייחודי, דמוקרטי וכן הלאה, מתי תתקבל ההחלטה לגבי אופיים של הגנים? והאם יסתכלו על זה בחשיבה של רצף בכלל?

גב' רונית ד. עייאש: יש הנדסה, זה אפשרי להרים פרויקט כזה?

מר שלומי שטרית: נראה לי שזה הזוי-

גב' רונית ד. עייאש: בית כנסת לא הצלחנו להרים-

מר שלומי שטרית: שאנחנו מדברים על 2022 חודש ספטמבר.

גב' רונית ד. עייאש: בואו בדיוק.

גב' עדי זנד: לא, להקים בינוי-

מר שלומי שטרית: זה הזוי.

גב' עדי זנד: אני מניחה שאפשר להקים...

מר שלומי שטרית: חצי שנה?

גב' עדי זנד: בחצי שנה, לא? בניין אפשר בחצי שנה.

גב' זהבה הראל: אפשר להקים.

מר שלומי שטרית: אני לא-

גב' עדי זנד: אבל אם אתה רוצה להקים-

גב' רונית ד. עייאש: על תוכן, מנהלים-
(מדברים יחד)

מר שלומי שטרית: לא, אני יודע שאתה מסובך בכספים שם כל כך שאתה לא תוכל.

גב' עדי זנד: כמה זמן אתה צריך... בשביל להקים גן?

מר שלומי שטרית: מה קורה עם דוד נופר? מה קורה עם דוד נופר עם ההיתרים?

גב' עדנה זטלאוי: למה אבל היתר זה שלנו לא?

מר יוסף ניסן: אוקיי חברים-

עו"ד קובי נודלמן: רגע, אפשר לקבוע, עדי ההערה במקום. אפשר לקבוע, הערה נכונה של כולם. שלישיבה הבאה זהבה כבר תביא את הקונספט של הגנים-

גב' עדי זנד: מעולה.

מר יוסף ניסן: בהחלט.

עו"ד קובי נודלמן: ונדבר על זה.

גב' רונית ד. עייאש: טוב, 2 הערות לסדר בעניין הזה. אחד-

מר יוסף ניסן: אגב הישיבה הבאה זה ב-7 לחודש.

מר שלומי שטרית: ב-8 לחודש.

גב' עדנה זטלאוי: לא, ה-7 זה יוצא.

גב' עדי זנד: אז מה זה ה-8.

עו"ד קובי נודלמן: זה אחרי חנוכה.

גב' ברוריה אליעז: אני לא פה-

מר יוסף ניסן: 8 הייתה אמורה להיות הוועדה ששלומי בלב את כולנו.

גב' ברוריה אליעז: בין ה-7 ל-9 אני לא פה. בין ה-7 ל-9 אני לא פה.

גב' רונית ד. עייאש: 2 הערות לסדר בעניין הזה. אחד, באמת תודה רבה, זה היה במקום, חבל שזה לא, איך אומרים מישהו היה טורח לעשות לנו את זה קודם. רק הערה אחת, עדי זנד היא מנכ"לית של חברה מחוזרת מאוד במשרד החינוך. אני מציעה כאן בלי לתאם בינה, אני באמת חושבת שיש לה ערך מוסף מטורף, אם היא נותנת ייעוץ בתשלום במקומות אחרים בארץ, בדיוק על דברים כאלה, מן הראוי במסגרת ההתנדבות לשאול את דעתה גם בעניין הזה-

עו"ד קובי נודלמן: אבל למה את הולכת כזה רחוק. אני הצעתי לה להצטרף לוועדה.

גב' רונית ד. עייאש: אני אומרת לה, אני אומרת, יושבת זהבה חדשה, היא-

גב' זהבה הראל: אני מכירה את עדי.

גב' רונית ד. עייאש: אני יודעת. זה אחד. דבר שני, קודם כל לנקודה השנייה שהתחלתם להגיד על הגנים סליחה. אם ההמלצה בולטת שזעקה מתוך המצגת שלך, הוא גם בית ספר יסודי, אז למה את עושה את ההפרדה בין גנים, גנים, גנים. ולא להגיד חבריה כמו שתכננו במועצה הקודמת אשכול גנים ובית ספר, להביא את זה בקונספט כמו שהיה. את עכשיו אומרת גני חובה צריך להביא, וזה תביאו לישיבה הבאה.

עו"ד קובי נודלמן: לזה יש לך אישור כבר.

גב' ברוריה אליעז: כי יש לך הרשאה לזה. אבל היא הסבירה למה.

עו"ד קובי נודלמן: היא הגישה בקשה, היא אמרה שהיא קבעה גם במשרד החינוך.

גב' רונית ד. עייאש: בסדר.

גב' ברוריה אליעז: היא הסבירה, היא הסבירה.

גב' זהבה הראל: אבל בסוף משרד החינוך הוא לא ת"פ שלנו. אנחנו גם הגשנו בקשה, גם שכנענו, גם עכשיו נחדש את הבקשה, נביא את כל הנימוקים. עובדתית כרגע אין לנו הרשאה לבית ספר יסודי, אני חושבת שצריך דחוף גם בית ספר יסודי, אבל כל עוד אין לנו הרשאה-

מר יוסף ניסן: נקבעה פגישה.

גב' זהבה הראל: גם קבענו, אמרתי אנחנו נוסעים לירושלים.

גב' ברוריה אליעז: כשתהיה הרשאה יהיה על מה לדבר.

מר יוסף ניסן: 100%.

גב' זהבה הראל: יש תכנון, הכול מוכן, אבל אין הרשאה.

מר יוסף ניסן: טוב סיימת?

גב' רונית ד. עייאש: כן.

מר יוסף ניסן: אוקיי, אני עובר לסעיף הבא לכפיר מימון. נושא התקשרות עם אדריכל בית הספר. אני מבקש שיוצג לחברי ההנהלה הסכם שחתום עליו ראש המועצה. הועבר במייל לכולם? קיבלתם? קיבלתם. אני מבקש חוות דעת של היועץ המשפטי אודות מינהל תקין, בנושא הזה שראש המועצה חתם על התקשרות מחייבת בסך 500,000 ₪, בטרם קיבל אישור המועצה ובטרם נפתח תב"ר.

גב' רונית ד. עייאש: אני רק רוצה להגיד שמכתב כזה נשלח למשרד הפנים לפני כמה חודשים טובים. אני שלחתי אותה לממונה על משרד הפנים, לחוסר מינהל תקין של המועצה.

מר יוסף ניסן: אוקיי.

גב' רונית ד. עייאש: טרם קיבלתי תשובה. הקורונה לעניין מינהל תקין של ראש המועצה -

מר כפיר מימון: לגבי 2 יש חוות דעת כתובה?

עו"ד יגאל ברק: שוב, חוות דעת לגבי מה? לגבי ההתקשרות? בזמנו -

מר כפיר מימון: שנייה, יש לי שאלה, עדנה אני שלחתי בקשה שאילתה, שאני מבקש חוות דעת של היועץ המשפטי -

גב' עדנה זטלאוי: אני לא עונה לך.

מר כפיר מימון: שנייה, לא -

גב' עדנה זטלאוי: אני את השאילתה שלך העברתי, אני לא אחראית -

מר כפיר מימון: הא אז שנייה, שנייה, היועץ המשפטי הוא יועץ משפטי של ה -

גב' עדנה זטלאוי: אתה תפנה לראש-

מר כפיר מימון: מועצה. אני חבר מועצה, זאת אומרת אתה צריך גם לתת לי שירות. אני ביקשתי-

מר יוסף ניסן: הוא הבין שהוא צריך לתת לך חוות דעת.

מר כפיר מימון: שנייה, שנייה, אני מדבר איתו הוא ילד גדול, הוא יכול לענות. אני ביקשתי חוות דעת כתובה ממך.

מר יוסף ניסן: לא כתוב פה כתובה, איפה כתובה?

מר כפיר מימון: אני ברשותך שואל עליו.

מר יוסף ניסן: איפה כתוב פה כתובה?

מר כפיר מימון: חוות דעת אם זה לא כתוב זה לא קיים, זה צריך חוות דעת כתובה.

מר יוסף ניסן: אז הנה הוא נותן לך עכשיו חוות דעת.

מר כפיר מימון: אני ביקשתי חוות דעת כתובה. האם הגשת חוות דעת כתובה?

עו"ד יגאל ברק: לא, לא ביקשת כתובה-

מר יוסף ניסן: לא ביקשתי.

עו"ד יגאל ברק: כתוב פה חוות דעת, אני אתייחס-

מר כפיר מימון: מתי נוכל להערכתך לקבל ממך חוות דעת כתובה?

גב' רונית ד. עייאש: יש ישיבה הבאה, שיגיש אותה ל-7 לחודש.

עו"ד יגאל ברק: אני יכול לשיבה הבאה אם אתה רוצה. אבל שוב-

מר כפיר מימון: אני אשמח מאוד.

עו"ד יגאל ברק: תחמד על מה אתה אומר חוות דעת כתובה, אני אתייחס לאירועים כפי שהיו. יש פה שאלה שהיא לא רק, להבנתי-

מר כפיר מימון: בפעם הבאה אם משהו לא ברור יש לך טלפון שלי, אתה יכול להתקשר, אני הייתי שמח למנוע-

עו"ד יגאל ברק: אין בעיה.

מר כפיר מימון: את השבועיים שיעברו, כדי-

מר יוסף ניסן: תכתוב ברור, אז הוא יבין אותך.

מר כפיר מימון: הוא ילד גדול, הוא יכול לדבר לבד יוסי, הכול בסדר. יש לך טלפון שלי תשאל אותי חופשי מה שאתה רוצה, וככה היינו מגיעים פה לשיבה, היינו מקבלים חוות דעת.

עו"ד יגאל ברק: אוקיי.

מר כפיר מימון: אז עדיין אחרי השיבה אנחנו נדבר, נחמד לך בדיוק על מה אנחנו צריכים חוות דעת כתובה.

מר יוסף ניסן: אין בעיה.

מר כפיר מימון: אפשר להגיד משהו בנושא?

מר יוסף ניסן: אתה רוצה להתייחס יגאל?

עו"ד יגאל ברק: כן. אם אתה רוצה אני אתייחס-

מר כפיר מימון: אני אשמח.

עו"ד יגאל ברק: למה שאני מכיר ממה שקרה פה. בזמנו, שוב אני מדבר על החלק שלי פה בזה. אני התייחסתי, נדרשתי להתייחס, התייחסתי לסוגיה של האפשרות להגדיל חוזה ולהתקשר עם דוד נופר לצורך החוזה. בעצם הייתה התקשרות קודמת עם דוד נופר לגבי, אם אני זוכר נכון, בית הספר היסודי-

מר יוסף ניסן: וגני ילדים.

גב' חגית מ. מימון: וגני ילדים.

עו"ד יגאל ברק: וגני ילדים, ורצו להגדיל את ההתקשרות על מה שהוא יתכנן או התחיל את תהליכי התכנון גם לגבי בית הספר התיכון. זאת בעצם הדרישה, זאת השאלה, שוב... ואני התייחסתי אליה בעיקר בהיבט של הגדלת החוזה. באתי ואמרתי אם החוזה המקורי, לפי הדין, אם החוזה המקורי יש לו היקף מסוים, רוצים לעשות חוזה חדש על בסיס החוזה הישן כהגדלה, ולא כהליך נפרד, מותר לעשות את זה עד 25%. מעל 25% עד 50% צריך אישור מועצה, מעל 50% אי אפשר. אז זה מה שנעשה. זאת אומרת החוזה שנעשה לגבי תכנון בית ספר עמד ברף של 25%, וככה אני אישרתי אותו. כי אמרתי הוא בסדר, הוא הגדלה מותרת לפי הדין. זה מה שנעשה. ההיבט האחר שעלה-

מר כפיר מימון: אבל זו התקשרות חדשה לחלוטין. שנייה, תן לי רגע לעשות שיקוף לראות שאני מבין. לא באו ואמרו: תקשיב, עשינו תכנון, התקשרנו בחוזה לתכנון בית יסודי שעולה 100 ש"ח, ועכשיו אנחנו רוצים להגדיל את התכנון של בית ספר יסודי ל-125 ש"ח. פה יש התקשרות אחרת לחלוטין, יש בית ספר יסודי, תסכים איתי או זהבה תסכים, שבית ספר תיכון זו התקשרות אחרת לחלוטין. מה עשיתם פה כמו שזה לכאורה נראה, מנסים לעשות משהו שלא הייתם אמורים לעשות, וליצוק אותו לתוך הסכם תחת התואנה של 25%. אני חושב שה-25% מתייחס לאותה התקשרות.

מר יוסף ניסן: אני דווקא הייתי רוצה שהמהנדס יתייחס לזה.

עו"ד יגאל ברק: אני אומר, אני אומר-

מר יוסף ניסן: אני הייתי רוצה שהמהנדס יתייחס, כי המהנדס הוביל את זה.

מר אלעד ארזי: מה זה אני הובלתי את זה? אתה הובלת את זה.

מר כפיר מימון: עזוב, עזוב את זה.

מר יוסף ניסן: אתה הבאת לי לחתום על זה.

מר אלעד ארזי: אתה הובלת את זה. אתה הובלת את זה. עוד אתה...

מר יוסף ניסן: אני הובלתי את זה?

מר אלעד ארזי: אתה הובלת את זה.

מר כפיר מימון: אז יוסי שנייה אני-

מר יוסף ניסן: אני הובלתי את זה? מי נתן לי... לחתום עליו?

מר אלעד ארזי: אתה מאפשר לי לחלק-

מר יוסף ניסן: אתה.

מר אלעד ארזי: את הפרוטוקול של האדריכל? לכולם?

מר יוסף ניסן: ברור.

גב' עדי זנד: כן.

מר יוסף ניסן: ברור.

מר כפיר מימון: ורק אני ברשותך יוסי, אני ישבתי פה 2:40 חיכיתי בסבלנות...

עו"ד יגאל ברק: כן, אז מה שאני-

מר אלעד ארזי: ... לכולם את הפרוטוקול הזה.

גב' רונית ד. עייאש: זה חשוב.

מר אלעד ארזי: מאוד חשוב.

גב' רונית ד. עייאש: תביא לנו.

מר אלעד ארזי: הפרוטוקול הזה מאושר על ידי מבקר המועצה ועל ידי-

מר כפיר מימון: השאלה היא, אני אחדד את השאלה, האם התקשרות לבית ספר תיכון מבחינתך זה הגדלה של התקשרות לבית ספר יסודי.

עו"ד יגאל ברק: תשובה, פה זה הגדלה של חוזה... הגדלת חוזה בפרט של חוזה קיים, מותרת עד 50%. הגדלת חוזה שהיא לא בפרט לחוזה קיים, מותרת עד 25% או עד 50% אם המליאה מגיעה למסקנה שאין תועלת במכרז נוסף. מה שזה אומר שמותר לך, לנו כמועצה לצורך העניין אם בניתי בית ספר, מותר לי אחר כך עם אותו קבלן, בקצה אחר של היישוב להגדלת חוזה, זה חוקי. זה מה שהחוק אומר. החוק אומר מותר להגדיל בפרט אחר, לא... חוזה קיים, לא שאני מוסיף עוד כיתה ומגדיל את אותו פרט, אלא שאני מגדיל בעצם בהגדלה אחרת-

מר כפיר מימון: אבל הגדילו ב-50% את ההתקשרות.

עו"ד יגאל ברק: לא-

מר כפיר מימון: הנה בהסכם, בהסכם שלחתם-

עו"ד יגאל ברק: 25%-

מר כפיר מימון: ב-50%.

עו"ד יגאל ברק: מדויק, אני לא... יותר מ-25%. אמרתי-

מר כפיר מימון: אבל נתת רק 25%.

עו"ד יגאל ברק: אמרתי עד 25% לא צריך אישור מליאה. השאר זה...

מר כפיר מימון: ... לידיעת חברי המועצה-

עו"ד יגאל ברק: אפשר היה ב-50%-

מר כפיר מימון: שתדעו את האחריות שלנו.

עו"ד יגאל ברק: באישור מליאה, אבל זה לא...

מר כפיר מימון: ההתקשרות הראשונית הייתה, סך ההתקשרות הייתה 1,372,000 ש"ח, מתוכה שכ"ט עבור העבודות של המתחם הנוסף 521,000 ש"ח. זאת אומרת שההתקשרות בלי זה, זה בערך 800,000 ש"ח, 500,000 ש"ח מתוך 800,000 ש"ח, זה בערך 65%-70%, זה הגידול פה. אני מציע שתבדקו עוד פעם את ההסכם, לפני שאתם חותמים על חוות הדעת שאתם שולחים.

עו"ד יגאל ברק: אני לא רואה בדיוק את המסמך שאתם מסתכל עליו עכשיו. תראה לי שנייה.

גב' חגית מ. מימון: לא, יש את ההסבר של דוד נופר, שנייה.

עו"ד יגאל ברק: התחשיב הזה מדבר כולו על בית הספר.

גב' חגית מ. מימון: נכון.

עו"ד יגאל ברק: החדש, לא על החוזה הישן.

מר כפיר מימון: גם וגם, תסתכל תקרא.

עו"ד יגאל ברק: אין פה התייחסות לחוזה הישן.

מר כפיר מימון: תסתכל מה כתוב.

עו"ד יגאל ברק: ... בית ספר מתחם הנוסף החדש-

מר כפיר מימון: אני מציע לך לפני שאתה חותם על חוות הדעת, תעבור עוד פעם על...

גב' חגית מ. מימון: רגע רשום פה, שכר טרחה אדריכלי 1,372,000 ש"ח וממנו 25%.

עו"ד יגאל ברק: כל החישוב פה, מה שכתוב פה הוא מאוד ברור. כל החישוב פה-

גב' ברוריה אליעז: ... מהמכרז של ההנדסה?

גב' עדנה זטלאוי: לא.

גב' ברוריה אליעז: של מה?

גב' עדנה זטלאוי: של האדריכל.

עו"ד יגאל ברק: החישוב פה אומר עלות בית ספר.
(מדברים יחד)

עו"ד יגאל ברק: אני אומר כפיר תקשיב, אתה מסתכל על נתון שהוא חלקי, הוא לא נותן לך את התמונה כולה. תבין, מה שהתחשיב הזה אומר, בית הספר כולו מוערך ב-45 מיליון ש"ח, מתוך זה היקף תכנון 1,300,000 ש"ח, מתוך זה התכנון החלקי שעליו נסב החוזה הזה רק 500,000 ש"ח ומשהו, וזהו זה החוזה הזה.

גב' חגית מ. מימון: זה משורשר, בתוך ה-45 מיליון ש"ח-

עו"ד יגאל ברק: בשרשור בדיוק, זה מוביל למספר השלישי. עכשיו המספר השלישי מתייחס למה שלא כתוב שם, וזה מסמך חיצוני, והיא הערכה מה השווי של ההסכם

המקורי. נעשתה הערכה מדויקת, שוב שאני ראיתי אותה, ועל בסיס זה... את הדברים. מה ההיקף של החוזה המקורי, ואני וידאתי שהחוזה החדש ההגדלה אינו עולה על 25% בחוזה המקורי. זה היה הבסיס לדברים.

מר כפיר מימון: אבל זה היה מעל... אז מה שאני ארצה, אני אשלח לך-

עו"ד יגאל ברק: זה לא היה מעל 25%.

מר כפיר מימון: אז אני אשלח דרך עדנה שאילתות חדשות עבורך, כדי שתחדד את חוות הדעת, כי כולנו חשופים פה. ונסביר לכם רגע את החשיפה של כולנו. כדי שאתה תוכל להביא חוות דעת שעונה על הצרכים שלנו. עכשיו אני רק רוצה ברשותך יוסי, אני פה 40:2, לפני כן באמת זהבה רוצה לאחל לך המון הצלחה. מה שהעלית מאוד חשוב, חבל שהעלו לנו את זה רק ב-15:22 שאנחנו גמורים כבר. נושא כזה צריך לתת לו מקום יותר גדול, בזמן יותר מתאים, וזה עדיין לא מאוחר, ונשמח שזה יהיה. תבינו רגע את החשיפה שלנו. ראש המועצה, לפי מה שאני רואה בהסכם, חתם ב-23.1.2020, לפני שנה ו-8, חתם על הסכם עם האדריכל לתכנון בית ספר-

גב' עדנה זטלאוי: חטיבת ביניים.

מר כפיר מימון: חטיבת ביניים. מבלי שזה הובא לידיעת המועצה שצריכה לאשר את זה, ומבלי שנפתח תב"ר לחטיבת ביניים. אך התב"ר שהיה מתי, זה לבית ספר יסודי.

גב' עדי זנד: נכון.

מר כפיר מימון: זה לא אותו דבר, זה 2 דברים שונים לגמרי. ועל זה אני רציתי ממך את חוות הדעת. בישיבת המועצה הקודמת ראש המועצה, תקן אותי רק אם אני טועה-

פרופ' מתי ליפשיץ: אז למה עלה התב"ר ל-480,000 ₪ על יסודי?

גב' רונית ד. עייאש: לא.

גב' עדנה זטלאוי: חטיבת ביניים.

פרופ' מתי ליפשיץ: 200,000 ₪ היה ליסודי-

מר יוסף ניסן: לא, חטיבת ביניים.

גב' חגית מ. מימון: חטיבת ביניים.

גב' ברוריה אליעז: התב"ר היה, אתה גם בחרת-

מר יוסף ניסן: התב"ר היה על חטיבת ביניים.

גב' ברוריה אליעז: אתה אמרת בעצמך שהתב"ר היה לחטיבת ביניים.

פרופ' מתי ליפשיץ: אז למה אתה אומר תב"ר ליסודי?

גב' ברוריה אליעז: אז הוא טעה.

מר יוסף ניסן: היו 2 הרשאות, היו 2 הרשאות.

פרופ' מתי ליפשיץ: הוא אמר את זה כי הוא התכוון לזה.

מר כפיר מימון: כי הם ענו שהיה תב"ר לבית ספר יסודי.

פרופ' מתי ליפשיץ: נכון.

מר כפיר מימון: אבל זה היה לבית ספר יסודי, זה לא תב"ר לבית ספר תיכון.

גב' חגית מ. מימון: בגלל שההסכם היה 25% מימנו, אז בנינו על זה שזה יהיה מהתב"ר הזה.

מר כפיר מימון: התב"ר אושר לבית ספר יסודי.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, כפיר-

גב' ברוריה אליעז: לא, לא, אתה טועה.

פרופ' מתי ליפשיץ: התב"ר היה על 200,000 ₪-

גב' ברוריה אליעז: נכון.

גב' חגית מ. מימון: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: שחברי המועצה הצביעו.

גב' ברוריה אליעז: נכון.

פרופ' מתי ליפשיץ: שמתתי את הסימן שאלה על זה, אבל זה לא הדיון כרגע-

מר כפיר מימון: והוא התקשר פה על 530,000 ₪.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, ואחר כך זה לא הספיק, והתב"ר עלה עד ל-480,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: לא, לא עלה.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא-

גב' חגית מ. מימון: לא הגדילו.

פרופ' מתי ליפשיץ: לא, הייתה בקשה-
(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל זה לא היה על יסודי, זה היה על חטיבת ביניים.

גב' ברוריה אליעז: על על יסודי יש של 200,000 ₪.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא על על יסודי.

גב' חגית מ. מימון: 200,000 ₪.

גב' ברוריה אליעז: לא, הוא אומר שהייתה בקשה -

גב' עדי זנד: מתי ברגע שעלה הנושא של חטיבת ביניים ועל יסודי, עוד היה פה ויכוח ליד השולחן הזה, שמדברים על מקיף זה שש שנתו זה גם חטיבה וגם חטיבה עליונה.

מר שלומי שטרית: תענה יוסי, תענה עכשיו, תענה.

גב' עדי זנד: ושניהם זה לא בית ספר יסודי.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא יסודי.

גב' עדי זנד: לא.

מר כפיר מימון: אז נשמח לקבל הבהרה לעניין הזה, על מה המועצה חתמה.

מר יוסף ניסן: תקבל הבהרה על העניין הזה גם כן, אין בעיה.

מר כפיר מימון: ואיך ראש מועצה חותם על הסכם מחייב, לפני שהמועצה אישרה את זה, ולפני שנפתח תב"ר לצורך הנושא הספציפי הזה.

גב' עדי זנד: כי המועצה היא רק -

מר כפיר מימון: אתה יכול לענות על זה...?

עו"ד יגאל ברק: א' אתה שואל אותי -

מר כפיר מימון: מה הסמכות של ראש מועצה לחתום על הסכם כזה לפני שהמועצה אישרה, ולפני שנפתח תב"ר בנושא.

גב' רונית ד. עייאש: והאם נעשתה פה-

מר כפיר מימון: שנייה רגע, שנייה, שנייה, מה הסמכות?

עו"ד יגאל ברק: אני אחלק את-

מר כפיר מימון: השאלה ברורה?

עו"ד יגאל ברק: כן, השאלה ברורה, אני אחלק את התשובה ל-2. סמכות לחתום קיימת, מכיוון שלפעמים גם חותמים על חוזים לפני שיש תקציב, מתנים את זה.

מר כפיר מימון: במקרה הזה, האם הייתה סמכות?

עו"ד יגאל ברק: במקרה הזה לא הייתה-

מר יוסף ניסן: בוודאי שכן.

עו"ד יגאל ברק: לא הייתה התניה.

מר כפיר מימון: לא, אני שואל אותו.

עו"ד יגאל ברק: לחתום על חותם-

גב' ברוריה אליעז: לא הייתה התניה, מה?

עו"ד יגאל ברק: הסמכות לחתום על חוזה קיימת, אבל אכן לא אמור להיות מצב, לא אמור להיות מצב שבו יש חוזה ואין תקציב שעומד מאחורי-

מר כפיר מימון: אבל זה המצב שיש פה.

עו"ד יגאל ברק: שכבר אושר.

מר כפיר מימון: אבל זה המצב שיש פה.

גב' חגית מ. מימון: נכון, אבל בשביל זה זה תב"ר קיים. זה התבסס על תב"ר שקיים כפיר.

מר כפיר מימון: תב"ר לנושא אחר לגמרי.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי, אבל ה-25%

מר כפיר מימון: אבל אין אישור מועצה.

גב' חגית מ. מימון: הוא ממנו. ה-25% הוא ממנו.

מר כפיר מימון: אבל ה-25%

גב' חגית מ. מימון: בגלל זה אנחנו חשבנו שאת הכסף אפשר לקחת מאותו תב"ר. בגלל שהוא 25%-

מר כפיר מימון: אז זאת אומרת תן לי רגע להבין את מה שאתה אומר, לא אמור להיות מצב-

עו"ד יגאל ברק: שיוצאים לביצוע.

מר כפיר מימון: שראש המועצה, לא, שנייה, שנייה, תן לי אני אומר ותגיד לי אם זה נכון אם אני מבין. לא אמור להיות מצב, או לא תקין שיש מצב שראש רשות חותם על הסכם מחייב, מבלי שהמועצה אישרה את זה ויש תב"ר לפני.

עו"ד יגאל ברק: לא. אתה מכניס פה 2 דברים ביחד, שהם 2 דברים שונים.

מר כפיר מימון: אז עוד פעם תחדד את זה.

עו"ד יגאל ברק: שוב אני אומר, ראש המועצה לא צריך אישור... בשביל לחתום על חוזה.

מר כפיר מימון: על החוזה הזה, הוא לא צריך אישור?

עו"ד יגאל ברק: כל חוזה. זה לא משנה.

מר כפיר מימון: לא, לא, החוזה הזה.

עו"ד יגאל ברק: ... חוזים. צריך להיות מצב שבו כאשר המועצה יוצאת לביצוע, מזמינה עבודה מגורם מסוים, אז יש כיסוי תקציבי על הזמנת העבודה הזאת.

גב' רונית ד. עייאש: רגע, מזמינה עבודה זה לפני-

מר כפיר מימון: אבל זה הסכם מחייב. ההסכם הוא מחייב.

עו"ד יגאל ברק: יש הסכם שהוא-

מר כפיר מימון: הבן אדם עבד מה זאת אומרת?

עו"ד יגאל ברק: נכון.

מר כפיר מימון: שנייה, שנייה, תני לי רגע, אני קורא את הפרוטוקול פה, אני קורא את הפרוטוקול- (מדברים יחד)

מר כפיר מימון: נחתם פה הסכם מחייב, יש פה חתימה נכון? אותי לימדו שחותמים זה מחייב.

עו"ד יגאל ברק: נכון.

מר כפיר מימון: שנייה, אז קודם כל יש פה הסכם מחייב, הוא יצא לעבודה, אותו אדריכל התחיל לעבוד. איך אנחנו יודעים שהוא התחיל לעבוד? מדברים איתו פה בפרוטוקול אני רואה, שהוא נפגש, היו פגישות. ראש המועצה שואל אותו את האדריכל 'האם נכחת בפגישות?' אומר: 'כן, ראש הרשות היה נוכח בישיבות.' זאת אומרת ראש

המועצה עוד היה מעורב בדבר הזה. אז הוא יצא לעבודה, הבן אדם כבר עובד. זאת אומרת יש גם הסכם מחייב חתום, גם ראש המועצה כבר עובד מולו, נמצא בפגישות והכול, ואתה אומר לי לא יצא לביצוע? הוא כבר שנתיים עובד על זה.

עו"ד יגאל ברק: ... בדיוק את הדברים. אני אומר, המצב שאמור להיות הוא שרק, הוא שיוצאים לביצוע, שוב, הסכם לא תמיד יוצא לביצוע. אבל לא משנה, במקרה הזה ההסכם כאן היה כבר לביצוע, ואמור להיות מצב שההסכם נחתם או צו עבודה איתם, לא משנה, צו התחלת עבודה רק כאשר כבר יש תקציב מאושר. עכשיו אני אומר, אני-

מר כפיר מימון: היה תקציב מאושר?

עו"ד יגאל ברק: אני כיועץ משפטי כאשר אני נתתי, כאשר אני הוצאתי את ההסכם הזה, אני אמרתי מבחינתי ישר לחתום עליו, אני לוקח את זה עליי. מה שאני הבנתי, ולא רק אני כנראה... שיש תקציב. עכשיו הייתה פה איזו חוסר בהירות שנבעה-

מר כפיר מימון: ראש המועצה הבין שיש תקציב?

עו"ד יגאל ברק: ככה אני מבין. אני הבנתי שיש תקציב, אני הבנתי שיש תקציב.

מר יוסף ניסן: אגב אני רוצה לחדד לך, לחדד גם לך וגם לך-

עו"ד יגאל ברק: ...

מר יוסף ניסן: רגע שנייה, שנייה, ברגע שיועץ משפטי חתום וגזברית חתומה-

מר שלומי שטרית: הוא סיבך אותם.

מר יוסף ניסן: אלה אנשי המקצוע שאמורים להגיד לראש המועצה-
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: וברגע הזה גם אין חיוב אישי, רק שתבין. ברגע שזה קורה, גם אין חיוב אישי.
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אתן מפריעות עכשיו עוד הפעם, למה את עומדת אבל? למה את עומדת?

גב' רונית ד. עייאש: אנחנו ישבנו 3 שעות.

מר שלומי שטרית: אני יכול לשאול-

מר יוסף ניסן: אני אמרתי להן לשבת.

מר כפיר מימון: אז רק רגע, אתה הבנת מראש המועצה-

עו"ד יגאל ברק: לא מראש המועצה-

מר כפיר מימון: אתה אמרת לי שיש תקציב מאחורי זה, אחרת אתה לא היית מאשר את זה.

עו"ד יגאל ברק: אני הבנתי שיש תקציב אבל לא מיוסי.

מר כפיר מימון: ממי הבנת את זה?

עו"ד יגאל ברק: מאלעד.

מר אלעד ארזי: שמה?

מר כפיר מימון: אלעד צריך לתת לך תקציב?

מר יוסף ניסן: כן, כן.

מר כפיר מימון: מהנדס מועצה צריך לתת לך תקציב.

מר יוסף ניסן: כן, כן, התשובה זה מה שהיה בפועל. זה מה שקרה בפועל.

מר כפיר מימון: על איזה מודל אתה מדבר-

מר יוסף ניסן: זה מה שקרה בפועל.
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: זה מה שקרה בפועל. הזיה.

מר כפיר מימון: זה נהוג, יש לי שאלה, זה נהוג שמהנדס מועצה הוא זה שמאשר לך את התקציב?

עו"ד יגאל ברק: זה לא העניין של מאשר את התקציב.

מר כפיר מימון: אז מה?

עו"ד יגאל ברק: זה עניין שכשבאים-

מר כפיר מימון: אגב אתה סותר את עצמך, לפני דקה אתה אמרת שראש ה-

עו"ד יגאל ברק: לא.

מר כפיר מימון: אתה הבנת מראש המועצה שיש תקציב.

עו"ד יגאל ברק: לא, לא, זה לא מה שאני אמרתי.

מר כפיר מימון: אחרי זה נחזור לפרוטוקול ונבדוק את זה.

עו"ד יגאל ברק: אני אמרתי שכשאני באתי ואמרתי, אני ניסחתי את ההסכם הזה, כשאני באתי ואמרתי אפשר לחתום עליו, אז באתי ואמרתי, להבנתי אפשר לחתום עליו. אני אמרתי לגזברית וראש המועצה, אפשר לחתום על ההסכם. אני הבנתי, שוב אני לוקח על עצמי, אולי לא הבנתי נכון, ואולי לא חקרתי עד הסוף, אבל מה שאני הבנתי, ושוב מי שהיה איתי בקשר זה אלעד לא יוסי. מה שאני הבנתי זה שיש תקציב. עכשיו כנהלי עבודה ממה שאני מכיר, ואני 10 שנים עובד עם רשויות, יותר, בדרך כלל זה מול המהנדס. בדרך כלל... זה מול המהנדס. וכשהמהנדס בא אליך ואומר תוציא

מכרז ומבקש דברים, אז הוא כבר בא אליך אחרי שיש לו כיסוי תקציבי. ככה בכל מקום.

(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: שלומי זה לא עליך. שלומי אתה לא מדבר עכשיו, שלומי.

(מדברים יחד)

עו"ד יגאל ברק: שנייה, אני יודע את החוק היטב, ברור שצריכה להיות הרשאה, יותר נכון בהקשר הזה צריך להיות תב"ר שמכסה כל הוצאה תקציבית. אבל, אבל, אבל-אבל-

מר כפיר מימון: אתה בדקת שיש תב"ר לזה?

עו"ד יגאל ברק: אז אני אומר, אני הבנתי שיש תקציב, ומה שאני אגיד בהקשר הזה, זה שוב, אולי אפשר לבוא ולהגיד... למה לא בדקת אחד אחד. אבל בדרך כלל, ושוב אני אומר את זה מניסיון של 10 שנות עבודה-

מר כפיר מימון: הסכם של 500,000 ₪, לא לבדוק שיש תב"ר מאחורי?

עו"ד יגאל ברק: גם... הסכמים הרבה יותר גדולים, זה לא קשור. שוב אני אומר, אני עובד גם היום, תקשיב-

גב' רונית ד. עייאש: לא להתקשר לגזברית לשאול אם יש תב"ר?

עו"ד יגאל ברק: אני עובד גם היום-

גב' חגית מ. מימון: ממה שאני הבנתי זה שהתב"ר הזה נשען על התב"ר של ה-

מר יוסף ניסן: רגע, תני לו לסיים, תני לו לסיים רגע.

מר כפיר מימון: ממי הבנת את זה חגית?

עו"ד יגאל ברק: אני עובד גם היום, תקשיב רגע כפיר-

מר כפיר מימון: חגית ממי הבנת את זה?

מר יוסף ניסן: רגע, רגע, אתם מדברים ביחד שנייה.

גב' חגית מ. מימון: אחרי ההגדלה של ה-25% היא עליו, אז אני הבנתי-

מר יוסף ניסן: שקט, רגע, רגע-

גב' חגית מ. מימון: שאני יכולה להשתמש בתב"ר-

מר יוסף ניסן: רגע חגית, רגע. תני לכל בן אדם בזמן. בבקשה חגית, תעני לו.

גב' רונית ד. עייאש: תדפוק עם הבקבוק על השולחן-

מר יוסף ניסן: תעני לו.

גב' רונית ד. עייאש: שאף אחד לא ישמע.

מר כפיר מימון: די נו, די, בואו ננהל דיון רציני.

גב' חגית מ. מימון: קודם כל גזברית יועץ משפטי, בואו לכל אחד יש פה. אני הייתי חודשיים בתפקיד. בשלב הזה שהביאו לי לחתום על זה, אני הבנתי שזה מתוך התב"ר של בית הספר.

מר כפיר מימון: את לא חתומה על זה, ראש המועצה חתום על ההסכם הזה.

גב' חגית מ. מימון: לא, אני גם חתומה על זה.

מר שלומי שטרית: גם היא חתומה. זה חיוב אישי. כן.

גב' חגית מ. מימון: כן.

מר יוסף ניסן: בסדר.

גב' חגית מ. מימון: וכבר זה במשרד הפנים.

פרופ' מתי ליפשיץ: רגע, את חתומה ויוסי חתום על זה?

גב' חגית מ. מימון: כן.

פרופ' מתי ליפשיץ: שניכם?

מר יוסף ניסן: היועץ המשפטי הכין את החוזה, חגית חתמה, ואלעד העביר לי לחתום את החוזה.

פרופ' מתי ליפשיץ: איזה מזל שיש-
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: רגע, רגע-

גב' חגית מ. מימון: זה לא פייר עכשיו.

מר יוסף ניסן: ברוריה, כן.

גב' חגית מ. מימון: לא, אני פשוט אומרת, זה לא הוגן. כאילו אי אפשר עכשיו להפיל את זה רק זה, אתה גם היית חלק מהדבר הזה.

מר אלעד ארזי: אני לא אמרתי שלא.

גב' חגית מ. מימון: אוקיי.

מר אלעד ארזי: אני בצד ההנדסי זה אני ברור. אני בצד התקציבי? ההוא אין לו אחריות, ראש מועצה חותם בלי לשאול. מה זה? ראש המועצה כל השנים לא חותם, הוא לא בודק.

מר יוסף ניסן: עובדה שהיועץ המשפטי אומר שזה אתה.

מר אלעד ארזי: לא בודק, לא בודק.

מר יוסף ניסן: היועץ המשפטי אומר שזה אתה.

מר אלעד ארזי: יועץ משפטי גם לא בודק, לא בודק. אני הייתי... חותם, חותם.
אתה ראש המועצה-

מר יוסף ניסן: אם אתה...

מר אלעד ארזי: יש לך אחריות, אתה לא בודק?

מר יוסף ניסן: אתה הטעית את כולם.

מר כפיר מימון: די, די, די.

מר יוסף ניסן: אתה הטעית את כולם. עזוב-

מר אלעד ארזי: הטעיתי, יש פה גזברית-

מר יוסף ניסן: בוודאי.

מר כפיר מימון: יש לך אחריות, יוסי אתה צריך לקחת אחריות.

מר אלעד ארזי: ראש מועצה.

מר יוסף ניסן: בסדר 100%, הכול בסדר.

מר כפיר מימון: תגיד לי, אני שמביאים לי משהו לחתום בעבודה, מה אני חותם עליו על עיוור ככה. אני יושב בודק מתחקר, מה זה הדבר הזה? ככה אתה חותם? מה זה ככה מטעים אותך בכזאת קלות? על 500,000 ש, אני מקווה שזה לא עובד ככה. ממנה אני לא מצפה, זה חודשיים באמת.

- מר יוסף ניסן:** בסדר הבנתי.
- מר אלעד ארזי:** גם אני הייתי חודשיים באותו זמן.
- מר כפיר מימון:** מראש מועצה מיועץ משפטי-
- מר אלעד ארזי:** גם אני הייתי חודשיים.
- מר כפיר מימון:** עכשיו מה החשיפה שלנו עכשיו?
- מר אלעד ארזי:** גם אני הייתי חודשיים.
- גב' עדנה זטלאוי:** נכון, הגעתם באותו היום.
- מר אלעד ארזי:** נכון, הגענו באותו יום.
- גב' חגית מ. מימון:** רק שאני לא הייתי מנכ"ל באותו זמן.
- מר יוסף ניסן:** יגאל.
- עו"ד יגאל ברק:** אני אומר, אם תיתן לי להשלים, אז אני אומר ככה-
- גב' ברוריה אליעז:** את לא היית מנכ"ל.
- מר יוסף ניסן:** רגע, רגע.
- גב' חגית מ. מימון:** לא הייתי מנכ"ל.
- מר כפיר מימון:** שנייה חבר'ה תנו לו.
- עו"ד יגאל ברק:** כמו שאמרתי-

גב' ברוריה אליעז: אבל גם הוא לא היה.

עו"ד יגאל ברק: בדרך כלל שוב, ... זה גם היום. בדרך כלל זה נוהל עבודה תקין. כשמביאים חוזה או אומרים תכין מכרז, תכין חוזה, תכין דברים, אז בוודאי שצריך להיות כיסוי תקציבי. זאת אומרת זה צריך להיות עוד קודם. הדברים צריכים להיות כבר בשלים. ושוב, להגיד לך שכל יועץ משפטי בכל רשות יודע כל חוזה שלא עובדים עליו, שיש הרשאה תקציבית? בוא צריך להיות אמון באנשים שעובדים מולם, אחרת אי אפשר לעבוד. אז יכול להיות... שצריך אני לא יודע, אבל אני מצפה, וזה קורה כל הזמן, שכשאני מקבל משהו לעבודה, אז הוא כבר בשל, ולא מביאים משהו שהוא עוד לא אפוי והוא ביצה שעוד לא נולדה. אבל שוב אני לוקח על עצמי את האחריות.

גב' רונית ד. עייאש: ... שראש המועצה שחותם -

מר יוסף ניסן: ברור, ברור שאת מצפה.

עו"ד יגאל ברק: אבל אני מדבר עליי.
(מדברים יחד)

גב' רונית ד. עייאש: אני מצפה שראש מועצה יהיה לו... יהיה לו תב"ר.

עו"ד יגאל ברק: אבל בסדר, אני לוקח על עצמי אחריות גם, אולי הייתי צריך לבדוק... אני לא אומר שלא, תמיד אפשר ללמוד הלאה. עכשיו אתה שואל את השאלה הבאה, מה הלאה?

מר כפיר מימון: מה החשיפה של כולנו?

עו"ד יגאל ברק: מה החשיפה. אז בוא נאמר ככה, קודם כל ככול הנראה, שוב, כרגע עוד אין לנו אישור של גורם מקצועי לזה, אבל לכאורה נעשתה כאן עבודה -

גב' רונית ד. עייאש: מה נעשתה?

עו"ד יגאל ברק: נעשתה עבודה.

מר כפיר מימון: האדריכל עבד.

עו"ד יגאל ברק: על ידי דוד נופר, ומן הסתם, זה לא מן הסתם, הוא מצפה לקבל תמורה על העבודה שלו, וצריך לראות איך מנהלים את זה מולו. ההרשאה, לפי מה שאני מבין ממה שזהבה הראתה הרשאה, יש בסוף מקור תקציבי, יש. עכשיו השאלה אם רוצים-

מר כפיר מימון: מה המקור התקציבי?

מר יוסף ניסן: הרשאות ממשרד הפנים.

גב' ברוריה אליעז: הרשאות.

מר יוסף ניסן: אני רוצה שתבינו, אני רוצה שתבינו, רצינו להעביר לדוד נופר את ה-200,000 ש"ח, והוא אמר: 'אני לא רוצה את הכסף עכשיו, אני רוצה אותו בשנה הבאה'. זאת אומרת שאין פה בכלל-

מר כפיר מימון: יש את זה כתוב ממנו?

מר יוסף ניסן: אין על זה בכלל לחץ.

גב' חגית מ. מימון: זו שיחה, הנה שאני וזהבה-

גב' ברוריה אליעז: זו שיחה שיש...

גב' חגית מ. מימון: אני וזהבה היינו-

מר כפיר מימון: אז רק רגע, לפני מה שאני מבין ממך אין למועצה או לחברים שלה חשיפה פה?

עו"ד יגאל ברק: לא, תראה אם יהיה מצב, אי אם יהיה מצב שלא יאושר שום תקציב, ולא נשלם לדוד נופר והוא ילך לבית משפט-

מר כפיר מימון: מה זה לא יאושר? צריך להביא עכשיו תב"ר והתב"ר הזה צריך להיות מאושר.

עו"ד יגאל ברק: בלי תב"ר מאושר, אי אפשר לשלם.

מר כפיר מימון: אז זה אומר שרק אחרי תב"ר, יש אישור תקציבי.

עו"ד יגאל ברק: בוודאי.

מר יוסף ניסן: נכון.

מר כפיר מימון: לא עצם ההרשאה. אז מה זה אומר-

גב' חגית מ. מימון: קודם כל יש לך כבר 200,000 ₪.

עו"ד יגאל ברק: ההרשאה אומרת-

מר כפיר מימון: שנייה, זה אומר שבעצם התקשרות, אם אני מבין נכון, התקשרו לפני שהיה תב"ר, לפני שהיה אישור תקציבי בעצם, וזה לא תקין.

עו"ד יגאל ברק: נכון, אני לא אומר שלא נעשתה פה טעות.

מר כפיר מימון: בסדר, כולנו טועים...

מר יוסף ניסן: אגב, אגב, אגב-

מר כפיר מימון: השאלה מה המשמעות של זה?

מר יוסף ניסן: אגב-

מר כפיר מימון: מה המשמעות של זה?

עו"ד יגאל ברק: המשמעות היא שככה, למעשה נוצר מצב שקיבלנו עבודה לפני

שהיה לנו סעיף תקציבי לה. עכשיו כמו-

מר כפיר מימון: לא קיבלנו, התחייבנו לעבודה לפני שיש לנו אישור תקציבי. השאלה מה המשמעות של כל אחד מאיתנו פה.

עו"ד יגאל ברק: לא, זה שהתחייבנו זו לא הבעיה. הבעיה היא שקיבלנו.

מר כפיר מימון: השאלה מה המשמעות, דרך אגב אם אתה צריך לבדוק, תבדוק ותחזור אלינו אחר כך, אתה לא חייב לענות עכשיו. השאלה מה המשמעות, מה החשיפה של כולנו פה? שאני מבין גם שאין לנו איזה ויכוח-

מר יוסף ניסן: יש לך כבר את הכסף.

גב' חגית מ. מימון: יש לך כבר את הכסף.

עו"ד יגאל ברק: אני יכול להגיד לך תשובה, זו תשובה פשוטה. אני אומר, אם-

גב' חגית מ. מימון: אבל יש לך 200,000 ₪.

עו"ד יגאל ברק: אם העבודה-
(מדברים יחד)

עו"ד יגאל ברק: אם יאושר תקציב-

גב' רונית ד. עייאש: אבל אין תיכון.

עו"ד יגאל ברק: עבור העבודה הזאת שכבר התקבלה, וכולנו מאשרים שהיא התקבלה והכול בסדר, אז אפשר לשלם מהתקציב, גם אם יאושר-

מר שלומי שטרית: ...

מר יוסף ניסן: רגע נו, עוד הפעם אתה מדבר.

עו"ד יגאל ברק: אפשר יהיה לשלם מאותו תקציב, ואותו תקציב גם יכול להמשיך הלאה. שוב, כמו שאמרתי הבסיס התקציבי לאותו תקציב הוא ההרשאה שקיימת לבית ספר. אז לכן אני אומר, אפשר, ברגע שיאושר תקציב, אפשר יהיה להשתמש בתקציב הזה. לשלם על עבודה שכבר התקבלה. אם לא יאושר תקציב, אז מה שיקרה מן הסתם, שדוד נופר יגיש תביעה נגד המועצה, ובתביעה הוא יגיד הנה יש לי חוזה-

מר כפיר מימון: מה האחריות שלנו אבל?

מר יוסף ניסן: יש עכשיו הרשאה. אני רוצה שתבין, יש הרשאה שבמסגרתה יש גם כסף לתכנון בהרשאה הזאתי.

גב' חגית מ. מימון: שמספיק לשלם-

מר יוסף ניסן: זה מספיק לשלם לדוד נופר.

גב' עדי זנד: ... אנחנו נכשיר את השרץ אוקיי.

מר יוסף ניסן: זאת אומרת עכשיו חשיפה ועניינים לעשות מהומה על לא מאומה, זה לא קיים כרגע.

גב' עדי זנד: לא, לא, יוסי קוראים לזה מינהל תקין.

מר יוסף ניסן: בסדר, בסדר, ברור, ברור.
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: רגע, באותו נושא, הנה יושב פה ראש מועצה שיצא למכרז על בית ספר יסודי-

מר כפיר מימון: אבל מה הרלוונטיות?

מר יוסף ניסן: בלי הרשאה ממשרד החינוך.

מר כפיר מימון: יוסי מה זה רלוונטי עכשיו?

מר יוסף ניסן: ובלי-

מר כפיר מימון: יוסי, אבל מה עכשיו? זה לא שיעור היסטוריה.

מר אלי לוי: בלי מה?

מר יוסף ניסן: ובלי הצדקה.

מר אלי לוי: עכשיו אתה תיתן לי לדבר.

מר יוסף ניסן: ובלי הצדקה.

מר אלי לוי: עכשיו אתה תיתן לי לדבר.

מר יוסף ניסן: עזוב, אני לא נותן לך לדבר.

מר אלי לוי: עכשיו אתה תיתן לי לדבר.

מר יוסף ניסן: אתה לא צריך לדבר. אבל אני לא רוצה לתת לך לדבר.

מר אלי לוי: הזכרת אותי-

מר יוסף ניסן: אבל אני לא רוצה לדבר.

מר אלי לוי: החוזה המקורי של בית הספר היסודי הוא פחות ממיליון ₪. עם כל היועצים, לא רק אדריכל, עם יועץ כזה ויועץ אחר, ומהנדס חשמל, מיזוג אוויר, הוא פחות ממיליון ₪. כשאתה אומר הגדלה של 25%, זה 250,000 ₪ בגג. לא 484,000 ₪.

מר יוסף ניסן: זה לא נכון, יש לנו פה הרשאות על גני ילדים על 3 מיליון ₪. אתה לא יודע גם.

מר אלי לוי: רק דקה, זה-

- מר יוסף ניסן:** אז אתה לא יודע.
- מר אלי לוי:** אני לא יודע, זה הרשאות שאני הבאתי.
- מר יוסף ניסן:** אז אתה לא יודע.
- מר אלי לוי:** מה אתה אומר לי לא יודע?
- מר יוסף ניסן:** אז אתה לא יודע.
- מר אלי לוי:** מה אתה אומר לי לא יודע? אתה אומר לי לא יודע.
- מר יוסף ניסן:** טוב בסדר, שמענו, שמענו.
- מר אלי לוי:** עכשיו יצאנו למכרז בהנחיה של משרד החינוך, חתום עליה חשב של המשרד. חשב של המשרד במשרד החינוך-
- מר יוסף ניסן:** כן, אתה רוצה לומר משהו?
- מר אלי לוי:** הוא נציג של האוצר.
- מר יוסף ניסן:** אני סוגר את הישיבה חברים.
- מר אלי לוי:** הוא הנציג שמביא את ההרשאות.
- מר יוסף ניסן:** חברים אני סוגר את הישיבה.
- מר אלי לוי:** ואל תגיד לי לא.
- מר כפיר מימון:** רק רגע, יש פה...
- מר אלי לוי:** יש פרוטוקול, אני מבקש עדנה באמת כראש מועצה לשעבר שלך,

קצת פריבילגיה לי, אני מבקש את הפרוטוקול שאושרו ה-5 מיליון ₪ כמו שאמרה זהבה, שהמועצות צריכות להוסיף כסף.

מר יוסף ניסן: נו אז מה? אבל לא לקחנו את ההלוואה הזאתי.

מר אלי לוי: לא לקחנו, כי לא היה קבלן שזכה.

מר יוסף ניסן: לא לקחנו את ההלוואה הזאתי.

גב' רונית ד. עייאש: אני אישרתי את זה.

מר יוסף ניסן: נכון.

מר אלי לוי: סתם לקחת הלוואה... אותה ולשלם עליה ריבית?

מר יוסף ניסן: בסדר שמענו.

מר אלי לוי: אבל יש החלטה.

מר יוסף ניסן: שמענו, שמענו.

מר אלי לוי: את הפרוטוקול...

מר יוסף ניסן: שמענו, שמענו.

מר אלי לוי: אני אפיץ.

מר יוסף ניסן: שמענו אותך.

מר כפיר מימון: אפשר משפט אחרון?

מר אלי לוי: אתה משקר פה את האנשים.

מר יוסף ניסן: אני משקר?
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: רגע שקט, שקט עכשיו. קובי, תענה לו בבקשה.

פרופ' מתי ליפשיץ: אני רק רוצה להגיד, יש לי הרבה דברים נגד יוסי-

מר יוסף ניסן: לי הוא אומר שקרן?

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל העליהום שקיים פה נגד יוסי הוא לא במקום-

מר כפיר מימון: איזה עליהום?

פרופ' מתי ליפשיץ: והוא לא נכון. כן, כל מה שקורה פה. כולכם רואים עד כמה שאני מתנגד ליוסי. אבל מה שקורה פה זה כל אחד מנצל איזו הזדמנות לרדת על יוסי. וזה לא נכון, זה לא צורה מבוגרת של דיונים, ממש לא. כל אחד תופס את ההזדמנות, תופס פיסת נייר ויורד על יוסי. יש על מה לרדת על יוסי, אבל לא בעליהום הזה שכולם עושים פה.

מר יוסף ניסן: תודה.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא לעניין. דברים נגד יוסי, אבל זה לא לעניין.

מר כפיר מימון: אז אני לא נגד יוסי-

פרופ' מתי ליפשיץ: כל אחד מנצל פה הזדמנות להכניס פה מכה בראש, זה לא נכון, זה לא נכון.

מר יוסף ניסן: שלומי-

מר כפיר מימון: אז אני לא נגד-

מר יוסף ניסן: הא אתה לא נגד?

מר כפיר מימון: אני לא.

מר יוסף ניסן: הא לא.

מר כפיר מימון: הצבעתי הרבה פעמים, כשעשית דברים טובים, ואפשר לראות בפרוטוקול שתמכתי. תעבור על הפרוטוקולים, תעשה שיעורי בית, תראה שעשית דברים טובים, תמכתי.

מר יוסף ניסן: בכל התקציבים אתה תמכת גם.

מר כפיר מימון: זה לא רק עניין של תקציב. כשעשית דברים טובים, תמיד שיבחתני. וכשאתה לא עושים טובים, אני אומר.

מר יוסף ניסן: כפיר נו באמת, אתה עושה מאיתנו מטומטמים עכשיו? טוב עזוב.

עו"ד יגאל ברק: אני רק אתייחס במשפט-

מר כפיר מימון: אתה אמרת.

עו"ד יגאל ברק: למה שנאמר. שוב, אני התייחסתי, כשאישרתי את ההגדלה הזאת, התייחסתי למספרים שהובאו לפניי, ראיתי אותם בעיניי...

מר כפיר מימון: מי הביא לך את המספרים האלה?

עו"ד יגאל ברק: המהנדס. ... שאומר מה השווי של החוזה המקורי. עכשיו שוב, תמיד אפשר אל תסמוך על מה שאומרים לך ותחקור ותחקור-

מר אלעד ארזי: מה זה איתנו? לא ראית את החוזה?

עו"ד יגאל ברק: ראיתי את החוזה.

מר יוסף ניסן: איך הוא מיתמם, איך הוא מיתמם.

עו"ד יגאל ברק: ראיתי את החוזה-

מר יוסף ניסן: איזה הזוי.
(מדברים יחד)

גב' חגית מ. מימון: מה שהיועץ המשפטי ראה שזה מגיע המסגרת הכללית ל-45 מיליון ש"ח, וממה גוזרים 25% ומזה גוזרים את שכר הטרחה של האדריכל.

פרופ' מתי ליפשיץ: חבר'ה זה לא... אבל מה אנחנו מחפשים?

מר כפיר מימון: הוא אמר כבר שזה לא היה תקין.

פרופ' מתי ליפשיץ: זה לא היה תקין.

מר כפיר מימון: אבל להגיד מה החשיפה שלנו.

פרופ' מתי ליפשיץ: אבל מה אנחנו מחפשים? עץ תליה?

גב' חגית מ. מימון: בדיוק.

פרופ' מתי ליפשיץ: את מי? תליה לזה, תליה לזה, תליה לזה? מה אנחנו מחפשים. זה היה לא תקין.
(מדברים יחד)

מר יוסף ניסן: אז אני כן אומר לך, אני כן אומר לך, ואל לא תדברי כרגע.

גב' רונית ד. עייאש: ...

מר יוסף ניסן: רונית את לא תדברי כרגע. רונית אין לך זכות דיבור כרגע. רונית, טוב חברים.

גב' רונית ד. עייאש: ... אתה רוצה להכשיר את זה עכשיו?

גב' חגית מ. מימון: ומה זה נותן עכשיו?

גב' רונית ד. עייאש: מה אתה רוצה לאשר את זה...
(מדברים יחד)

פרופ' מתי ליפשיץ: זה מאשים את זה, וזה מאשים את זה, זה לא תקין.

מר יוסף ניסן: טוב אוקיי, אנחנו סיימנו בסדר? זה 2 שאילתות.

מר שלומי שטרית: רציתי לדעת, כמה אנחנו חייבים כסף נטו לדוד נופר? זה לא 484,000 ₪. כמה כסף?

גב' חגית מ. מימון: חייבים לו עוד 600,000 ₪, על התכנון הקודם.

מר שלומי שטרית: לא, לא, הכול ביחד.

גב' חגית מ. מימון: 1,100,000 ₪. אגב-

מר שלומי שטרית: 1,100,000 ₪.

גב' חגית מ. מימון: אתה יודע מתי ידעתי על זה? השבוע.

מר שלומי שטרית: וזה היה בתקציב, אנחנו...

גב' חגית מ. מימון: השבוע ידעתי.

מר יוסף ניסן: זה לא בתקציב, נו זה לא בתקציב. זה לא בתקציב, אתה לא מבין?

גב' ברוריה אליעז: אתה לא מבין על מה מדברים.

מר יוסף ניסן: הוא לא מבין בכלל על מה מדובר. הוא בכלל לא מבין. שלומי, יש לך עוד 2 שאילתות, אתה רוצה שאני אענה לך? אבל את לא תצליחי לשכנע אותו, כי

הוא לא מבין. ברוריה -

מר שלומי שטרית: למעלה מ-3 שנים?

מר יוסף ניסן: ברוריה, ברוריה, תעזבי אותו.

מר שלומי שטרית: 3 שנים 600,000 ₪?

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי, אתה רוצה שאני אענה לך או שאפשר לסגור את הישיבה?

מר שלומי שטרית: ...

מר יוסף ניסן: שלומי, שלומי, שלומי, אתה רוצה שאני אענה לך על שאילתות, או שאפשר לסגור את הישיבה?

גב' רונית ד. עייאש: יוסי תשחרר את הבקבוק.

מר שלומי שטרית: 600,000 ₪.

גב' רונית ד. עייאש: תשחרר את הבקבוק.

מר יוסף ניסן: אבקש לדעת את מספר הילדים בגני הילדים. ענו לך?

פרופ' מתי ליפשיץ: כן.

מר יוסף ניסן: יופי. מדוע עד לרגע זה למרות שישנם הרשאות מתוכננות היושבות במועצה מזה 3 שנים, לא בוצע דבר להקמת גני ילדים. ראשית קודם כל צריך להוסיף כסף לדבר כזה, זה לא ככה.

מר שלומי שטרית: כן.

מר יוסף ניסן: דבר שני ישבנו יחד עם מנהלת מחלקת חינוך הקודמת, וראינו מה

צפי האכלוס, ואז החלטנו שבשנת 2022, ואפילו ב-2023 אם אני לא טועה, יש הצדקה לבנות גני ילדים חדשים.

מר שלומי שטרית: אבל עובדה שיש 32 תלמידים עכשיו.

מר יוסף ניסן: נו בסדר.

גב' רונית ד. עייאש: לא, אבל עובדה שזה...

מר יוסף ניסן: אבל זה עומד-

גב' ברוריה אליעז: זה על פי החוק.

מר יוסף ניסן: אומרת לך זהבה שבבאר שבע יש 35.

גב' ברוריה אליעז: זה לפי החוק. אנחנו רוצים אחרת.

מר יוסף ניסן: בסדר שלומי? קיבלנו? חברים תודה, הישיבה נעולה.

(-)
גב' עדנה זטלאוי
מזכירת המועצה

(-)
מר יוסף ניסן
ראש המועצה

הערה: מסטנוגרמה זו הוסרו חלקי דברים שאינם קשורים לסדר יום הישיבה